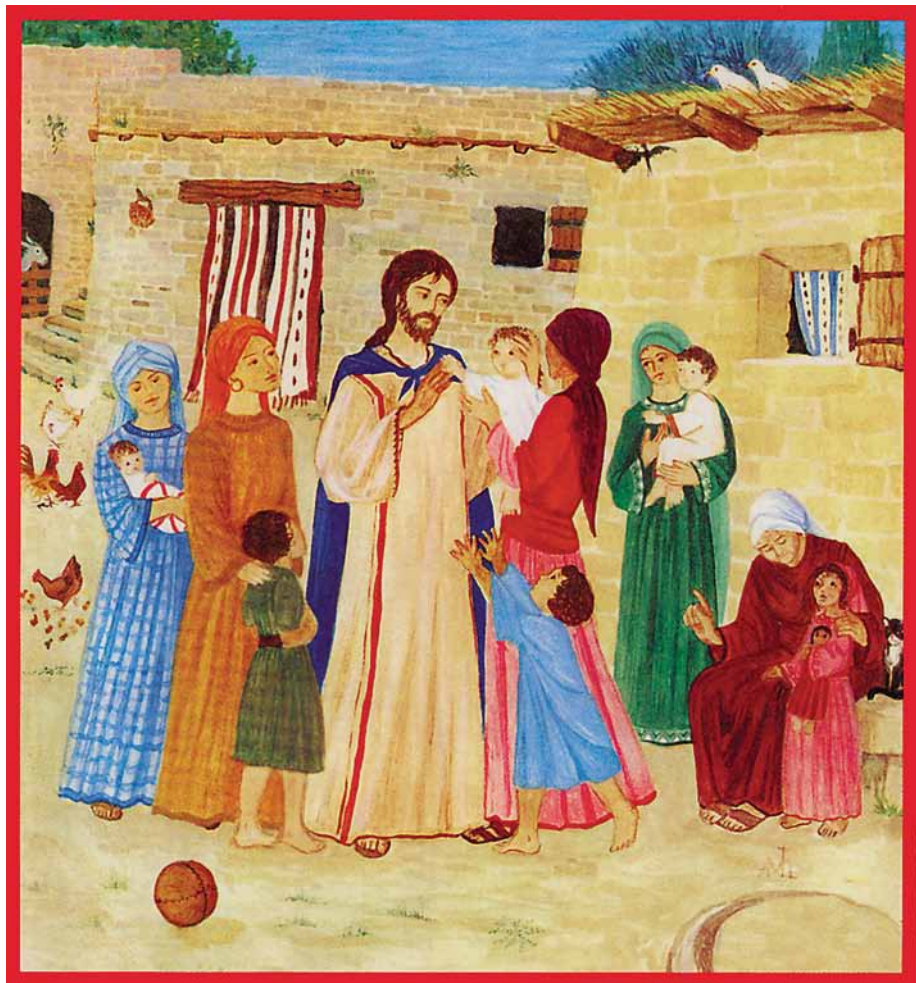

*"Manējo, manu izredzēto
laimēi"*

Jēzus

Leandrs Lašanss

2. sējums

Leandrs Lašanss

“Manējo, manu izredzēto laimei”
JĒZUS

Leandrs Lašanss

“Manējo,
manu izredzēto laimei”
JĒZUS

2. sējums

Garīgas sarunas

2006

Imprimatur

† Jānis Pujats, Rīgas arhibīskaps–metropolīts

Rīga, 2006. gada 20. jūnijā

Izdevuma redaktore: Ilze Kurša-Briede

Tulkotāja: Inese Gagaine

Korektore: Sandra Priedīte

Maketētāja: Daina Girgensone

Léandre Lachance. “Pour le bonheur des Miens, Mes choisis JESUS”

© Tous droits réservés en toute langue puor tous pays: ÉDITIONS
SAINT-RAPHAËL

C.P. 492

Sherbrooke (Québec) Canada J1H 5K2

© Vāka zīmējums: *Editions Médiaspaul*, Parīze

“Laidiet bērniņus pie Manis!”, guaša, Anna Marī Enkēna

© Izdevumam latviešu valodā – izdevniecība *Dzīvības Straumes*,
2006, Rīga

Izplatīšana: 9455267 (Ilze Kurša-Briede)

ISBN 9984-9779-9-4

Apliecinot cieņu un paklausību Pāvesta Urbāna VIII dekrētam, mēs paziņojam, ka pret šajā grāmatā vēstītajiem faktiem izturamies tikai ar tādu ticību, kādu pelna ikviena cilvēciska liecība. Tāpat paziņojam, ka izteiktie spriedumi nav paredzēti, lai apsteigtu mūsu svētās Mātes Baznīcas spriedumu, kurai autors svētbijīgi pakļaujas.

Pateicības

Vēlos izteikt savu pateicību personām, kuras man palīdzēja šī otrā sējuma tapšanā.

Vispirms – Kungam Jēzum par Viņa neskaitāmajām žēlastībām; cilvēkiem, kuri piedalījās šajā projektā, – savai dzīvesbiedrenei Elizabetei; tēvam Gijam Žirū kā garīgajam padomdevējam; Martai Roberžai par manuskriptu iespiešanu; pirmā sējuma lasītājiem, kuri mani stiprināja ar savām liecībām un lūgšanām...

L. L.

Izdevēja piezīme izdevumam franču valodā:

Šajā grāmatā vīriešu dzimte tiek lietota bez diskriminējošiem nolūkiem, bet gan vienīgi tādēļ, lai atvieglotu teksta lasīšanu.

Prologs

“Kā jau bieži esmu tev minējis, tevi uzrunādams, – Es uzrunāju visus lasītājus un lasītājas; tomēr veids, kādā jūs izdzīvojat šīs mācības, ir atšķirīgs, un ne tikai atšķirīgs, bet arī unikāls ikvienam no jums.

Tā kā jūs esat radīti unikāli, arī pārveide, lai jūs kļūtu par Mīlestības būtņēm, ir tikpat unikāla kā misija, ko Tēvs ikvienam paredzējis. Svarīgi ir sacīt Viņam savus “jā”...”

(30. vēstījums)

Izdevēja piezīme izdevumam franču valodā

Pirmais sējums ar šādu pašu nosaukumu tika publicēts 1999. gada aprīlī. Mums tika uzticētas Autora garīgās sarunas ar Viņa mazo vēstnesi Leandru. Arī turpmākā gada laikā šīs sarunas ir turpinājušās un tagad iznāk otrajā sējumā.

Lasītājam tas šķitīs tikpat iedvesmots un droši vien arī tikpat interesants. Katrai sarunai pievienots virsraksts. Kā pateicības zīmi Kungam pievienojam dažas aizrautīgu pirmā sējuma lasītāju liecības.

Šī sējuma saturs atšķiras vienīgi ar pastiprinātu orientāciju uz kopienisko dimensiju un aicinājumu iesaistīties mazās Mīlestības un Sadraudzības Kopienās, vienlaikus uzsverot arī to, ka galvenā nozīme piešķirama *“kalpojumam neredzamā veidā... Es vēlos, lai tu kļūsti par misionāru, kurš nepazīst robežu”*.

Sikāk izvērsta tēma par garīgumu, kura pamatā ir “jā”, kas jāsaka Kungam... *“Tāpat kā viens pats Manas Svētās*

“Manējo, manu izredzēto laimei” JĒZUS

Mātes Marijas “Jā”, liksmais “Fiat” ietekmēja cilvēces Pestīšanas vēstures gaitu!”

Mēs ceram, ka lasītājs uzņems šo otro sējumu kā “neizsmēlamus garīgos dārgumus, ko viņš nekad nebeigs vien izsaiņot”.

Andrē Kutīrs
Izdevniecība *Saint-Raphael*

Priekšvārds

Klāt ir 2000. gads! Mēs bijām liecinieki plašsaziņas līdzekļu saceltajam troksnim ap datorproblēmu. 31. decembra vakarā valdīja drudžains nemiers. Biznesa pasauli satrauca bailes, ka viss var sabrukt.

Tajā pašā laikā pāvests Jānis Pāvils II aicināja visu pasauli nebaidīties, atvērt sirdi. Viņam 2000. gads ir cerības un žēlastību gads. Pasludinot šo gadu par Svēto Gadu, pāvests vēlas, lai cilvēki paceltu acis un sev pajautātu: “Vai mana dzīve vērsta pareizajā virzienā? Vai esmu izvēlējis ceļu, kas ved uz Patieso Dzīvību?”

Šajā pasaulē, ko joprojām pārmērīgi nodarbina materiālas lietas, izrādīšanās un *spīdēšana* citu acīs, mūsu Avots joprojām paliek Kristus. Viņš vēlas no Sava pārdurtā sāna bagātīgi izliet Pestīšanas žēlastības mūsu sirdīs.

Pirmajā sējumā “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” Leandrs Lašanss mūs aicina atvērt sirdis, lai mēs kļūtu par Mīlestības būtnēm. Patlaban viņš to atkārti, pamudinot mūs nemitīgi ieklausīties Dievā, lai mēs celtu Jaunu Pasauli un tajā arī dzīvotu.

Tā kā mēs esam cilvēki, reizēm gadās, ka ļaujam sevi pārņemt daudz un dažādām aktivitātēm, kas mūs it kā sadrumstalo. Tomēr būtiskais joprojām paliek attiecības

“Manējo, manu izredzēto laimei” JĒZUS

ar Mīlestības Dievu, kurš vēlas mums dāvāt Savu Dzīvību pārpilnībā.

Žēlastību lietus nolīs daudzās sirdīs, ja tās sacīs Kungam savu “jā”. Otrais “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” sējums mudina kristiešus un kristietes ļaut sevi pārveidot Svētajam Garam, kurš darbojas, celdams Jaunu Pasauli, Jaunu – apustuliskāku – Baznīcu. Šī Baznīca būs ieraugs mīklā un gaisma Pasaulē.

Lai Dieva svētība nāk pār jums!

Gijs Žirū, priesteris

Pirmā sējuma lasītāju liecības

Kad dabūju jūsu grāmatu, uzreiz ķēros pie lasīšanas, domādams, ka pāris vakaros to "izņemšu cauri". Taču drīz vien sapratu, ka tas nav nekāds romāns, ne biogrāfija, ne arī dokumentāls materiāls. Tāpēc atsāku lasīt pa mazam gabaliņam, gluži kā kopā ar jums personiski tiekoties ar Mūžīgo Tēvu.

Pretēji vairākumam grāmatu, ko lasu, šajā gadījumā es cenšos ne tik daudz saprast kā ļaut sevi auklēt kā bērnu, pieņemt un paļauties, gandrīz kā jūsu stāstījumā par lūgšanu elpas ritmā. Vēl neesmu beidzis lasīt jūsu grāmatu. Lasīšana ar sirdi prasa daudz vairāk laika nekā ar prātu. Katrā ziņā šīs grāmatas pārlūkošanai būs vajadzīgs ilgāks laiks nekā uzrakstīšanai.

G. F., Grenbija

Es nopirku šo grāmatu pirms mēneša un vēlos liecināt par visu to mieru, prieku un cerību, ko man sniedz tās lasīšana

un apcere. Ir tā, it kā es to būtu gaidījusi jau sen. Vairāki vēstījumi un mācības uzrunā mani personiski, jo es tajās atpazīstu situācijas, ko piedzīvoju jau kopš dažiem gadiem.

Īpaši mani uzrunā šo mācību vienkāršotais pielietojums, kuras ir saprotamas visiem Dieva bērniem un tiek piedāvātas, respektējot viņu brīvību. Tajās patiešām pazīstam mūsu Tēvu, kurš rūpējas par visiem Saviem bērniem.

M. T., Šarlsbūra

Nav iedomājams, ka cilvēciska būtne būtu spējusi uzrakstīt tik atbrīvojošu, tik apskaidrotu tekstu. Tas ir dialogs ar ikviena cilvēka avotu vai saknēm. Tas ir ceļojums pie “mazā bērniņa”, kurš allaž snauž mūsu iekšienē.

Šis maiguma, atvērtības, uzņemšanas un iedrošinājuma pilnais dialogs mūs aizved atpakaļ pie būtiskā, tas ir, pie Ticības, Paļāvības, Mīlestības.

Iemācīties atraisīties no savām piesaistēm vai piekrist to pārciršanai nav viegli, īpaši tādām cilvēkam kā Leandrs Lašanss, kurš pieradis “taisīt biznesu”. Var just, ka viņā notiek šī cīņa, šī kauja, šī rīvēšanās starp viņa ārējo būtni – “reputāciju, pārticību, panākumiem”, un iekšējo būtni – “maigumu, lēnprātību, jūtīgumu”. Tiešām, kas par cīņu!

Ž.-M. O., Šerbrūka

Man šī grāmata šķiet ļoti pārsteidzoša kā formas ziņā, tā pēc būtības.

Formas ziņā tā man vispirms lika domāt par “Sekošanu

Kristum” vai “Uzticīgo dialogu ar Jēzu”. Tomēr tā ir ļoti atšķirīga. Runājot par saturu, es domāju, ka Leandram Lašansam nācies krietni vien sevi pārvarēt, lai piekristu publicēt tik personisku, dziļu un intīmu garīgo pieredzi. Lai viņam paldies! Cik tā ir svarīga liecība vienaldzībā iestīgušai pasaulei!

Savā ciemā esmu katehēte un mācu bērnus četru līdz sešu gadu vecumā, kuri ik nedēļu ierodas uz vienu stundu ilgām nodarbībām.

A.-M. H., Francija

Leandr, es jau esmu tev uzrakstījis savu novērtējumu par tavu grāmatu un atkārtotu vēlreiz citā tonkārtā: tā ir vairāk nekā konfekšu šķēvis sirdij – tā ir vitamīnu avots dvēselei, debesu gaismas vilnis.

Tagad tava kāрта, Elizabete. Tu jau zini sakāmvārdu: “Aiz katra izcila vīra meklējiet kādu sievieti!” Tas ir ne vien sakāmvārds, bet arī Radītāja iedibināts likums... Radītāja, kurš radījis pāri. Vīrieti un sievieti, pēc Dieva attēla, Viņš tos radīja! ...nevis vienādu, bet tādu, kuri viens otru papildina.

Kad lasu kādu vēstījumu Leandra grāmatā, es pateicos Kungam par darbu, ko paveic šis garīgais pāris. Vai gan iespējams apbrīnot ozolu un aizmirst saknes, kas to barojušas un palīdz tam stipri un droši turēties?

P. M., Monreāla

Tīras nejausības pēc man atsūtīja garīgo sarunu grāmatu, ko uzrakstījis kāds kvebekietis no Šerbrūkas rajona, Leandrs Lašanss, man galīgi nepazīstams, ja neņem vērā ārkārtīgi cildinošos vārdus, ko par viņu man sacīja sējuma sūtītājs. Tā nu aiz pieklājības es izlasu dažas rindiņas, lai nepieciešamības gadījumā apliecinātu, ka zinu, par ko ir runa, bet ne vairāk.

Tomēr – mazs pārsteigums: uzreiz rodas iespaids, ka grāmatas saturs mani uzrunā īpaši un ka īsās mācības “varbūt” varētu palīdzēt manā ikdienas dzīvē. Kāpēc gan neizlasīt vēl dažas lappuses, no tā nevienam nekas ļauns nenotiks...

Jo vairāk lasu, jo vairāk gribas lasīt: gluži kā aprijot kādu no savu iemīļoto autoru darbiem, ko grūti nolikt malā, pirms tas nav izņemts cauri. Šajos vēstījumos norisinās it kā intīma saruna, nevis tā cilvēka saruna, kurš tekstus pierakstījis, bet mūsu pašu saruna ar tekstu reālo Autoru: mūsu Tēvu...

R. L., Laksimona

(Liecību turpinājums sējuma beigās, 179. lpp.)

1999

17. janvāris, 6.20

1. Mana tuvība – tavs dārgums

“Mans maziņais, visskaistākā dāvana, ko varu tev pasniegt dzimšanas dienā, kas nesīs augļus tevī un caur tevi un kuras skaistumu un bagātību tu nekad nebeigsi vien atklāt, ir cieša tuvība ar Mani.

Jo tuvāki draugi mēs kļūstam, jo vairāk tu varēsi baudīt to, kas pieder Man. Tā kā Man pieder viss, viss arī kļūst pieejams. Ieejas durvis ir Mīlestība; tikai pa šīm durvīm tu vari ieiet telpā, kur atrodas visas Gara dāvanas, visas harizmas un viss Mans Miers.

Turpini uzcītīgi iet pa šīm Mīlestības durvīm; tādējādi tu iegūsi aizvien vairāk no visiem Maniem dārgumiem.

Mana vēlēšanās ir būt vienam ar tevi, tāpat kā Es esmu viens ar Tēvu. Kas pieder Tēvam, tas pieder Man, tāpēc tas, kas ir Mans, ir arī tavs.

Durvis ir plaši atvērtas, tu vari pa tām ieiet, cik vien bieži vēlies. Ik reizi, kad pārkāp sliekšni, tu sper vienu soli tālāk, atklāj vēl mazliet vairāk. Tā tu vēl mazliet vairāk kļūsti Mīlestība.

Jūs kļūstat Mīlestība, tu kļūsti Mīlestība.
Es tevi maigi mīlu.”

22. janvāris, 4.50

2. Ieklausīties Manā Gribā

Kungs Jēzu, vēlos likt Tavā priekšā situāciju, ko Tu pazīsti un kas attiecas uz Tava sējuma iespiešanu, kā arī viedokļu dažādību par lielo sākumburtu lietojumu un to, ko varbūt vajadzētu svītrot. Tu zini, ka šajā jomā esmu nekompetents, pazīsti arī manu bezspēcību un niecīgumu.

Pateicos Tev un slavēju Tevi par tiem trijiem cilvēkiem, kurus Tu izvēlējies, lai viņi palīdzētu manā vājumā un papildinātu šo darbu: izdevēju un diviem Taviem izredzētajiem dēliem. Tu pazīsti viņu ticību, skaisto ticību un patieso vēlēšanos darīt Tavu Gribu. Es ieklausos Tevī, lai saprastu, ko Tu vēlies man šobrīd mācīt un ko vēlies likt atklāt ikvienam no mums, lai viss noritētu miera, prieka, mīlestības un vienotības gaisotnē zem Tava skatieta, Tavas gaismas apgaismots un Svētā Gara iedvesmots.

Paldies, ka uzklausi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, kādu prieku izjūt Mana Sirds, redzot tevi tik mazu un vēlamies visu gaidīt no Manis, pat ja Es uzrunāju tevi ar citu cilvēku starpniecību! Daudzi no Maniem izredzētajiem ir atvērti Manas gribas pieņemšanai, kad uzrunāju viņus personiski, taču aizveras, ja uzrunāju viņus caur citiem cilvēkiem vai notikumiem.

Jau sākumā tev sacīju, ka Es, kurš esmu pilnīgs, vēlos arī tevi darīt pilnīgu. To, ko vēlos tev, Es vēlos arī visiem Saviem zemes bērniem, bet jo īpaši tiem un tām, kurus esmu izredzējis, lai tev palīdzētu papildināt šo sējumu.

Tāpat ir kāda nozīmīga rīcība, kas jāveic katram cilvēkam atsevišķi un arī grupā. Runa ir par rīcību, ko tev

mācīju 1997. gada 6. janvārī;¹ tā ir vēl jo svarīgāka tāpēc, ka pastāv aizspriedumaina lietpratība un viedokļi. Tas no ikviena prasa daudz jo daudz pašizliedzības.

Tev jāpārbauda, vai visi ir gatavi bez jebkādiem ierobežojumiem un nosacījumiem pieņemt pirmos trīs punktus. Ja tā ir, jūs varat turpināt. Ja nav, jums jāapstājas, lai lūgtos un nogaidītu, līdz vienotība kļūst pilnīga. Tā jārikojas ikvienā jautājumā, kas jums jāizlemj.

Atbildi Es vēlos sniegt grupai un caur grupu, lai visi kļūtu mazliet “kopieniskāki un koleģiālāki”. Uz šo tikšanos Es lūdzu tevi uzaicināt Elizabeti un Martu. Ir svarīgi,

¹ 1. sējums, fragments no 34. vēstījuma:

1. Sāc vienmēr ar to, ka vērsies ar savu lūgumu pie Manis.
2. Lai tava sirds ir allaž gatava saņemt atbildi, un nav svarīgi, kādā veidā tev to iedvesīšu.
3. Pieņem šķēršļus vai grūtības, zinādams, ka esmu pie tevis, lai palīdzētu tikt ar tiem galā.
4. Atkārto savu lūgumu ik reizi, kad jāizvēlas jauns ceļš.
5. Uzticies Man visniecīgākajos sīkumos.
6. Rikojies, būdams pārliecināts, ka Es esmu ar tevi.
7. Atzīsti savu nespēku.
8. Pateicies Man par visiem panākumiem un arī par šķietamām neveiksmēm.
9. Ceri pretī katrai cerībai.
10. Nekad neaizmirsti, ka Es esmu neiespējamā Dievs.
11. Izturies ar mīlestību, sapratni, taisnīgumu un labestību pret darījumā iesaistītajiem cilvēkiem.
12. Esi allaž piesardzīgs un pārbaudi, vai tev izteiktajā piedāvājumā neslēpjas Ienaidnieka slazdi. Lūdž apgaismību no Manis, un tā tev tiks dāvāta.
13. Neaizmirsti – ja paliec vienots ar Mani, uzvara ir tavā pusē, lai kā arī izskatītos no malas.
14. Paliec dziļā pazemībā, nekad neesi augstprātīgs.
15. Pārlassi, ko esmu tev mācījis, un turpini klausīties Manī, pārējais tiks tev iemācīts īstajā laikā. Esi bez baiļu, nebīsties, uzticies Man. Es taču esmu tavas būtības dziļumos, lai kur tu būtu un ko darītu. Esi pārliecināts par Manu derību. Es nekad neatstāju Savus draugus.

lai ikviens cilvēks jau apzinātos savu piederību pie skais-tās un šķīstās Jaunās Baznīcas. Lai to saglabātu skaistu un šķīstu, viņam jāizmirst pašam savs redzējums un do-māšanas veids un jāpieņem tas, ko izvēlēties Tēvs un kura būtība ir visu uzticēt Viņam, visu lūgt un sagaidīt no Viņa.

Nebīstieties, turpiniet iet uz priekšu ticībā. Kad jūsos valdīs Mans miers, jūs nopratīsiet, ka esat uz pareizā ceļa. Tāpat pateicoties tieši šim mieram, ko izjutīsiet, jūs varēsiet turpināt virzīties uz priekšu un pieņemt Mana Tēva Gribai atbilstošus lēmumus.

Jūs esat Mani izredzētie ļoti skaistai un lielai misijai, un jūsu derīguma pakāpi nosaka jūsu paklausība Svēta-jam Garam.

Ļaujiet Mīlestībai sevi pārveidot.

Jūs kļūstat Mīlestība. Es jūs mīlu, Es mīlu tevi.”

Paldies, Kungs Jēzu, ka atgādini man svarīgo un nepie-ciešamo lomu, kāda bija Martai šī sējuma pārrakstīšanā. Paldies, ka atgādini arī pastāvīgo un nepieciešamo atbal-stu, ko sniedza Elizabete, mana mīļā laulātā draudzene. Vēlreiz paldies, ka nāc man palīgā manā vājumā.

Ar Tavas Mīlestības brīnumu mani trūkumi tiks pār-vērsti žēlastībās un svētībās Elizabetei un Martai.

Es Tevi mīlu.

25. januāris, 2.15

3. Pieņem Manu plānu nesaprazdams

“Mans maziņais, dodies uz priekšu tīrā ticībā – to Es tev lūdzu jau mūsu tikšanos, mūsu ciešākās tuvības pašā sākumā. To Es tev lūdzu vēl tagad. Mēs ieejam jaunā

posmā, kurā Es turpināšu tevi vadīt un iedvesmot. Tu pakāpeniski atklāsi, kādus līdzekļus Es lietoju. Svarīgi ir, lai tu joprojām ieklausītos Manī, *neiesīkstētu* tev pazīstamajos līdzekļos, sakot sev: “Tas ir līdzeklis, ko Kungs pie manis pielieto”, jo tas būs tikai viens līdzeklis daudzu citu vidū.

Tu esi pareizi sapratis: 10. janvāra vēstījums nozīmēja pirmā sējuma beigas. Uz jautājumu, par kuru tu domā, tas ir – vai sekos vēl citi sējumi, atbildi saņēmsi nākotnē.

Tu Manā iedvesmā nesen pabeidzi sējumu, kas nesīs garšīgus, paliekošus un bagātīgus augļus, kuri vairoties vairoties, kaut arī nespēs izskaidrot, kā tieši. Tu nule tikai sāk iepazīt, ko Es šobrīd caur tevi paveicu.

Ja tu jau iepriekš zinātu Manu vēlēšanos, tad savā tieksmē organizēt, plānot un veidot struktūras un pakalpības uzplūdā tu uzņemtos iniciatīvas, kuru rezultātā Es zaudētu kontroli pār līdzekļiem, un tādējādi tiktu kaitēts Manam plānam vai vismaz aizkavētos tā īstenošana.

Nezinādams ne Manu plānu, ne to, ko Es no tevis gaidu, tu esi spiests visu gaidīt no Manis, visu lūgt Man un palikt, klausoties Manī. Tā tu Man esi visnoderīgākais, ļaudams Man paveikt vairāk. Turklāt tā tu joprojām paliec mazs. Kā gan tu varētu lepoties ar ko tādu, kas noutiek, pašam nezinot?

Tu Man esi ļoti vērtīgs. Es atkal izleju tavā sirdī Mīlestības straumi. Bez Manis tu neesi un nekļūtu nekas, pilnīgi nekas. Ar Mani un caur Mani tu nekad nebūsi beidzis atklāt dārgumus, ko Tēvs tevī ielicis tavas radīšanas brīdī.

- ◆ Pieņem to, kas kļūsti, kaut arī nesaproti.
- ◆ Pieņem, ka tiec mīlēts, kaut neesi pelnījis.
- ◆ Pieņem Manu gudrību, nezinādams, ko tā tevī paveic.

- ♦ Pieņem Manu mieru, īsti nezinādams, kas tas ir.
- ♦ Pieņem, ka kļūsti viens ar Mani, nezinādams, kāpēc.
- ♦ Pieņem Manu maigumu, to neizjuzdams.
- ♦ Pieņem visu nesaprazdams, jo tu zini, ka Es tevi mīlu.

Es tevi maigi mīlu.”

30. janvāris, 13.25

4. Pa Tēva ceļu

“Mans maziņais, Es jūtos ļoti lepns, redzot tevi ejam ceļu, ko Tēvs tev nospraudis. Tas ir ceļš, kas ved tevi uz svētumu, uz pilnību Mīlestībā.

Tu taču esi liecinieks, ka darbojies ne jau tu, bet gan tevī, ap tevi, caur tevi darbojas Svētais Gars. Kopā pateiksimies Tēvam, ka tas tā ir. Ja paliksi savā niecīgumā un turpināsi uzņemt Manu Mīlestību, tu aizvien vairāk būsi Svētā Gara darbības liecinieks. Pat nebūdams liecinieks nekam ārēji notiekošam, tu tomēr būtu liecinieks, ka Viņš darbojas tavā iekšienē, un ticībā zinātu, ka Viņš neredzamā veidā strādā daudzās jo daudzās sirdīs, pamatojoties uz tavu “jā”, kad tu atļauj Viņam darboties bez kādiem ierobežojumiem un nosacījumiem. Ļauj sevi vadīt Manai rokai, pievērs skatienu Tēvam, kopā ar Mani apbrīno maigumu, ar kādu Viņš tevi lieto, kaut arī varētu rīkoties viens. Apbrīno žēlsirdību, ar kādu Viņš tevi lieto, kaut arī tu vēl neesi kļuvis pilnīgs. Apbrīno Viņa varenību, visu, ko Viņš paveic tikai tāpēc vien, ka ir saņēmis kādu mazu, vienkāršu un godīgu “jā”. Kopā ar Mani apbrīno Viņa dāsnumu, kad Viņš dod tik daudz, Pats

prasīdams tik maz. Kopīgi apbrīnosim Viņa Mīlestību, Mīlestību bez robežām, bez mēra, bez gala, ko Viņš bagātīgi izlej vienmēr un visur, tikko pamana kādu sīku spraudziņu, Es pat sacītu – plaišiņu: tik ļoti Viņš alkst piepildīt Savus zemes bērnus, lai radītu Jaunu Zemi, šķīstu un skaistu, spējīgu Mani uzņemt, kad pienāks Manas Lielās Atgriešanās brīdis, un tas būs ļoti drīz.

Tāpēc ir steigšus jādāvā beznosacījumu “jā”, jāļauj Viņam rīkoties, jāatzīst sevi par niecīgiem un jāuzņem Viņa Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

3. februāris. 1.50

5. Mana Klātbūtne tevi pārveido

Kungs Jēzu, vēršos pie Tevis savas būtnes niecīgumā, lai atkal liktu Tavā priekšā savu nespēju pilnībā piederēt Tev; manu rīcību pārlietu bieži nosaka manas rūpes, tāpēc gribu tās uzticēt Tev. Es ieklausos Tevī, lai Tu mani pilnībā iedvesmotu un atbrīvotu.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, nāc tuvāk Man. Mana Sirds deg Mīlestībā uz tevi. Tava sirds tiek šķīstīta, sildoties pie Manējās. Ilgie tuvības brīži ar Mani vieno tavu sirdi ar Manējo, un galu galā ar Mani savienojas visa tava būtne. Paliec šajā tuvības stāvoklī ar Mani, cik vien ilgi iespējams, neraizējies par to, cik pulkstenis, par miegu un atpūtu. Mana Klātbūtne šajā tuvībā, kas raisās starp mums, tev ir dziļa atpūta. Svētīgs tu esi, ļaudams Manai Klātbūtnei tevi pārveidot; tieši tā tu tiec sagatavots

Mīlestības pilnībai. Ja tikai tu zinātu, kāds Debesīs ir prieks par to vien, ka tu Man ļauj pavadīt šos tuvības mirkļus kopā ar tevi! Tā ir Ugunīgās Mīlestības Uguns, kas aizvien vairāk iedegas ne tikai tavā sirdī, bet arī daudzās citās sirdīs, un jau drīz zeme tiks pilnībā pārveidota, atjaunota, gatava uzņemt Mani Lielās Atgriešanās brīdī.

Paldies, ka esi šāds kanāls, kas Man dod iespēju būt aizvien klātesošākam daudzās sirdīs.

Es tevi maigi mīlu.”

4. februāris, 2.50

6. Jaunās Pasaules saikne ar Debesīm

“Mans maziņais, neļauj pasaules lietām tevi apbēdināt vai satraukt. Kaut arī joprojām atrodi pasaulē, tu vairs nepiederi pie šīs pasaules, kurā dzīvo. Tu esi jau nonācis Jaunajā Pasaulē, kurai ir pastāvīga saikne ar Debesīm, Svētajiem un Svētajām, kā arī svētajiem Eņģeļiem Manas Svētās Mātes patvērumā; šo jauno pasauli nepārtraukti iedvesmo Svētais Gars ciešā tuvībā ar Manu Sirdi, turklāt tādā mērā, ka tevī un ikvienā pukst Mana Sirds. Viss norisinās zem Tēva nemitīgā, labvēlīgā, žēlsirdīgā un Mīlestības pilnā skatiena.

Tāda ir Jaunā Pasaule, kurā tu dzīvo; ceļš, pa kuru tajā ieiet, ir tas, ko Es tev mācīju un kas ved tavas būtības dziļumos.

Tava misija pastāv pirmām kārtām Neredzamajā pasaulē, sadraudzībā ar Svētajiem un Svētajām, svētajiem Eņģeļiem, kā arī attiecībās ar tiem un tām, kurus Tēvs tev sūta, kad vēlas, piemērotā brīdī un tam darbības vai iejaukšanās veidam, kādu Viņš Pats izvēlas. Viņš ir vienīgais Kapteinis. Tā notiek Viņa Prāts, tā Viņa valstība nāk

kā Debesīs, tā arī virs zemes, un tā tiek svētīts Viņa Vārds.

Kad šī misija, lielā Misija, patiesā Misija, ir pareizi veikta Neredzamajā pasaulē, Tēvs uztic mazas misijas redzamajā, ko cilvēks veic, pilnā mērā Svētā Gara darbības vadīts, īsti pat nezinādams, ko dara, nekaldams plānus un neizrādīdams nekādu cilvēcisku piepūli, kā tas notiek patlaban, kad tu tiek lietots rakstīšanai. Citubrīd tu varbūt tiks lietots, lai runātu vai paveiktu kaut ko konkrētu kāda cilvēka vai cilvēku grupas labā, taču allaž Mīlestībā un vispilnīgākajā paklausībā Svētajam Garam, pēc ilgiem lūgšanu, pielūgsmes, tuvības brīžiem ar Mani, kā arī regulāri pieņemot sakramentus, īpaši Izlīguma sakramentu un Euharistiju.

Šajā jaunajā pasaulē pastāv misijas visiem un ikvienam(-ai), vienas tikpat vērtīgas kā citas. Tomēr neviens netiek piespiests ar varu, piekrišana joprojām paliek pilnīgi brīva; tā ir labprātīga, taču nepārprotama. Lai “jā” ir “jā”, lai “nē” ir “nē”, lai lēmumi un darbi saskan ar šo “jā” un šo “nē”!

Lai jūsu izvēle notiek, ņemot vērā jūsu “jā”, nevis pasaules domas, savus ieradumus vai pieķeršanos pasaules lietām!

Svētīgi, svētīgas jūs esat, jau šobrīd dzīvodami šajā Jaunajā Pasaulē, kas ir Mīlestības pilnība.

Tagad, kad esat to atklājuši, kad zināt, ka tā pastāv, jūs varat tajā palikt vai to atstāt; jāizvēlas jums pašiem: vai nu viens, vai otrs, bet nekad abi reizē. Vārti ir plaši atvērti. Mīlestība jūs gaida atplestām rokām un atvērtu sirdi, lai arī jūs savukārt kļūtu par Mīlestības pilnām būtnēm.

Mīlestība jūs mīl, un jūs kļūstat Mīlestība.

Es jūs maigi mīlu.

Es maigi mīlu tevi.”

7. februāris, 5.15

7. Manas ciešanas darīja auglīgu Manu Misiju

Kungs Jēzu, lieku Tavā priekšā savu nespēju atzīt sējuma “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” iznākšanu, kā arī daudzās šaubas un bailes, kas mani moka.

Es jūtos vājš, mazs un ievainojams. Uzupurēju Tev šīs ciešanas un vienoju tās ar Tavējām savai un savu brāļu šķēstīšanai, galvenokārt to labā, kuri iet pazušanas ceļu un šodien pat mirs.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu.

Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, ja tikai tu zinātu, cik vērtīgas ir ciešanas, lai iekļūtu vēl dziļāk Mīlestībā. Ciešanas pārtop žēlastībās un svētībās, kad tās tiek pieņemtas un uzupurētas Tēvam vienotībā ar Manējām.

Svētīgs tu esi, izjuzdams šīs ciešanas pirms sējuma iznākšanas. Pieņemtas un uzupurētas ciešanas darīs auglīgu šī sējuma iespaidu lasītāju sirdīs. Apzinies, ka Manas lielās ciešanas agonijas brīdī Olīvdārzā darīja auglīgu Manu misiju un nāvi. Ja jau Mana misija bija jādara auglīga caur ciešanām, vai gan nav dabiski, ka tavas ciešanas darīs auglīgu tavu misiju?

Mācekļi nav lielāki par Mācītāju. Viņiem savās sirdīs jāpiekrīt iet tādu pašu ceļu, kādu gāju Es. Viņi nevar kļūt ar Mani viens, ja neņem savu krustu un Man neseko. Tomēr viņiem pieder lielā privilēģija, ka Es esmu nācis viņus atpirkt. Ik reizi, izjuzdami savu ciešanu smagumu, viņi var šo nastu uzticēt Man, lai atklātu, ka Mans jūgs ir viegls.

Turpini uzticēt Man savas ciešanas, tiklīdz tās izjūti. Tu aizvien vairāk atklāsi Manu Klātbūtni, kas atvieglo

tavu nastu. Atceries, ka nekad neesi viens, Es allaž esmu ar tevi. Šo sējumu "Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS" mēs uzrakstījām kopīgi un kopīgi nesīsim pārbaudījumus, bet kopīgi arī piedzīvosim gaviles, ko sagādās šis sējums un no kurām vislielākās ir tās, ko izraisa mūsu ciešā tuvība, pateicoties kurai tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu."

9. februāris. 4.55

8. Viss Viņam, viss sev, viss citiem

Kungs Jēzu, gribu Tev uzticēt referātu, ko man palūdza sagatavot "visiem par visu". Tu pazīsti manu nespēku, ierobežojumus, vājības. Es paļaujos vienīgi uz Tavu Visspēcību. Pilnībā ielieku sevi Tavās rokās, paļaujos tikai uz Tevi. Vēlos pilnībā ieklausīties Tevī. Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu.

Es Tevi mīlu.

"Mans maziņais, lūk, daži pamatnoteikumi, ko tu nedrīksti aizmirst. Ir jau labi gribēt būt visiem viss, tomēr, iekams vēlies dāvēt sevi citiem, vispirms ir jābūt pašam, un tu nekad nespēsi dot vairāk, nekā esi.

- ◆ Ja neesi ticības būtne, kā tu vari modināt ticību?
- ◆ Ja neesi cerības pilna būtne, kā tu liksi raisīties cerībai?
- ◆ Ja neesi Mīlestības būtne, kā tu vari Mīlestību nodot citiem?

Tā kā tu spēj dāvēt tikai to, kas esi, tev vispirms ir jābūt, iekams spēs dot. Kā tu vari būt tas, ko vēlies dāvēt?

Jā, Es sacīju “būt”, nevis “iemācīties”; tā ir liela atšķirība. Pats no sevis tu vari iemācīties daudz ko: Dievs tev dod tādu varu, jo esi saņēmis talantus.

Bet, ja runājam par tavu būtību, viss ir krietni citādi: vienīgā vara, kas tev pieder, ir sacīt savu “jā”, lai to pārveidotu tavs Radītājs. Tikai pieņemot, ko Tēvs tev devis un arī šobrīd dod tuvības brīžos ar Svēto Trīsvienību, kā arī caur citiem cilvēkiem vai notikumiem, tu kļūsti jauna būtne, pilnīgi brīva lielajā Dieva bērnu brīvībā.

Un, kad esi pavisam atraisījies no pasaules domām, tev tiek dots būt pilnībā pašam sev, atklāt savu sākotnējo skaistumu: tā tevi ir radījis Tēvs, tā tu esi pilnā mērā ielikts Viņa rokās.

Kad pilnībā atrodi Viņa rokās, Viņš tev ļauj būt pilnībā pašam sev, un tad tu vari dāvēt sevi citiem. Citādi sakot:

Viss Viņam, Viss sev, Viss citiem.

Tā kā tu pastāvīgi tiec pārveidots, tikai joprojām un aizvien vairāk dāvādams sevi Viņam, tu vairāk piederi sev un vari vairāk dāvēt sevi citiem.

Nākotni saskatīt tu nevari, bet, lai labāk izdzīvotu pašreizējo mirkli un pārliecinātos par šo mācību, paraugies uz to, ko pats esi piedzīvojis, lai apzinātos, ka ik reizi, kad piekriti vēl vairāk dāvēt sevi Dievam, arvien lielākā mērā piederēji pats sev un spēji vairāk dāvēt sevi citiem.

Tu dāvā sevi Mīlestībai; tu kļūsti Mīlestība; tu izplati Mīlestību.

Es tevi maigi mīlu.”

16. februāris, 4.05

9. Nemeklē citu valdnieku

Kungs Jēzu, vēlos likt Tavā priekšā T. jautājumu par to, ko Tu no viņas gaidi.

Es ieklausos Tevī. Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu un viņas lūgšanu.

Es Tevi mīlu.

“Manas Sirds mazā T., nāc, paslēpies Manās rokās, tu, kuru jau sen gaidu, lai pievilktu tuvāk Sev. Mana Sirds deg Mīlestībā uz tevi; cik Es esmu laimīgs, redzot, ka tu atzīsti savu niecīgumu, trauslumu, vājumu, ievainojamību un bezspēcību. Tikai tad Es varu pieglaust tavu sirdi pie Savējās un izliet tajā Ugunīgas Mīlestības straumi. Mēs, Manas Sirds pērlīt, kopīgi ieejam jaunā pasaulē, Jaunā Baznīcā. Nemeklē citu valdnieku. Es esmu absolūtais Valdnieks, kurš spēj tevi aizvest tur, kur tu vēlies iet, lai atsauktos uz aicinājumu, ko esmu ielicis tavas sirds dziļumos. Atbildi, ko meklē, tu neatradīsi nekur citur kā vien savā iekšienē, ilgos tuvības brīžos ar Mani. Uz Manu aicinājumu tu atsaucies nevis darīdama, bet būdama. Tavu būtņi ir veidojusi Mīlestība, tāpēc, lai tā kļūtu par Mīlestību, to līdz pilnībai var aizvest vienīgi Mīlestība.

Tu esi sacījusi daudzus “jā”; Tēvs no tevis prasa vēl citus, lai pabeigtu Mīlestības meistardarbu, kas tu esi. Nezaudē laiku, skatīdamās uz sevi, pat ne prātodama. Lai tavš skatiens paliek pievērstš Tēvam, uzlūko Viņa Labestību, uzlūko Viņa Žēlsirdību un Mīlestību. Necenties kļūt tās cienīga vai to izpelnīties, tas nav iespējams, jo nekad tu nebūsi tik lielas Mīlestības cienīga, nekad nespēsi izpelnīties tik pilnīgu Mīlestību. Pieņem, pieņem, pieņem Viņa Labestību, Žēlsirdību un Mīlestību,

jo Viņš to tā vēlas. Manas Sirds pērlīt, uztici Man savu nastu, tu esi pagurusi, to nesot. Ļauj Man to celt Savos plecos, lai atdotu Tēvam. Tu kļūsti brīva, Mīlestība tevi dara brīvu.

Svētīga tu esi, Manas Sirds Pērlīt, ļaudama sevi vadīt pa brīvības ceļu un tādējādi kļūdamā Mīlestība. Kopā ar Mani tu kļūsti Mīlestība; ko gan vēl vairāk tu vēlies?

Tu kļūsti Mīlestība. Es tevi neprātīgi mīlu.”

19. februāris, 3.00

10. Tava patiesā misija ir Mīlestība

“Mans maziņais, aizvien vairāk ieklausies Manī; tu atklāsi, ka Es esmu aizvien tuvāk pie tevis. Es pastāvīgi iedvesmošu tavas domas. Es vēlos, lai tu viss piederi Man. Ja tu viss piederi Man, tev vairs ne par ko nav jāraižējas, jo tevi nesu, iedvesmoju, vadu, vedu un galu galā arī caur tevi darbojos Es.

Tātad tā ir ļoti, ļoti liela pārveide, kas tevī pašlaik notiek; tu to vairāk vai mazāk apzinies, taču nav svarīgi, vai to apzinies vai ne. Svarīgi ir, ka tu ļauj sevi pārveidot, pastāvīgi atkārtoti Man savu piekrišanu un atzīsti, ka kļūsti aizvien mazāks un aizvien vairāk Manis milēts.

Tā ir Mīlestība, kas visu paveic, kad Tā dod rīcības brīvību. Tā uzņemas rūpes par cilvēku, pārveido viņu pēc Savas līdzības. Kad Tās līdzība cilvēkā cieši nostiprinājusies, neredzamā un arī redzamā veidā tiek apmeklēti daudzi citi, lai lūgtu viņu piekrišanu ļaut sevi joprojām pārveidot pēc Tās līdzības. Šis process turpināsies, kamēr visa zeme būs pilnībā pārveidota.

Ir svarīgi uzsvērt, ka misija vai misijas, kas tiek uzticētas redzamā veidā, īstenojas daudzkārt vairāk caur to,

kas cilvēks ir, nekā to, ko viņš saka vai dara kā radījums pēc Mīlestības attēla.

Tāda tagad ir jūsu misija, tāda ir tava misija. Lasītājs, lasītāja vai mazs vēstnesis, kāds esi tu, vienalga; jūs visi tiekat mīlēti ar tādu pašu Mīlestību, lai savukārt paši kļūtu Mīlestība.

Jūs tiekat neprātīgi mīlēti. Es neprātīgi mīlu tevi.”

20. februāris. 3.45

11. Tevī veidojas jaunā būtne

Tēvs, es gribu Tev pateikties par lielo mieru un prieku, kas manī mājo, kad strādāju pie sējuma “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” pirms tā galīgās iespiešanas.

Pat pārļasot to jau desmito vai varbūt piecpadsmito reizi, allaž atrodu ko jaunu, un man šķiet, ka tā satura bagātību atklāju pirmoreiz.

Tajā pašā laikā man liekas, ka esmu ļoti maz mainījies attiecībā uz darījumiem un darbu, ka joprojām dzīvoju rūpēs, tiklīdz beidzu lūgties, rakstīt vai pārļasīt.

Pateicos Tev par labo, gluži necerēto vēsti, ko vakar saņēmu par divām darījumu lietām. Paldies, ka Tu ņem šos darījumus Savā rokā un man to apliecinī. Nāc palīgā manā vājumā, ticības trūkumā un piesaistēs, kas vēl joprojām saglabājas.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Manu mīļo Manas Sirds bērniņ, ja vien tu zinātu, kāds Man prieks palīdzēt tavā vājumā. Ja vien tu zinātu, cik cieši Es Savā rokā turu situācijas vai rūpes, kad atkārtoti esi Man to lūdzis, paļāvies uz Mani un devis savu

piekrišanu! Tu esi uz pareizā ceļa, kas tevi ved uz Mīlestību pilnībā. Tev sevī jāiekļauj jaunā būtne, kas tevī veidojas, jāliek un jāļauj tai dzīvot. Paraugies, cik ilgs laiks vajadzīgs, lai bērns kļūtu par pieaugušo; cik ilgs laiks vajadzīgs, lai koks sasniegtu briedumu. Tas koks, kura izaugsmei vajadzīgs vairāk laika, ir vērtīgāks, stiprāks un labāk prot stāvēt pretī vētrām. Tāpēc tev jāpriecejas, nevis jāskumst par laiku, kas tiek prasīts, lai tu kļūtu Mīlestība. Jo tas ilgāks, jo stiprāks tu būsi, pastāvēdams vētrās.

Lai piedzīvotu pārveidi, kas jūs ved uz šo Jauno Baznīcu, Jauno Sabiedrību, jums tād jābūt ļoti augstvērtīgiem un jāspēj stipri pastāvēt. Tam jānotiek lēnām. Nezaudē laiku, skatīdamies, kā tev trūkst; labāk skaties, ko Es esmu paveicis un arī šobrīd veicu tevī, ap tevi un caur tevi.

Mans mīļotais dēls, tu esi žēlastību un Mīlestības piepildīts, atstāj laikam varu tās dziļi iegravēt tevī. Jūs kļūstat un tu kļūsti Mīlestība.

Pieņem, pieņem, pieņem Manu Mīlestību.

Mans maziņais, Es tevi mīlu. Tavs Tēvs.”

21. februāris, 3.35

12. Kā virs Zemes, tā arī Debesīs

“Mans maziņais, tu kļūsti Mīlestība. Ļauj savai sirdij tevi vadīt, tieši viņa var uzturēt pastāvīgas attiecības ar Mīlestību. Tavām spējām jākalpo tavai sirdij, nekad pretēji. Tevi radīja Mīlestība, lai tu kļūtu ar To viens; saikne starp jums ir tava sirds. Tāpēc tev jāmacās dzīvot ar sirdi, un to tu mācies, kad esi divatā ar Mani savas būtības dziļumos. Jo biežāk tu staigā šo ceļu, jo pazīstamāks un

pieejamāks tas tev kļūst, un jo vairāk arī tu izjūti Mieru, Prieku un Mīlestību.

Šis tuvās attiecības tevi vieno ar Svēto Trīsvienību, Manu un tavu Svēto Māti, ar Debesu Galmu, kurā ietilpst Paradīzes Svētie un Svētās, Svētie Eņģeļi, kā arī ar visiem Svētajiem un Svētajām, kuri patlaban dzīvo zemes virsū, sākot ar Jāni Pāvilu II.

Tāda ir tava skaistā un lielā ģimene, pie kuras tu piederi. Šajā ģimenē valda pilnīga vienotība, pilnīgs prieks, pilnīgs miers un Mīlestība, kas nemitīgi atjaunojas Ugūnīgās Mīlestības Ugūnī. Visi kalpo cits citam un reizē arī Tēvam daudzās misijās, ko Viņš uztic visiem un ikvienam nolūkā sasniegt daudzas sirdis, aicinot un iedvesmojot, lai arī tās iesaistītos šajā lielajā ģimenē – Svēto sadraudzībā.

Debesis ir atvērtas, tāpēc šī komunikācija ir tik viegla. Un tāpēc arī visi un visas, kuri ļauj Mīlestībai sevi pārveidot, kļūst par misionāriem bez robežām, pateicoties vienīgi savai daudzkārtējai piekrišanai.

Svētīgi un svētīgas esat jūs, jau dzīvodami šajā tik skaistajā un lielajā Debesu Ģimenē, kaut arī vēl atrodaties zemes virsū. Tā piepildās Tēva Griba kā virs Zemes, tā arī Debesīs.

Šī mācība, kas uzrunā sirdi tīrā ticībā, palīdzēs arī jūsu prātam saprast, cik svarīgi ir šie ilgie tuvības brīži ar Mīlestību, kā arī īsākā ceļņa apzīmējuma jēgu: “Tāpēc, ka Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība.”

Lūk, ko paveic Mīlestība, kad To pieņem un ļauj Tai brīvi rīkoties. Jūs esat Mūsu Ģimenē, tā ir tava Ģimene. Jūs kļūstat Mīlestība. Tu kļūsti Mīlestība. Es jūs maigi mīlu. Es maigi mīlu tevi.”

22. februāris, 2.40

13. Es esmu tava drošība

Kungs Jēzu, vēlos likt Tavā priekšā nedrošības izjūtu, kas mani šobrīd, pirms sējuma “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” iznākšanas, pārņem visās jomās. Es jūtos pārāk mazs, vājš un grēcīgs tādai misijai; turklāt man bail izpaust noslēpumus, atklāt ko tādu, kam būtu jāpaliek apslēptam.

Nāc man palīgā. Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu.

Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, nāc paslēpties Manās rokās. Es esmu tava drošība. Pieņem nedrošības izjūtu, kas tevi pašlaik pārņemusi, jo tā tev nepieciešama, lai tu paliktu pazeimīgs un pilnībā uzticētu sevi Manām rokām.

Tu daudzkārt esi sacījis “jā”, lai ļautu sevi vadīt Tēvam; tagad tev jāsaka “jā” šai nedrošības izjūtai, kas tev nepieciešama, lai tu neliktu nekādus šķēršļus Viņa Gribai.

Pieņemdams šo nedrošības izjūtu, vienlaikus pieņem arī Viņa Mīlestību, jo Mīlestība, kas tevi šobrīd pārņem, ir daudz spēcīgāka nekā nedrošība, un Tā to padzen. Padzenot nedrošību, Mīlestība liek tev spert vēl soli tālāk lielajā pārejā, kas tevi ved uz Mīlestību.

Nesteidzies, pienācīgi uzņemdams sevī Mīlestību, kas tevī iemājo, – tā tu kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi mīlu.”

Paldies, jo jau tagad es vairs nejūtu šo nedrošību, kas bija mani pārņemusi. Paldies, Kungs Jēzu.

*24. februāris. 3.35***14. Atbilde tiek dota, kad sirds ir atvērta**

Kungs Jēzu, gribu likt Tavā priekšā uzaicinājumu, ko saņēmu un uz kuru neesmu atbildējis. Kā man jāizturas pret šādu lūgumu – būt par starpnieku, lai saņemtu atbildes no Kunga; es vēlos kalpot Tev. Baidos, ka tikšu pārpludināts ar lūgumiem un tādējādi attālināšos no Tevis.

Nāc, apgaismo un vadi mani. Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, pats saviem spēkiem tu nespēj palīdzēt itin nevienam, tomēr Tēvs spēj darīt lielas lietas. Harizmas, ko Viņš tev dod, nav domātas tev pašam, kaut gan piemērotā gadījumā arī tu vari no tām gūt kādu labumu.

Tev pastāvīgi jālūdzas, lai pareizi izšķirtu, vai kādu cilvēku tev sūta Kungs, vai arī šis cilvēks *sūta pats sevi*, vai varbūt viņu sūta Ienaidnieks, lai tevi sagūstītu un neļautu tev ieklausīties Tēvā un rīkoties saskaņā ar Svētā Gara iedvesmām.

Tavai rīcībai jābūt tādai, kāda tev tika mācīta 1997. gada 6. janvārī un atkārtota šī sējuma 2. vēstījumā. Ir ārkārtīgi svarīgi palikt ļoti atvērtam atbildes saņemšanai, lai kāda tā arī būtu. Tu nedrīksti nonākt nevienā no galējībām, vai nu noraidot lūgumus, jo tie tevi apgrūtina, vai arī ļaujot sevi pārņemt cilvēkiem, kuri *aprīs* tavu laiku. Tikai kad būsi un paliksi ļoti atvērts, tava sirds spēs uztvert atbildi, kas tev tiks iedvesmota. Kad divatne būs bijusi gana ilga, lēmums kļūs skaidrs.

Jūs dzīvojat laikmetā, kad Mīlestībai jāspēj brīvi plūst caur jums, lai sasniegtu citus cilvēkus, “protams, vispirms

neredzamā veidā”. Dažādu iemeslu dēļ jums nāksies gūt pieredzi arī redzamā veidā:

- ♦ jāpārspēj pašiem sevi pašai dziedībā;
- ♦ jāpārbauda, vai ļaujiet plūst Mīlestībai;
- ♦ jābūt Dieva darbības lieciniekiem;
- ♦ jāatzīst sava bezspēcība un ierobežojumi;
- ♦ pastāvīgi jālūdz palīdzība no Dieva;
- ♦ jāuztic konkrētais cilvēks Dievam;
- ♦ jāpagodina Dievs par Viņa veikto pārveidi.

Varētu pievienot vēl dažus citus iemeslus, tomēr šie nosauktie ir galvenie, kas tev jāiegaumē, iekams rīkojies pārāk strauji.

Jā, tev jāatbild uz saņemto uzaicinājumu, norādot, lai tā sūtītājs formulē savu lūgumu. Pēc tam tu rīkosies saskaņā ar iedvesmu. Ļauj visiem šiem notikumiem tevi pārveidot. Tu kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi mīlu.”

25. februāris, 5.10

15. Svētīgi tie lasītāji, kuri uzņem žēlastības

Kungs Jēzu, gribu Tev pateikties, Tevi slavēt un Tev uzpurēt abas šīs skaistās liecības, ko dzirdēju no divām lasītājām – mūķenēm vēl pirms grāmatas “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” iznākšanas.

Abas man sacīja, ka jūtoties Tavas Mīlestības pārveidotas un ka lasot viņas pārņēmis liels miers un prieks. Turklāt viņas atklājušas īpašu līdzekli, “kā savienoties ar Jēzu”, jo agrāk nekad nebija varējušas to pārbaudīt.

Paldies, ka Tu man atkal ļauj būt Tavas darbības lieciniekam. Paldies par šīm žēlastībām, kam liec nolīt. Paldies par tik lielu Mīlestību. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, turpini Man uzticēt visus komentārus, ko saņem par šo sējumu, jo tie pieder nevis tev, bet gan Man un domāti Tēva Godam. Tāpat tev jārikojas, saņemot arī mazāk cildinošus vai pat destruktīvus komentārus.

Atceries, ka esi tikai instruments Tēva rokās, gluži kā āmurs namdara rokās.

Svētīgs tu esi, būdams šāds instruments. Svētīgi ir lasītāji, kuri pieņem un pieņems žēlastības, ko Tēvs izlies visos bez izņēmuma. Tomēr tas, kurš liegsies atvērt sirdi, nevarēs baudīt šīs žēlastības.

Mierīgi un kopā mēs ieejam Jaunajā Baznīcā, Jaunā Sabiedrībā, lai ciešā tuvībā piedzīvotu Mīlestību, ko Tēvs grib dāvēt visiem Saviem zemes bērniem. Kopīgi pateiksimies Viņam, ka tas tā notiek ikviena Viņa zemes bērna labumam un Viņa Paša Godam.

Paldies, Tēvs, ka atkal dāvā Saviem mazajiem to, ko nedāvā lielajiem. Paldies, Tēvs, ka atklāj Saviem mazajiem to, ko esi apslēpis šīs pasaules lielajiem.

“Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” lasītāji un lasītājas, jūs kļūstat Mīlestība. Tu kļūsti Mīlestība.

Es jūs neprātīgi milu. Es neprātīgi milu tevi.”

6. marts, 5.50

16. Jūs mācāties Manā skolā

Kungs Jēzu, gribu Tev pateikties par darba grupu, ko lietoji, sagatavojot sējuma “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” izdošanu. Katrā tikšanās reizē valdīja Miers un Mīlestība. Turklāt es redzēju Tevi darbojamies; Tu man apstiprināji iedvesmoto vēstījumu autentiskumu.

Ja kādam bija grūti pieņemt kādu no paustajām domām, vienmēr atradās cits, kurš apliecināja šīs domas

vērtību, man pašam nemaz neiejaucoties. Šīs pārrunas allaž noritēja ļoti dziļā mierā.

Paldies, Kungs Jēzu, ka vēlreiz ļāvi man būt Tavas darbības lieciniekam. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, kā jau pats vari konstatēt, viss kļūst viegls un patīkams, kad atsevišķs cilvēks vai grupa izlemj ļaut sevi vadīt Man un kad sirdis ir gatavas pieņemt Manis norādīto virzienu, pat ja tas ir pretējs tam, ko cilvēks ir jau apstiprinājis.

Jūs patiešām mācāties Manā skolā, lai dzīvotu šajā Jaunajā Sabiedrībā, Jaunajā Baznīcā. Jūs mācāties Mīlestības skolā. Jūs esat liecinieki tam, ko paveic Mīlestība, kad Tai ļauj brīvi rīkoties, un ka Tā var izpausties bez šķēršļiem, bez aizspriedumainiem noteikumiem vai viedokļiem.

Šis jaunais rīcības veids, kura pamatā ir Mīlestība, prasa daudz pašaieliedzības, atsacīšanās un pazemības no ikviena grupas dalībnieka, taču nes simtkārtīgus augļus. Tas izraisa ārkārtīgi lielu prieku un pilnīgu mieru, tādējādi ļaujot īsā laikā paveikt ļoti daudz.

Svētīgi un svētīgas jūs esat, spēdami piedzīvot, ko paveic Mīlestība, kad To pieņem un ļauj Tai pilnīgi brīvi rīkoties.

Jūs kļūstat Mīlestība. Tu kļūsti Mīlestība. Jūs tiekat maigi un neprātīgi mīlēti. Tā Es jūs mīlu, tā Es mīlu tevi.”

8. marts, 5.40

17. Viss pieder Man

“Mans maziņais, esi mierīgs attiecībā uz gaidāmo grāmatas publikāciju. To uzrakstīt tevi iedvesmoju Es, un

Es rūpējos arī par izdošanu, kā arī uzņemšos tās izplatīšanu. Es Pats arī iedvesmošu cilvēkus to lasīt vai nelasīt. Es Pats izliešu bagātīgas žēlastības pār lasītāju tai brīdī, kad viņš vai viņa lasīs, lai šis cilvēks būtu ar mieru atzīt savu niecīgumu un pieņemt Manu Mīlestību.

Atdod Man visas rūpes šajā sakarā, tās nav tavā ziņā, un komentāri par šo sējumu arī ne. Viss nāk no Manis. Viss pieder Man. Visam jāatgriežas pie Manis. Bet tu uzņem Manu Mīlestību un esi Manas darbības liecinieks.

Es tevi maigi mīlu.”

10. marts, 4.55

18. Laika nav daudz... kļūstiet Mīlestība

“Mans maziņais, tu Man, savam Dievam, esi ļoti vērtīgs instruments; uzrunādams savu sirdi, Es vienlaikus tevi lietoju, lai uzrunātu daudzas sirdis. Tas notiek vispirms neredzamā veidā, kaut arī tu to neapzinies. To, ko lieku Tev rakstīt, Es neredzamā veidā ielieku daudzās sirdīs; tāpat notiek, kad tu pārļasi uzrakstīto, ļaudams sevi pārveidot. Tā notiks arī ar visiem, kuri lasīs un pārļāsīs šos rakstus ticībā, atzīstot savu niecīgumu, ļaujot sevi mīlēt un dodot piekrišanu sevis pārveidei, lai kļūtu Mīlestība. Sirdis, kuras apzinās savu niecīgumu, arī no attāluma jūtas mīlētas, dod piekrišanu sevis pārveidei un kļūst Mīlestība.

Laika nav daudz, Tēvs steidzas sagatavot Manu Lielo Atgriešanos. Šis paņēmiens, ko Viņš lieto pie tevis un caur tevi, ir tikai viens no daudziem, kas šobrīd tiek lietoti, lai uzrunātu sirdis.

Svētīgs tu esi, svētīgi un svētīgas ir lasītāji un lasītājas, kuri ļauj sevi padarīt par šādiem tik vērtīgiem

instrumentiem Tēva Mīlestības plānā. Ja kāds kļūst Mīlestība, arī daudz citu siržu kļūst Mīlestība.

Pieņemiet Mīlestību; kļūstiet Mīlestība; izplatiet Mīlestību.

Mana Sirds deg Mīlestībā uz jums.

Jūsu sirdis tiek dedzinātas Manas Ugunīgās Mīlestības Ugunī.

No attāluma vēl daudz citu siržu tiek dedzinātas Manas Ugunīgās Mīlestības Ugunī.

Es jūs maigi un neprātīgi mīlu. Es mīlu tevi.”

13. marts, 5.10

19. Tavu lūgšanu Es lieku Tēva priekšā

Paldies, Kungs Jēzu, par šīm vērtīgajām mācībām, īpaši pēdējo – 10. marta mācību, un pieredzi, ko Tu man ļāvi gūt, kad pārlasīju iepriekšējos tekstus, kuros katrs teikums man kļuva lūgšana, un ne vien pašam par sevi, bet arī par visu pasauli, lai sirdis neredzamā veidā atvērtos uzrakstītajam un īpašā veidā to sirdis, kuri vai kuras lasa vai lasīs šos tekstus. Paldies par šiem jaunajiem, cerības pilnajiem ceļiem, kas mani piepilda ar svētlaimi. Lai tā notiek arī ar visiem pašreizējiem vai nākamajiem lasītājiem.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es pieņemu tavu lūgšanu un lieku to Tēva priekšā. Tas, ko tu Man lūdz, dažās sirdīs jau ir sācies. Ja vien jūs zinātu, kas notiek daudzās sirdīs, kad ar šiem tekstiem lūdzas, kā jau tu sāki, jūs negribētu darīt vairs neko citu – tik iespaidīgi tas ir.

Šī pieredze tev ļauj nojaust, ko Es spēju caur tevi paveikt, bet tikai tad, kad tas būs dziļi ielikts tevī pašā. Tu jau redzi, ka tas daudzkārt pārspēj visu, ko varēji iedomāties vai iztēloties. Tu nevari ar to lepoties, jo darbojies nevis tu, bet gan Es Pats darbojos tevī un caur tevi. Turpini pārļasot lūgties par visas pasaules cilvēku sirdīm. Ar katru reizi tu aizvien vairāk kļūsti Mīlestība, tātad labāks instruments Mīlestības tālāknodošanai. Tava sirds deg aizvien stiprāk, jo aizvien vairāk tiek dedzināta Manas Ugunīgās Mīlestības Ugunī.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

14. marts, 3.15

20. Iesaistīts Tēva veiktajā Radīšanā

“Mans maziņais, Es joprojām vēlos uzrunāt tavu sirdi. Tā pastāvīgi izplešas, tātad kļūst spējīgāka uzņemt Manu Mīlestību un tādējādi arī to dāvāt. Tas ir ilgs process, kurā panākumus var gūt, vienīgi ja velti tam laiku, daudz laika, turklāt ja esi sacījis un pastāvīgi tam atkārtoti visus savus “jā”.

Tas tiešām ir Tēva darbs, kurš atjauno tavu būtni, tāpat kā Viņš atjauno Savu radību. Tu esi apveltīts ar dvēseli, sirdi, garu, saprātu un miesu. Lielā brīvība, ko Tēvs tev piešķīris, tev dod iespēju vai nu būt iesaistītam Viņa veiktajā radīšanā, vai arī kaitēt Viņa Mīlestības plānam.

Ar to, ko ļauj Viņam veikt, tu sekmē Viņa radības skaistumu, gluži tāpat kā atteikšanās to padara neglītāku. Apzinies, ka ikvienam cilvēkam, kurš dzīvo šīs zemes virsū, ir savs uzdevums, lai radību padarītu skaistāku, ja vien viņš atsaucas uz sava Tēva aicinājumu. Diemžēl ir

tādi, kuri uz to neatsaucas; viņi novēršas no aicinājuma, ko pastāvīgi saņem, un atsaucas uz pasaules – tumsības pārņemtās pasaules – aicinājumu.

Tēvs gatavo lielu Karapulku, lai sakautu visus ļaunuma spēkus un tos pilnībā iznīcinātu ar Mīlestību. To dari arī tu, kad paklausīgi pieraksti, ko Es ielieku tavā sirdī. Tāpat to dara vai darīs lasītājs vai lasītāja, uzņemdami Mīlestību un žēlastības, kā arī dievbijīgi lasīdami, lai šī pati Mīlestība tiktu izlieta visas pasaules cilvēku sirdīs.

Laika nav atlicis daudz, ļaujiet sevi aizdedzināt Manas Ugunīgās Mīlestības Ugunij, lai pēc tam aizdedzinātu visu zemi.

Svētīgi un svētīgas jūs esat, būdami izredzēti tik grandiozai misijai – pārvērst zemes vaigu, lai padarītu to par Mīlestības Zemi saskaņā ar Tēva plānu.

Jūs kļūstat Mīlestība. Es jūs maigi mīlu.

Es maigi mīlu tevi.”

16. marts, 5.50

21. Aizlūdz par visu pasauli

“Mans maziņais, ja vien tu zinātu, kas tevī notiek, kad nostājies Manā Klātbūtnē, nokāpjot savas būtības dziļumos! Ja vien tu zinātu, ko Es tevī paveicu un kā tevi lietoju, lai neredzamā veidā uzrunātu sirdis, tu atklātu, ka šiem īpašajiem brīžiem piemīt nenovērtējama bagātība. Ja vien tu zinātu, ko Es paveicu sirdīs, kad tu raksti un pārlesi, lūgdams Mani par visu pasauli! Ik reizi daudzās jo daudzās sirdīs nolīst žēlastību lietus.

- ♦ Tās ir sirdis, kas bija aizvērtas... un kas atveras, lai uzņemtu žēlastību.

- ◆ Tie ir cilvēki, kuri bija ieslīguši dziļā izmisumā... un kuri atklāj jaunu cerību.
- ◆ Tie ir cilvēki, kuri piedzīvoja patiesas bailes... un kuri atklāj jaunu mieru un apskaidrotību.
- ◆ Tie ir cilvēki, kuros mājāja naidis un varmācība... un kuri atklāj, ka viņos ir mīlestība un lēnprātība.
- ◆ Tie ir cilvēki, kuri nespēja sevi pieņemt... un kuri atklāj, ka viņi ir vērtīgi Dieva, sava Radītāja acīs.
- ◆ Tie ir cilvēki, kuri nekad nebija pazinuši patieso Mīlestību... un kuri pirmo reizi savā sirdī atzīst, ka tiek mīlēti.

Tā Es vēl ilgi varētu turpināt, uzskaitot, ko paveic Mīlestība, kad To uzņem sirdī, kas atvērta piekrišanai un gatava aizlūgt, lai visai pasaulei tiek dāvāts tas, ko saņēmusi pati.

Lūk, ko paveic Mīlestība, kad To uzņem. Lūk, tava patiesā misija. Lūk, patiesā misija ikvienam šīs zemes bērnam. Tā zemes vaigs tiks pilnībā pārvērsts, un tā jūs ieiesiet šajā Jaunajā Zemē, Jaunajā Baznīcā.

Uzņemdami Mīlestību, jūs kļūstat Mīlestība, jūs izplatāt Mīlestību.

Es jūs maigi mīlu. Es maigi mīlu tevi.”

17. marts, 2.00

22. Slimais cālēns ar salauztajiem spārniņiem

Kungs Jēzu, nezinu, kā Tev pateikties par siržu lielās pārveides liecību, ko ļāvi man dzirdēt vakar vakarā. Tas, ko Tu paveic grāmatas “Manējo, Manu izredzēto laimei.

JĒZUS” lasītāju sirdīs, pārspēj visu, ko es būtu varējis iedomāties. Paldies, ka ļauj man būt Tavas darbības lieciniekam.

Uzticu Tev divus lūgšanu nodomus, ko kāds cilvēks mani palūdza nodot Tev, vienu par sevi un otru par savu draugu.

Tāpat es ielieku Tavā žēlsirdīgajā Sirdī savu vakardienas attieksmi, kurā atspoguļojās manas bailes zināmās darījumu situācijās, kas mani vēl joprojām nodarbina, kā arī mans ticības trūkums, kaut esmu no Tevis saņēmis tik daudz labvēlības apliecinājumu. Sūti Savus Svētos Eņģeļus, lai viņi šos Mīlestībai sacītos “nē” pārvoērš par “jā”.

Paldies par Tavu lielo Žēlsirdību. Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu. Es Tev uzticos un Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es pieņemu tavu vājumu, trauslumu un ievainojamību, kā arī ciešanas, ko tie tev sagādā. Es tās pievienoju Savējām. Es tās ielieku Savās Svētajās Brūcēs, lai uzpurētu Tēvam kā skaistu rožu pušķi, kuru smaržu tu varēsi ieelpot, tādējādi ļaujot tev savā iekšienē caur šiem pārbaudījumiem piedzīvot lielas gaviles. Patiesais un vienīgais atrisinājums ir dzīvot aizvien dziļāk sevī.

Tu esi mazliet līdzīgs slimam cālēnam ar salauztiem spārniņiem. Ligzdā, siltumā zem mātes spārniem viņš ir drošībā, bet ārpus tās kļūst ļoti ievainojams, kad viņam jāatrod sev vieta starp citiem. Zem mātes spārniem viņš atgūst spēkus un jau ļoti drīz būs iekšēji gana stiprs, lai dzīvotu ārpusē.

Tā kā tev jāpieodzīvo savas būtības pārveide, lai kļūtu Mīlestība, šī jaunā būtne smeļas spēkus tavā iekšienē ilgajos tuvības brīžos ar Mani; vēlāk tu spēsi stāties pretī ārējām problēmām, joprojām palikdams lielajās gavilēs.

Es pieņemu arī tavus lūgumus, lai liktu tos Tēva priekšā. Nezaudē mieru. Visas šīs situācijas ir Manā rokā, un jūs aizvien vairāk būsiet Manas darbības liecinieki. Kad jūs ilgas tiek liktas Manā priekšā, Es tās pārvēršu Savā darbībā.

Ļaujot Man sevi pārveidot, tu iekļūsti aizvien dziļāk Dieva Sirdī. Līdz ar to Dievs aizvien vairāk darbojas vispirms tevī un pēc tam caur tevi.

Tā no jaunām, Mīlestības piepildītām sirdīm tiek celta Jauna, Mīlestības pilna Zeme Tēva Godam.

Es jūs maigi mīlu. Es maigi mīlu tevi.”

19. marts, 5.50

23. Tēvs rūpējas par šo lielo pāreju

Kungs Jēzu, atkal uzticu Tev visas savas darījumu rūpes, no kurām nevaru tikt vaļā, lai ieietu lielajā tuvībā ar Tevi. Labais svētais Jāzeps, kurš bijī Marijas un Jēzus apgādnieks, tavos svētkos lūdzu tevi aizlūgt par mani, lai es saņemtu pareizās iedvesmas un īstos padomdevējus, kuri man palīdzētu spert īsto soli īstajā brīdī, jo man rūp vienīgi izpildīt Tēva vēlēšanos.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Leandr, Tēva un Jēzus mīļo bērniņ, esmu sadzirdējis tavu lūgumu un aizlūdzu par tevi. Tev ir svarīgi zināt: sastapšanās ar grūtībām zemes virsū nenozīmē, ka Dievs tevi pametis; gluži pretēji, uzlūko grūtības, ar kurām sastapāties mēs, es un Marija, kaut gan Jēzus vienmēr bija ar mums. Uzlūko grūtības, ko piedzīvoja Pats Jēzus. Uzlūko grūtības, kas piemeklēja Svētos un Svētās.

Visiem bez izņēmuma bija jāpiedzīvo grūtības; kāpēc lai ar tevi notiktu citādi?

Tikai caur grūtībām un ciešanām mēs varam atklāt savus ierobežojumus, vājības, nespēku. Tas mums palīdz palikt maziem un liek visu gaidīt no Tēva. Tu visu mūžu esi strādājis, par savu drošību uzskatīdams materiālos labumus, un dzīvo vidē, kurā materiālajiem labumiem piešķir ļoti lielu vērtību.

Lielajā pārējā, ko no tevis prasa Tēvs, tev jāpaļaujas uz Viņu. Pilnībā tikai uz Viņu. Tevī notiek liela cīņa, bet tāpat savā iekšienē tu izlem, ko izvēlēties. Tev ne no kā nav jābīstas, dāvājot pilnīgu paļāvību Tēvam. Tu esi Viņam sacījis savus “jā”, un piesaistēm ir jāpārtrūkst citai pēc citas. Tas ir ilgs process, kas nenotiek bez sāpēm.

Lai tu veiktu šo lielo, reizēm vētraino un sāpīgo pārēju, Tēvs tev līdzās nolīcis vairākus Eņģeļus, bet Svētie un Svētās visi ir gatavi palīdzēt, stiprinot tavu ticību, lai aizvestu tevi līdz mērķim.

Mācies ļaut sevi vadīt kā mazs bērniņš. Turpini iet uz priekšu tīrā ticībā, tas ir ceļš, ko Tēvs tev izraudzījis un kas ved tevi uz Mīlestību.

Tāpēc, ka Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība. Mūsu ir daudz – to, kuri no Debesu augstumiem vērojam, kā tu virzies uz priekšu, un tevi pavadām. Mēs tevi sargājam un mīlam.

Svētais Jāzeps.”

20. marts, 5.05

24. Pazemība atvieglo nastu

“Mans maziņais, lai tu paliktu uzticīgs savai misijai, tev jāturpina iet uz priekšu, neredzot un nesaprotot, kurp tevi vedu.”

Uzticu Tev savu nespēju turpināt iet uz priekšu, neziņot, kurp eju. Darijumu jomā man šis ceļš šķiet aizvien grūtāks. Man diemžēl neizdodas atraisīties no savām rūpēm. Par spīti pūlēm, man šķiet, ka es nevis virzos tālāk, bet arvien vairāk iestiegu gluži kā automašīna, kas buksējot iegrimst dubļos vēl dziļāk.

Nāc man palīgā, jo viens esmu bezspēcīgs. Paldies, ka dzirdi manu lūgšanu, es Tevi mīlu.

“Es pieņemu tavu lūgšanu un lieku to Tēva priekšā. Jau ļoti drīz tu sapratīsi labāk, ko šobrīd piedzīvo. Tev viss jāgaida no Tēva. Es atkārtoju – atrisinājums slēpjas nevis ārējās lietās, bet tavā iekšienē.

Uzlūko to labo, ko saņem jau šobrīd, pieņemdam žēlastības un Mīlestību, kas tiek izlietas tavā sirdī.

Es tev dāvāju pazemības žēlastību; tieši šī žēlastība tev palīdzēs un atvieglos nastu, ko nes, jo šī nasta ir tavas lepības smagums. Tu tiec dziļi mīlēts. Visu pārveido Mīlestība.

Tāpēc, ka Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

23. marts, 5.00

25. Zini, Kurš tevi vada!

Kungs Jēzu, vēlos Tavā priekšā likt priekšdarbus sējuma “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” laišanai tirdzniecībā, kā arī sagatavojot reklāmas lapiņu, lai viss noritētu, kā vēlies Tu. Iedvesmo mani un visus, kuriem būs jāpieņem lēmumi, lai tie no jebkura viedokļa atbilstu Tēva Gribai: attiecībā uz vietu, norisi vai cilvēkiem, kuru klātbūtni Tu vēlies.

Atver durvis, kam jātiek atvērtām, aizver tās, kam jābūt aizvērtām, lai viss norisinātos pēc Tavas Gribas.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es tavu lūgšanu pieņemu ar prieku. Turpini iet uz priekšu, labi apzinādamies savu niecīgumu un ierobežojumus, taču zini, ka Es esmu ar tevi un eju tev līdzās, lai viss notiktu pēc Tēva plāna.

Tu aizvien vairāk būsi liecinieks tam, ko Viņš paveic sirdīs. Tas, kam tu būsi liecinieks, ir tikai mazītiņa daļiņa no realitātes. Ik reizi, kad izjūti bažas vai bailes, zini, ka tās nenāk no Manis. Atdod vienmēr Man šīs izjūtas, kas tevī mājō, kā arī visus komentārus, ko dzirdi.

Es vēlos, lai tu būtu pilnīgi brīvs un turpinātu doties uz priekšu tīrā ticībā. Tikai iedams, nezinot, kurp tevi vedu, tu kļūsti Kunga ceļā par vadoni daudziem citiem. Tev ir svarīgi nevis zināt, kurp ej, bet gan – Kurš tevi vada. Tāpat ir ar mazu bērniņu: viņam ir svarīgi zināt, nevis uz kurieni viņš iet, bet – ar ko iet kopā. Galvenais, ka tu esi Man sacījis savus “jā”. Esmu uzņēmis rūpes par tevi, un tu kļūsti tāds instruments, kādu vēlos. Tāds instruments tu joprojām vari kļūt vienīgi ļoti lielā paklausībā, iedams uz priekšu, skatienu pievērsis Tēvam, izvairīdamies no pasaules domu strāvoju-
mu ietekmes.

Manis vadīts un Svētā Gara iedvesmots, Manas Svētās Mātes un Svēto pavadīts, Svēto Eņģeļu apsargāts, tu pamazām nāc Man pretī uz Manu Lielo Atgriešanos Godībā. Arī daudzi citi dodas ceļā, lai pievienotos tiem un tām, kuri nāc Man pretī. Kāds prieks, domājot, ka šis tik ļoti gaidītais mirklis ir mums jau pavisam tuvu! Gata-
vosimies Svētkiem, uzņemot lielās gaviles, lai pilnībā

izdzīvotu žēlastības, kas tiek dotas pirms Manas Lielās Atgriešanās.

Svētīgi un svētīgas jūs esat, jo tiekāt šādi piepildīti. Es tevi mīlu.”

25. marts, 4.20

26. Uzticiet savas vēlēšanās Man, Es tās pārvērtīšu Savā darbībā

Kungs Jēzu, uzticu Tev izdevēja priekšlikumu sagatavot reklāmas lapiņu sējumam “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS”. Nāc mūs apgaismot un darīt zināmu Savu Gribu. Jau iepriekš sakām Tev savu beznosacījumu “jā”.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, sarakstīt šo sējumu nebija tavs darbs, to izplatīt arī ne. Lūdz, lai izdevējs pagaidām aptur lapiņas projektu. Lai viņš sagatavo vienīgi grāmatzīmi ar grāmatas vāka attēlu un adresi, kur šo izdevumu var iegādāties. Man nav vajadzīga cilvēciska reklāma, lai uzrunātu sirdis. Es to varu izdarīt tiešā veidā. Jūs gribat būt Manas darbības liecinieki; uzticiet savas vēlēšanās Man. Es lūdzu, lai jūs par grāmatas esamību pavēstītu vienīgi ar vāka attēlu, cenu un iegādāšanās vietas adresi, bez kādas citas prezentācijas vai komentāriem. Jūs mācāties Manā skolā; palieciet maziņi un ļaujiet sevi vadīt.

Paldies, ka pieņemat sirdī to, ko jūsu prātam grūti aptvert; tā jūs kļūstat Mīlestība.

Es jūs maigi mīlu.”

26. marts, 5.25

27. Tu piedzīvosi jaunas Lieldienas

“Mans maziņais, veltī laiku Man, savam Dievam, lai ļautu Man sagatavot tavu sirdi lielajiem Lieldienu Svētkiem, kas tuvojas. Sagatavojot tavu sirdi, tas ir, padarot to arvien šķīstāku, arī daudzas citas sirdis tiek šķīstītas, atjaunotas Manā Mīlestībā un kļūst spējīgas Mani uzņemt atšķirīgā veidā. Tās šīm sirdīm tiešām ir jaunas Lieldienas. Neatļaidīgs tavā sagatavošanā esmu tātēc, ka arī tu piedzīvosi jaunas Lieldienas.

Tu atrodies lielajā pārejā, kas tevi ved uz Jauno Baznīcu, tāpat kā jūdu tautai bija jāpāriet Sarkanā jūra, lai sasniegtu Apsolīto Zemi. Tev šī pāreja jāveic no ārējās dzīves uz iekšējo. Viņus vadīja mākonis, bet tevi vada Manas Mīlestības gaisma un Mans Gars. Mākonis viņus pavadīja dienu un nakti; arī Manas Mīlestības gaisma pavadīja dienu un nakti. Šī gaisma tos notikumus, kas tavā dzīvē atgadās, tev ļauj saskatīt ar citādām, jaunām acīm. Viss attiecībā uz tevi mainās, un tieši tajā brīdī viss mainās arī tavā skatienā, ar Jaunās Baznīcas palīdzību veidojas Jaunā Zeme.

Nav iedomājams, ko Tēvs spēj paveikt ar patiesa “jā” atjaunotu sirdi. Es esmu Augšāmceltais un vēlos augšāmcelties visās sirdīs. Laika nav daudz. Man vajadzīgs daudz augšāmceltu siržu, lai atvērtu sirdis, kas ir tālu no Manis.

Ticībā ļauj Man sevi pārveidot un vadīt, tā tu kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi mīlu.”

30. marts, 4.00

28. Pazemībā tu saņem gudrību un spriestspēju

“Mans maziņais, paliec ļoti lielā pazemībā. Jo dziļāk tu nokāp pazemībā, jo vairāk tuvojies Man un kļūsti spējīgāks uzņemt Manu Mīlestību. Jo vairāk Mana Mīlestība tevi pārveido, jo vairāk tevi iespējams piepildīt ar harizmām, jo vairāk tu spēj uztvert gaismu, kas nāk no Manis, jo vairāk tu iemanto gudrību un spriestspēju, ko dāvā Svētais Gars, un jo vairāk tu līdzinies Tēvam, kļūdams Mīlestības pilna būtne. Tāpat vienīgi ļoti pazemīgu tavš Dievs var tevi izmantot, tev kļūstot par derīgu instrumentu Viņa rokās. Ļauj sevi caurstrāvēt šai dziļajai pazemībai, kas tevī šobrīd mājō. Tā tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

Lielā Sestdiena, 3. aprīlis, 4.55

29. Kā jācer pēdējo laiku izredzētajam

“Mans maziņais, no Mana kapa pār visu zemi izplūda jauna dzīvība, kamēr Mani vajātāji domāja, ka ir uzvarējuši. Lāzara miesa jau bija sākusi trūdēt, kad Es viņu piecēlu no miroņiem. Es vēlos, lai šie fakti dziļi iespiestos tavā apziņā, jo tie tev māca, cik tālu var sniegties un cik tālu jāsniedzas tavai cerībai un ticībai.

Atceries, ka pagātnes fakti, uz kuriem balstās ticība, varenā spēkā parādījās no šķietamas vispārējas neveiksmes. Jo lielāka likās neveiksme cilvēku acīs, jo spožāk atklājās Dieva varenība. Tāpat notiek arī tagad. Īsts ticīgais nekad nezaudē cerību. Lūk, tā ir jācer pēdējo laiku

izredzētajam; viņš izmanto pagātnes notikumu bagātību, lai nostiprinātu savu ticību un cerību. Vienīgi tad, ja uzņem Milestību, šos notikumus apspīd gaisma un veidojas ticība un cerība, kas spēj iet cauri jebkādiem pārbaudījumiem, ciešanām vai šķietamām neveiksmēm.

Kļūstot Milestība, jūs iemantojat ticību un cerību.

Ļaujiet sevi mīlēt, ļauj sevi mīlēt. Es tevi maigi mīlu.”

5. aprīlis, 6.10

30. Tu esi unikāls... tava misija arī

“Mans maziņais, tev joprojām tīrā ticībā jāiet uz priekšu, nezinot, kurp tiec vests. Ceļš, ko esam kopīgi nostaiģājuši, ir unikāls, tāpat kā tu esi unikāls. Tas, kas no tevis tiek prasīts, arī ir unikāls.

Kā jau bieži esmu tev minējis, tevi uzrunādams, – Es uzrunāju visus lasītājus un lasītājas; tomēr veids, kādā jūs izdzīvojat šīs mācības, ir atšķirīgs, un ne tikai atšķirīgs, bet unikāls ikvienam no jums.

Lai izpildītu Tēva Gribu un uzzinātu, ko Viņš vēlas paveikt tevī un caur tevi, nav jābalstās uz to, ko Tēvs paveic caur kādu citu (kaut arī tev tas šķistu ļoti skaisti).

Lai gan starp noteiktiem augiem, kokiem vai dzīvniekiem pastāv zināma līdzība, viņi visi ir atšķirīgi, tāpat unikāli. Tā kā esat radīti unikāli, saprotams, ka arī pārveide, lai jūs kļūtu par Milestības būtnēm, ir tikpat unikāla kā misija, ko Tēvs ikvienam paredzējis. Svarīgi ir sacīt Viņam savus “jā”, lai tevī notiktu pārveide, ko Viņš paredzējis vienīgi tev īpašā, tikai tev domātā veidā, lai tu un neviens cits spētu izpildīt savu unikālo misiju, tāpat kā cita cilvēka misiju spēj paveikt vienīgi šis cits. Tādējādi visi kļūs par Milestības būtnēm, būdami atšķirīgi,

apveltīti ar atšķirīgām misijām. Mīlestība, ko Tēvs šobrīd tevī izlej, ir tikpat unikāla kā tu pats. Tikai tā tevi var piepildīt ar Viņa Mīlestību. Vienīgi tu vari saņemt Mīlestību, ko šobrīd saņem. Pateicoties šai unikālajai, tieši tev paredzētajai Mīlestībai, tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

14. aprīlis, 5.45

31. Svēto sadraudzība

Paldies, Kungs, par sējuma “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” iznākšanu. Paldies par sirsnību, ar kādu tā tika uzņemta. Paldies par žēlastībām, ko Tu pārbagātīgi izdalīji. Paldies par neparastajām liecībām. Es vēlos visu, visu, visu uzticēt Tev. Nepieļauj, ka es paturētu sev kaut drusciņu no šiem slavinājumiem vai atzinības izpausmēm. Gribu visu ielikt Tavā Sirdī: nākotnē sagaidāmās uzslavas vai kritiskās piezīmes.

Lūdzu Tev žēlastību dzīvot atraisītam no visiem šiem komentāriem. Paldies par visiem un visām, kuri aizlūdz par lasītājiem, lasītājām un mani pašu. Paldies par tik lielu Mīlestību.

“Mans maziņais, Es ar ļoti lielu prieku pieņemu tavu lūgšanu. Svētīgs tu esi, būdams Manas darbības liecinieks, un jo īpaši svētīgs tu esi tāpēc, ka esi kļuvis un aizvien vairāk kļūsti derīgs instruments Tēva rokās. Nekad neaizmirsti, ka šāds instruments vari būt, vienīgi atzīdams un labprāt pieņemdam savu niecīgumu, savu bezspēcību.

Tikko pamani sevī mostamies lepnības vai augstprātības jūtas, steidzies atgriezties savas būtības dziļumos,

lai atgūtuniecīgumu un uzņemtu Mīlestību, ko Tēvs tev pastāvīgi dāvā. Tieši tas, kas tu esi un kas kļūsti, ļauj Tēvam uzticēt tev tik skaistu un lielu misiju.

Nebīsties, tu neesi viens, kā jau vakar vakarā varēji konstatēt. Taču patieso kopienu, kas tevi atbalsta, tu neredzi ar acīm, kaut arī sirdī to nojaut. Tā ir Svēto sadraudzība.

Turpini pateikties Tēvam, ka tas tā ir, un visu uzticēt Viņam, uzņemot Viņa Mīlestību; tā tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

18. aprīlis, 0.35

32. Mana Klātbūtne vēlas būt ļoti diskrēta

“Mans maziņais, Mīlestība un Miers, ko šobrīd izjūti, tev ir Manas Klātbūtnes apstiprinājums. Mana Klātbūtne vēlas būt ļoti diskrēta, reizēm pat grūti sataustāma vai izjūtama. Gribu tev paskaidrot, kāpēc tas tā, – lai respektētu lielo brīvību, ko Tēvs vēlējies dāvāt ikvienam Savam zemes bērnam.

Mana diskrētā Klātbūtne ieņem aizvien vairāk vietas cilvēkā, kurš piekrīt Mani uzņemt. Cilvēks, kurš Mani nevēlas vai nav gatavs Mani uzņemt, rīkojas tā, it kā viņš to nejestu un censtos sevi par to pārliecināt.

Kad Mana Klātbūtne tiek labi uzņemta un gribēta, tā kļūst aizvien taustāmāka, aizvien labāk izjūtama. Ja Manu Klātbūtni uzņem un vēlas, tā nes visus savus augļus, vienāla, vai tiek izjusta vai ne; tā pārveido un atbrīvo. Tieši tā rada mīlestības, miera, prieka un svētumam raksturīgo tikumu pilnas būtnes. Paldies, ka tu Mani uzņem un aizvien vairāk pēc Manis ilgojies. Tā tu kļūsti Mīlestība.

Kā Es tevi mīlu.”

20. aprīlis, 5.05

33. Patiesā Dzīvība

Paldies, Kungs Jēzu, par māšas T. skaisto liecību un to, ko nemitīgi dzirdu attiecībā uz Miera un Mīlestības svaidījumu, ko Tu liec lasītāju sirdīs. Paldies par šo izcilo labvēlību, ko mums parādi, – būt Tavas darbības lieciniekiem. Es lūdzu Tevi īpašā veidā piepildīt lasītājus un lasītājas gan šodien, gan turpmākajās dienās.

Es ielieku Tavā Sirdī un Māmiņas Marijas Sirdī šīs pielūgsmes, lūgšanu, liecību tikšanās. Iespējams, grāmatas lasītāju nodomos tiks celebrētas Euharistijas.

Paldies, ka dzirdi manu lūgšanu. Paldies par tik lielu Mīlestību. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es jūtu ļoti lielu prieku, redzot sirdis vairāk atveramies Man un vairāk uzņemam Manu Mīlestību; tas ir dzīvības, patiesās Dzīvības īstais ceļš.

Jūsu kļūst arvien vairāk – to, kuri uzņemam šo Tēva Mīlestības pārpilnību, kas plūst gan tiešā veidā caur Mani, Viņa Dēlu, pateicoties Svētā Gara darbībai, gan arī caur Mariju, Manu Svēto Māti, Paradīzes un Zemes Svētajiem un Svētajām, Svētajiem Eņģeļiem un šķīstītavas dvēselēm.

Galū galā šī Mīlestība plūst caur visiem un visām, kuri To uzņem, ļauj Tai sevi caurstrāvēt un saka Dievam pilnīgu “jā”. Jo vairāk būs ticībā izdzīvotu Euharistiju, pielūgsmē pavadīta laika, lūgšanu un liecību par Godu Dievam un Viņam vienīgajam, jo straujāk augs jūsu skaits, kuri iecejāt šajā Jaunajā Baznīcā, Jaunajā Sabiedrībā, kas balstās uz Mīlestību.

Jau ļoti drīz jūs būsiet liecinieki tam, ko paveic Mīlestība, kad To pieņem un izdzīvo. Esiet joprojām uzmanīgi pret Gara dvesmu, kurš pasaules acīs atklās Dieva vareno

spēku caur grupām, kas spēj pieņemt šo pastāvīgo atjaunotni.

Nezaudējiet mieru, palieciet gatavi uzņemt šo jauno dvesmu.

Es jūs maigi un neprātīgi mīlu.”

24. aprīlis, 4.40

34. Jaunā Sabiedrība

“Mans maziņais, mēs kopīgi ieejam Jaunā Pasaulē, Jaunā Baznīcā. Debesīs ir ļoti liels prieks, redzot šo Jauno Baznīcu diendienā attīstāmies un tādējādi radām Jaunu Sabiedrību. Tā būs šīs zemes virsū vēl nepārspēta sabiedrība. Šī sabiedrība, kas patlaban veidojas, nelīdzinās nekam, ko jūs esat pazinuši līdz šai dienai.

Jūs esat pazinuši sabiedrību, kurā godā tika celta cilvēka varenība. Viņa izveicība, gudrība, prasme, sasniegumi izvirta tieksmē pēc varas, kas bija par iemeslu sacensībai, dažādām cīņām, kariem utt. Jaunās Sabiedrības pamats būs Dieva varenība, Mīlestības varenība, Žēlsirdības varenība.

Tad cilvēks atzīs savu bezspēcību,niecīgumu un ierobežojumus; viņš priecāsies, ka viņam ir tik labs, Mīlestības un Žēlsirdības pilns Tēvs; ka Dēls ir viņa Glābējs un Pestītājs; ka viņu apgaismo un iedvesmo Svētais Gars un sargā Mana Svētā Māte, visi Svētie un Svētās, kā arī Svētie Eņģeļi.

Paldies, ka ļaujiet sevi pārveidot, lai jūs kļūtu par šīs Jaunās Sabiedrības cēlējiem – nevis ar to, ko darāt, bet vienīgi ar to, kas kļūstat, ļaudami Mīlestībai sevi pārveidot.

Es jūs mīlu, Es mīlu tevi.”

25. aprīlis, 4.30

35. Paliec, klausoties Manī

“Mans maziņais, tev, Manam izredzētajam, aizvien vairāk jāļaujas Manai vadībai. Tāpēc tev aizvien vairāk jāieklausās Manī. Kā nedalīti klausīties Dievā? Tas ir jautājums, ko tu uzdod. Lūk, dažas norādes, kam vajadzētu tev palīdzēt vēl vairāk klausīties Manī.

Sāksim, īsumā atkārtojot, ko jau esmu tev mācījis.

- ◆ Uztici Man ikvienas rūpes, tikko tu ar tām sastopies.
- ◆ Atzīsti savu niecīgumu un bezspēcību.
- ◆ Pieņem visas situācijas, kurās tev gadās nonākt.
- ◆ Svētī Tēvu visās savas dzīves situācijās, labās vai sliktās.
- ◆ Lai tavs skatiens allaž paliek pievērsts Tēvam.
- ◆ Gaidi visu no Viņa, vienīgi no Viņa, lai kādu līdzekli Viņš lietotu.
- ◆ Pateicies Viņam par visu, ko saņem, un pat jau iepriekš par to, ko Viņš tev dos.
- ◆ Lai tava sirds ir pastāvīgi gatava pieņemt to, ko Viņam labpatiks tev dot, vienalga, kas tas būs un kādā veidā Viņš tev to dos.
- ◆ Joprojām paliec uzmanīgs pret iedvesmām, vienlaikus lūdzot arī izšķirtspēju, lai pareizi noteiktu un atpazītu, kas nāk no Viņa, kas – no citiem avotiem.
- ◆ Veltī aizvien vairāk laika lūgšanai, kontemplācijai, pielūgsmei un sakramentu pieņemšanai.
- ◆ Nekad neļaujies pasaules domu strāvojumu ietekmei.
- ◆ Aizmirsti, kas tu esi, ko dari vai kas tev pieder, un vēlies vienīgi to, ko grib Dievs.

- ♦ Esi allaž gatavs zaudēt savu imidžu, reputāciju un visu, kas tev pieder.
- ♦ Esi allaž gatavs atteikties no savām domām vai uzskatiem, lai pievienotos Dieva viedoklim.
- ♦ Lūdzoties vai adorējot vienmēr atceries ievērot ilgu klusuma brīdi, lai pilnībā ieklausītos Dievā.

Nedomā, ka ar šīm piecpadsmit norādēm viss jau beidzies. Paliec, klausoties Manī, lai atklātu, kas tev vēl jāmācās, bet jo īpaši – kā tev jāvingrinās un kam tev jābūt, lai tu visu laiku pilnībā ieklausītos Manī.

Paliec, klausoties Manī, – lūk, visdrošākais ceļš, lai kļūtu par Mīlestību un pilntiesīgi ieietu Jaunajā Baznīcā un Sabiedrībā. Es tevi maigi mīlu.”

29. aprīlis, 5.00

36. Tu sekmē Zemes šķīstīšanu

“Mans maziņais, Mana Sirds un tavējā saaužas aizvien jaunā priekā, lai kļūtu par vienu sirdi. Esi vienmēr mierā, neļauj sevi satraukt tam, ko redzi vai dzirdi un kas nāk no ārpuses. Pieņem visu, Man pateikdamies, lai visu uzpurētu Man. Tev nekas nav jāpatur sev pašam; tu saņem, pateicies Dievam un atdod.

Lai palīdzētu tev saprast, ko šorīt mācu, atceries, kāds bija tavs uzdevums, kad mācījies skolā un jūs sastājaties *ķēdītē*, lai sakrautu nojumē malku; tavs uzdevums bija saņemt pagali no kāda cita, satvert un tūdaļ padot tālāk kaimiņam, ne mirkli nekavējoties.

Tā notiek arī pašlaik, bet vēl papildus Es tevi lūdzu pateikties par saņemto; tā tiks šķīstīta zeme. Lūk, kā tas notiek.

- ♦ Tas, ko tu saņem no Debesīm, jau ir šķīsts. Pateicība par to sekmē tavu šķīstīšanu; to atdo dot, tu sekmē citu un visas zemes šķīstīšanu.
- ♦ Tas, ko tu saņem no citiem, labu vai sliktu, nevar tevi iespaidot negatīvi, ja tu to nepaturi sev; gluži pretēji, uzreiz uzpurējot to Dievam, saņemtais tiek pilnībā šķīstīts.

Tā tu kļūsti vienlaikus nederīgs un vērtīgs instruments Tēva rokās – nederīgs tāpēc, ka pats saviem spēkiem tu neko nevari šķīstīt; vērtīgs tāpēc, ka saņemdam un dodam tu sekmē zemes šķīstīšanu.

Jo vairāk tu uzņem Mīlestību, kas nāk no Tēva, jo vairāk kļūsti Mīlestība. Jo vairāk tu to dāvā, jo vairāk vari saņemt. Jo vairāk saņem, jo vairāk vari dāvāt.

Tikai iesaistoties šajā lielajā saņemšanas un došanas procesā un pagodinot Tēvu, tu aizvien dziļāk iej Priekā, Mierā un Mīlestībā, kā arī sekmē šī prieka, miera un mīlestības dāvāšanu ap sevi, caur sevi, kā virs Zemes, tā Debesīs.

Svētīgs tu esi, svētīgi un svētīgas esat jūs, kurus šādi piepilda Mīlestība, lai jūs kļūtu Mīlestība un dāvātu Mīlestību.

Jūs tiekat neprātīgi mīlēti. Es neprātīgi mīlu tevi.”

3. maijs. 4.10

37. Tavas ciešanas dara auglīgu tavu misiju

Kungs Jēzu, es lieku Tavā priekšā ciešanas, ko šobrīd nesu un ko Tu pazīsti. Es tās pievienoju Tavām Svētajām Brūcēm, lai tās žēlastību un svētību veidā nolītu pār visiem “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS”

lasītājiem un lasītājām, kā arī pār tiem un tām, kuri ir uzpotēti manai sirdij.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, atceries, ko Es tev mācīju: tavas ciešanas ir vajadzīgas, lai darītu auglīgu tavu misiju.

Šorīt Es tev nesaku vairāk nekā, lai šī mācība dziļi iespiestos tevī.

Es tevi maigi mīlu.”

4. maijs, 6.10

38. Es esmu ar tevi

“Mans maziņais, atceries – lai kur tu atrastos, lai ko darītu, Es esmu ar tevi. Šajā Jaunajā Baznīcā, Jaunajā Pasaulē mēs ieejam kopā. Ieejas vārti ir tava sirds. Tikai nokāpdams savas būtības dziļumos, tu atzīsti savu niecīgumu un ļauj Tēvam sevi dziļi mīlēt.

Tas ir vingrinājums, kas tev jāatkārto, jāatkārto un jāatkārto – līdz dienai, kad izjutīsi, ka pastāvīgi uzturies savā sirdī, savas būtības dziļumos, ciešā tuvībā ar Mani.

Tieši šajā ciešajā tuvībā ar Mani Tēvs var tevi lietot, kur vēlas, tādai misijai, kādai vēlas, un pie tiem cilvēkiem, kuriem vēlas. Tātad tā ir Viņa Griba, kas brīvi izpaužas caur tevi bez nopietnām pūlēm no tavas puses.

Tev tikai jābūt Dieva darbības lieciniekam sevī, ap sevi un caur sevi. Pastāvīgi vienota ar Mīlestību paliek visa tava būtne, zinot, ka tā tiek mīlēta un kļūst par Mīlestību.

Lūk, ko Es vēlos tev šorīt teikt, sacīdams to arī lasītājiem un lasītājām.

Tu kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

39. Mīlestības Avots ir Tēvs

“Mans maziņais, pats īsti neapzinoties, tu ieej jaunā dzīvē, un šī jaunā dzīve izplatīsies pa visu zemi. Šī jaunā dzīve ir Mīlestība, bet Mīlestības Avots ir Tēvs, Dēls un Svētais Gars, kurš pilnībā tika dāvāts Manai Mātei, Paradīzes un zemes Svētajiem un Svētajām.

Tu bieži vaicā, kā vienmēr un visur izdzīvot šo patieso Mīlestības dimensiju. Tas nav iespējams, ja neesi kļuvis Mīlestība.

Ir tikai viens vienīgs līdzeklis, kā kļūt par Mīlestību: ļaut sevi pārveidot Avotam ciešā tuvībā ar Svēto Trīsvienību, sadraudzībā ar Svētajiem, Svētajām un Svēto Eņģeļu aizsardzībā.

Lūgšana, sakramentu pieņemšana, gavēnis un adorācija joprojām paliek galvenie jūsu rīcībā nodotie līdzekļi. Lai tos pilnā mērā izmantotu, jūsu “jā” jābūt pilnīgam. Jūsu iesaistei jābūt absolūtai un nepārprotamai. Jūsu rīcībai jābūt ar jūsu apņemšanos. Tāpat ir ar laiku, kas jums jāizlieto saskaņā ar Tēva plānu, nevis to, ko piedāvā pasaule.

Lai ieietu šajā jaunajā dzīvē, ir jāiziet no mūsdienu pasaules dzīves. Šī lielā pārmaiņa sākas ar piekrišanu; pēc tam tiek mainītas jūsu domas un vēlmes, tādējādi pārvēršot esamību, un jūs iemācāties jaunā veidā izmantot laiku, runāt un rīkoties.

Tā jūs atrodaties uz Mīlestības ceļa, kļūdami Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

11. maijs, 5.50

40. Piekrīti iet mazumā, un Svētais Gars darbosies

Kungs Jēzu, gribu Tev pateikties, ka vakar sniedzi man Sava Gara palīdzību. Jā, kad gatavojos uz šo lietišķo tikšanās, es tiku iedvesmots noklausīties kasetē ierakstītās garīgās mācības, nevis smagi nopūlēties, lai atrastu risinājumus kādai problēmai.

Man par lielu pārsteigumu un izbrīnu, rezultāts bija tāds, ka spēju piedāvāt rīcības plānu, kas sastāvēja no trim punktiem, un par diviem pirmajiem es nekad vēl agrāk nebiju iedomājies.

Paldies, Kungs, ka ļauj man būt Tavas darbības lieciniekam, un jau iepriekš pateicos par to, ko paveiksi. Vēlos pilnībā ieklausīties Tevī.

Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, tu nupat tikai sāc atklāt, ko tevī paveic un var paveikt Svētais Gars, kad Viņam dota rīcības brīvība. Šo rīcības brīvību Viņš iegūst, kad tu piekrīti iet mazumā, lai visu vietu atstātu Viņam. Tu Viņam atstāj visu vietu, kad vēlies uzturēt ciešu tuvību ar Mani, nevis raizējies par saviem darījumiem.

Lūk, ko tu vakar piedzīvoji. Jo tuvāks būsi Man, jo vairāk būsi liecinieks Svētā Gara darbībai tevī, ap tevi un caur tevi.

Ja vien tu zinātu, kāds Debesīs ir prieks, redzot tevi izdarām šo atklājumu. To var salīdzināt ar prieku ģimenē, redzot, ka pastarītis staigādams, runādams vai rotaļādamies atklāj ko jaunu. Prieku izraisa bērna attīstība, kad viņš aizvien vairāk pieaug. Tāpat ir arī Debesīs: tās priecājas, ka būtnes, kuras dzīvo zemes virsū, uzplaukst, lai aizvien vairāk kļūtu Mīlestība.

Kopīgi pateiksimies Tēvam, ka tas tā ir. Tu atklāj Svētā Gara darbību un kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

12. maijs, 4.55

41. Tas nav tavs darbs

Kungs Jēzu, gribu Tavā Sirdī likt izdevēja lūgumu, proti, par sējuma tulkošanu angļu valodā un visus ar šī projekta finansēšanu saistītos jautājumus. Jau iepriekš pieņemu Tavu vēlēšanos, lai kāda tā būtu.

Paldies, ka uzklausī manu lūgumu, un es ieklausos Tevī. Es Tevi mīlu un uzņemu Tavu Mīlestību.

“Mans maziņais, jautā visu Man, esi allaž gatavs saņemt atbildi, un tu vienmēr tiks vadīts. Caur visu, ko paveiksi un sacīsi, allaž īstenosies Mana Tēva Griba. Paliec tikai klausoties, lai sadzirdētu un uztvertu atbildi, kad tā tev tiks dota.

Manā rīcībā ir daudz cilvēku, kurus varu lietot. Pagaidām Es neprasu no tevis nekā vairāk par to, ko esi piekritis izdarīt, un ka esi ar mieru turpināt rakstīt, lasīt un pārļasīt, lūgdams par lasītājiem un lasītājām, kā arī piemērotā gadījumā piedāvāt šos rakstus citiem vai viņus ar tiem iepazīstināt.

Es esmu Tas, kurš darbojas sirdīs, lai pilnībā īstenotos Mans projekts saskaņā ar Manu plānu, un lietoju tos, kurus vēlos, turklāt vēlamajai darbībai istajā brīdī. Paliec joprojām ļoti dziļā mierā, tas nav tavs darbs. Turpini uzņemt Manu Mīlestību, atzīdams savu niecīgumu, tieši tāds tu Man esi vispatīkamākais, jo Man ir ļoti, ļoti daudz Mīlestības, ko tev dāvāt, lai tu kļūtu par būtni,

kura plūst pāri no Manas Mīlestības un to izstaro.
Es tevi maigi mīlu.”

15. maijs, 4.45

42. Viņa Uguns aizdedzināti

Kungs Jēzu, gribu likt Tavā priekšā divus pirmos uzaicinājumus uzstāties, lai iepazīstinātu ar sējumu, vispirms Kvebekā un pēc tam netālu no Montebello. Kāda atbilde mums jāsniedz, lai mēs pildītu Tēva Gribu? Es vēlos tikai vienu: darīt Viņa Gribu.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu. Es ieklausos Tevī un uzņemu Tavu Mīlestību. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Mana Tēva Griba ir tāda, lai Viņa Mīlestība izplatītos pa visu zemi. Tu esi viens no Viņa izredzētajiem šīs Mīlestības izplatīšanai. Ņemot vērā dzirdētos komentārus un liecības, tu labi apzinies, ka ne jau pats būtu bijis spējīgs sarakstīt grāmatu, kas uzrunā tik daudz siržu. Tāda vara pieder tikai Dievam – gan rakstītāja, gan lasītāja dzīvē.

Es jau tev sacīju, lai pārāk nepieķeries tam vai citam līdzeklim, ko Tēvs caur tevi lieto. Viens no tiem ir rakstīšana. Tev ir svarīgi palikt atvērtam. Uzaicinājumus tu saņem tāpēc, ka Tēvs vēlas tevi lietot vēl kādā citā veidā. Tev jāturpina iet uz priekšu sirds vienkāršībā, nezinot, kurp ceļš tevi ved, taču paliekot pilnībā paklausīgam Viņa Gribai. Tev ne no kā nav jābīstas, jo tu neesi vienīgais, kuram jāatbild uz šiem uzaicinājumiem. Tevi pavada Debesu Galms, bet jo īpaši tavā tuvumā uzturas Mana Svētā Māte.

Atbildi kā uz vienu, tā otru aicinājumu, un tu kārtējo

reizi būsi liecinieks Dieva darbībai tevī, ap tevi, caur tevi un tavu dārgo laulāto draudzeni Elizabeti.

Es apsedzu jūs ar Savu Apmetni, Savas Svētās Mātes un Svētā Jāzepa Apmetni, šai jaunajai misijai, kas jums tagad sākas.

Slavējiet Tēvu, ka esat atraduši žēlastību Viņa acīs. Es jūs svētīju un pasargāju Savā Mīlestībā. Mēs kopīgi sāksim šo jauno misiju, lai izplatītu Tēva Mīlestību zemes virsū.

Šobrīd tiek aizdegtas daudzas Mīlestības Ugunis; jo kvēlāk liesmos ikvienu no tām, jo drīzāk visu zemi aizdedzinās Viņa Ugunīgās Mīlestības Uguns.

Paldies, ka atsaucies uz Manu aicinājumu. Es jūs maigi un neprātīgi mīlu. Es maigi un neprātīgi mīlu tevi.”

16. maijs, 23.30

43. Tu esi balzams Manai ievainotajai Sirdij

“Mans maziņais, paldies, ka atsaucies uz Manu lūgumu, piekrizdams rakstīt šajā neierastajā stundā. Es nevēlos, lai tu iestiedz noteiktos ieradumos vai rīcības veidos, jo kopā ar Tēvu viss allaž ir jauns vai tiek atjaunots.

Es lūdzu tevi rakstīt tāpēc, ka vēlos tevi lietot, lai uzrunātu kādu, kurš Manai Sirdij ir ļoti tuvs, kuru mīlu īpašā veidā un kurš Mani bezgala gandarī. Tu zini, ka Es domāju kādu tavu un Savu draugu – G., ar kuru tu šovakar sarunājies pa telefonu. Vēlos sacīt viņam, lūk, ko:

G., kurš esi Tēva mīļotais dēls, tikams Manai Sirdij, esmu tevi izredzējis jau sen. Esmu ņēmis tevi savrup, lai īpašā veidā piepildītu, vai nu caur visu, ko esmu tev mācījis tiešā veidā, vai tevi lietojot, lai uzrunātu daudzas sirdis neredzamā un arī redzamā veidā.

Tas, kam tu bijī liecinieks, ir tikai niecīga daļiņa no

realitātes. Ik mirkli tu Mani piepildi ar svētlaimi, tu esi balzams Manai ievainotajai Sirdij. Ja tu zinātu, cik Es esmu laimīgs, kad redzu tevi beidzot pieņemam Mīlestību, ko vēlos izliet tavā sirdī.

Jā, G., tieši tevi Es mīlu tādu, kāds esi. Uzņem vēl vairāk to Mīlestību, ko vēlos izliet tavā sirdī tiešā veidā un arī caur citiem, galvenokārt caur tavu mīļo laulāto draudzeni K.

Man jūsu pāris jāpadara par priekšzīmīgu Manas Mīlestības paraugu. Jūs šobrīd esat un turpmāk arvien vairāk būsiet žilbinoši Manas Mīlestības liecinieki. Jūs aizvien vairāk atklāsi Dieva bērnu lielo brīvību. Jo vairāk atklāsi brīvību, ko Tēvs jums devis, jo vairāk jūs piepildīs Viņa Mīlestība un jo vairāk būsiet liecinieki pārvērtībām, ko Viņš veiks ap jums, tomēr allaž šajā ļoti lielajā brīvībā.

Svētīgi un svētīgas jūs esat, būdami šādi piepildīti un jau ietērpti Lielajam Mielastam, kas jūs drīzumā sagaida sakarā ar Manu Lielo Atgriešanos. Es degu Mīlestībā uz jums, jūsos un caur jums.

Es jūs maigi un neprātīgi mīlu, un mīlu personiski tieši tevi, G.

Es mīlu personiski tevi, K.”

20. maijs, 3.35

44. Tas, kurš piedalās Manā darbā, saņems savu algu

Kungs Jēzu, es lieku Tavā priekšā ierosinājumu sējumam “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” sastādīt satura rādītāju. Paldies, ka dzirdi un uzklausi šo lūgumu. Es ieklausos Tevī, pieņemu Tavu Mīlestību un Tevi mīlu.

“Mans maziņais, tavus lūgumus Es joprojām pieņemu ar prieku. Es nevēlos neko citu kā vien to, lai zemes virsū izplatītos Mīlestība. Tu taču esi liecinieks, ka šis sējums ir instruments, ko esmu izvēlējis, lai uzrunātu sirdis. Tu zini arī to, ka sirds pārveide var noritēt diezgan ilgi. Sirdij, ko uzrunājis kāds vārds un mācība, pie šīs mācības jāatgriežas vairākkārt, iekams tā pilnībā iespīdās visā būtnē.

Satura rādītājs dod iespēju ātri atrast vajadzīgo, jo šīs mācības ir ļoti bagātīgas. Es pats esmu ielicis dažās sirdīs vēlmi veikt šo darbu. Kad tas būs padarīts, jūs būsiet liecinieki tā nozīmīgumam. Tu vari atļaut šī projekta īstenošanu.

Paldies, ka esi tik atsaucīgs līdzdalībai Manā darbā. Ikviens, kurš piedalās Manā darbā, saņems savu algu. Saņemiet Manu Mīlestību. Es jūs maigi mīlu.”

21. maijs. 5.30

45. Debesu vārti viņam ir atvērti

“Mans maziņais, šorīt vēlos tevi lietot, lai nestu lielu mierinājumu M. ģimenei pēc K. pašnāvības. Tātad Es vēlos viņiem sacīt, lūk, ko.

Manas Sirds bērniņi, jūs tikko esat izgājuši caur lielām ciešanām, ko daudziem ir grūti pieņemt. Dzīve ir Dieva dāvana un ciešanas arī. Dzīve – lai mācītos iepazīt un mīlēt Dievu un Viņam kalpot; ciešanas – lai dzīve tiktu pieskaņota Dieva Gribai. Būt pieskaņotam Dieva Gribai nozīmē pieņemt cilvēkus un notikumus, lai uzpurētu tos Tēvam, tādējādi iemantojot pilnīgu šķīstīšanu un galu galā ieejot Mīlestības pilnībā.

Jūsu ciešanas patlaban ir divkāršas, jo jums jācieš ne

vien tāpēc, ka jūsu acīm K. ir zudis, bet arī viņa fatālās rīcības dēļ. Ir svarīgi pareizi izprast – jums pār šo rīcību nav nekādas varas. Šo lēmumu pieņēma viņš un vienīgi viņš pats. Tiesāšana nav jūsu ziņā; turklāt jums taču nav zināmi visi fakti, lai varētu spriest pareizi. Jūs viņu mīlat un vēlaties viņam palīdzēt; tad nu, lūk, kas ikvienam no jums jādara: jāpiedod viņam šis solis un jālūdz, lai Svētais Gars Pats nāk jūsos piedot, jo tikai tad jūsu piedošana būtu pilnīga. Lūdziet, lai Svētais Gars jūs atbrīvo no jebkādas vainas apziņas, ko jūs varētu izjust, un pēc tam steidzieties viņu uzticēt Tēva Žēlsirdībai.

Izmantojot katru izdevību, lūdzieties, gavējiet un upurējiet Sv. Mises par viņa dvēseles atdusu. Jo vairāk jūs viņu uzticēsiet Tēva Žēlsirdībai, jo drīzāk viņš ieies Mīlestības pilnībā, jo Debesu vārti viņam ir atvērti.

Jūs domājat, ka viņu mīlat, bet Tēva Mīlestība ir daudz lielāka par jūsējo. Tā kā Tēva Mīlestība ir liela uz ikvienu no jums, pieņemiet to gan savā, gan savu tuvinieku un arī K. labā. Lūk, tāds ir ceļš, lai pilnībā ieietu Tēva Mīlestībā un kļūtu par Mīlestību.

Es jūs maigi un neprātīgi mīlu.
Es mīlu tevi.”

25. maijs, 3.50

46. Šī Jaunā Zeme

Paldies, Kungs Jēzu, ka caur sējumu “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” pieskāries Ž. sirdij. Paldies par viņa brīnišķīgo informatīvo rakstu “Katoļu Vēstnesī”. Paldies par sirdīm, ko Tu piepildīsi ar šī raksta starpniecību.

Kā gan Tev pateikties par šo lielo labvēlību – kārtējo reizi būt Tavas darbības lieciniekam. Paldies arī Māmiņai

Marijai, ka Viņa mūs sargā zem Sava Apmetņa un apbalvo ar Savām daudzajām aizlūgšanām.

Es Tevi mīlu un ieklausos Tevī. Es jūtos aizvien maziņāks.

“Mans maziņais, kā jau Es tev sacīju, tu aizvien vairāk esi liecinieks, ka mēs ieejam jaunā posmā. Tu aizvien vairāk esi un būsi liecinieks tam, ko paveic mūsu mīlošās attiecības un ko Es spēju īstenot, pateicoties vienkāršam, mazam, godīgam un pilnīgam “jā”.

Šīs pieredzes rezultātā, kura tagad tikai sākas, savu godīgo un pilnīgo “jā” Man dāvā un dāvās daudzas sirdis, ļaujot Man ar ikvienu no tām nodibināt mīlošas attiecības, kas būs tik varenas, ka spēs mainīt zemes vaigu.

Tu taču esi liecinieks, ka mēs jau mītam šajā Jaunajā Zemē, šīs Jaunās Baznīcas iekšienē.

- ◆ Šī Jaunā Baznīca veidojas no ciešas tuvības, kādā ar Mani nonāk ikviens cilvēks, kurš saka Man savu godīgo un pilnīgo “jā”.
- ◆ Šo Jauno Baznīcu sargā Manas Svētās Mātes Apmetnis.
- ◆ Šo Jauno Baznīcu ar Paradīzes un Zemes Svētajiem un Svētajām vieno sirds un gara sadraudzība.
- ◆ Šo Jauno Baznīcu pavada Svētie Debesu Eņģeļi.
- ◆ Šo Jauno Baznīcu pastāvīgi iedvesmo un vada Svētais Gars.
- ◆ Šīs Jaunās Baznīcas priekšgalā ir Jānis Pāvils II.
- ◆ Šī Jaunā Baznīca veidojas zem Tēva labvēlīgā un žēlsirdīgā skatiena.

Viss nāk no Viņa, viss jāliek Viņa priekšā, jāuztic un jānodod Viņa ziņā ar pastāvīgiem lūgumiem, ko pavada

pateicības un slavinājumi par visu labo un arī ne tik labo, kam esat liecinieki no šī brīža, līdz kamēr zeme tiks pilnībā šķīstīta.

Katrs “jā”, kas godīgi sacīts Tēvam, sekmē zemes šķīstīšanu. Kopīgi pateiksimies Tēvam un slavēsim Viņu, kas tas tā ir. Viss tiek pārveidots ar Mīlestības palīdzību, kļūstot Mīlestība. Jūs kļūstat Mīlestība, tu kļūsti Mīlestība. Es jūs mīlu, Es mīlu tevi.”

28. maijs, 5.50

47. Palieliet, ieklausīdamies savā sirdī

“Mans maziņais, Es tev esmu mācījis, ka tava misija ir uzņemt Mīlestību, kļūt par Mīlestību un dāvat Mīlestību kā neredzamā, tā redzamā veidā. Tikai tāpēc, lai nestu Mīlestību cilvēkiem, Es tevi lūdzu atbildēt pozitīvi uz dažiem uzaicinājumiem, ko tu saņem. Tu esi instruments, ko Es esmu izvēlējis, lai dāvat Mīlestību daudziem Maniem izredzētajiem. Es vēlos, lai Mīlestība, ko esmu izlējis tevī un tavā dārgajā laulātajā draudzenē Elizabetē, Mīlestība, ko joprojām turpinu aizvien lielākā daudzumā izliet jūsu sirdīs, kalpo, lai paēdinātu citas sirdis, kuras alkst un slāpst pēc šīs Mīlestības.

Ja piekriētat rīkoties pašāvēībā, jūs būsiē liecinieki tam, ko Es caur jums paveikšu. Runājot par cilvēkiem, kuri grib jūs izmantot savu finansiālo vajadzību apmierināšanai, palieliet, ieklausīdamies savā sirdī, lai dotu tikai tad, kad to vēlas Kungs, nevis tikai tāpēc, ka jums to lūdz.

Daudzi cilvēki domā, ka viņiem vajadzīga nauda, taču pāri visam viņi prasa Mīlestību; pieņemdami Mīlestību, viņi kļūs par Mīlestības pilnām būtnēm. Kļūstot par

Mīlestības būtnēm, viņi vēlēšies dāvāt Mīlestību, lai palīdzētu citiem. Dāvājot Mīlestību un palīdzot citiem, viņi apmierinās arī savas finansiālās vajadzības.

Lielai materiālai nabadzībai pamatā ir liela garīgā nabadzība. Gribēt novērst materiālo nabadzību, nedziedinot garīgo, ir gluži tāpat kā ielaist vannā ūdeni, neaizsprostojot noteci. Lielā misija ir izplatīt Mīlestību, lai piepildītu sirdis un apkarotu garīgo nabadzību. Tam, kas tu esi un kas tev pieder, vispirms jātiek izlietotam šīs misijas nolūkā. Rīkojies saskaņā ar sirdi; tieši tā tu mazpamazām kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

4. jūnijs, 5.35

48. Nokāp dziļāk sevī

“Mans maziņais, nokāp aizvien dziļāk sevī, lai ieietu ciešākā tuvībā ar Mani. Neraizējies, ko domā citi, pat ja tie ir svēti cilvēki, kuriem Tēvs uzticējis vienu vai vairākas misijas.

Atceries, ka tikai viena vienīga lieta ir svarīga: tuvība, kas valda starp mums, un tieši šī tuvība ved tevi tur, kur Tēvs vēlas, lai tu būtu, un tieši tā Viņam dod iespēju izpildīt misiju, ko Viņš vēlas īstenot caur tevi.

Apdomā šo mācību, lai tā dziļi iespiestos tevī; tas ir ļoti svarīgi, daudz svarīgāk, nekā tev šķiet.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

6. jūnijs, 5.00

49. Es degu vēlmē izplatīt Tēva Mīlestību

Paldies, Kungs Jēzu, par to, ko es ik dienas dzirdu, par brīnumiem, ko Tu dari caur sējumu “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS”. Tu patiešām turi Savu solījumu dāvāt lasītājiem un lasītājām, kuri dod savu piekrišanu, tādu pašu Mīlestību, kāda tika izlieta manī.

Dzirdot, ko stāsta, man bieži vien šķiet, ka šis cilvēks saņēmis Mīlestību daudz vairāk nekā es, un katru reizi tas mani piepilda ar laimi un prieku. Paldies par tik lielu Mīlestību. Es uzupurēju Tev visu savu dzīvi, dari ar to, ko vēlies. Man ir tikai viena vēlēšanās – lai tā kalpotu Tēva Godam.

Paldies par šo lielo labvēlību, ko man izrādi, mani lietojot un ļaujot man būt Tavas darbības lieciniekam. Es Tevi mīlu un pieņemu Tavu Mīlestību.

“Mans maziņais, Es aizvien vairāk degu vēlmē izplatīt Tēva Mīlestību sirdīs, kuras šobrīd dzīvo zemes virsū. Lai tas varētu īstenoties, Es lūdzu tikai divas lietas:

- ◆ lai cilvēks daudzkārt dod pilnīgu un beznosacījumu piekrišanu un
- ◆ lai viņš atzīst savu niecīgumu un bezspēcību.

Tu esi viens no Maniem izredzētajiem, kurus lietoju, lai šos lūgumus darītu zināmus. Ar ļoti lielu prieku Es saņemu tavas dzīves dāvanu šai skaistajai un lielajai misijai.

Paliec niecīgumā un atvērtībā. Tu aizvien vairāk būsi liecinieks Manai darbībai un aizvien piepildītāks ar Manu Mīlestību. Ja tikai tu zinātu, kā tiec mīlēts, jo Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

50. Tu Manī un Es tevī

“Mans maziņais, šorīt caur tevi Es vēlos uzrunāt Savu mīļo D.

D., dārgo pērlīt, ko nesu pie Savas Sirds, Es gribu paust tev Savu prieku tevi uzlūkot, vērot dienu un nakti; tu esi balzams Manai ievainotajai Sirdij. Man patīk šie tuvības mirkļi, ko tu Man atļauj pavadīt kopā ar tevi; jā, mēs esam viens, tu Manī un Es tevī. Tava sirds un visa tava būtne ir gatava šai Jaunajai Baznīcai un Jaunajai Zemei. Tev ne no kā nav jābīstas. Es esmu visu paredzējis skaistajai un lielajai misijai, kas tev uzticēta, kas ir jau sākusies un ko tu lieliski veic neredzamā veidā. Ja tu zinātu, ko Tēvs caur tevi paveic neredzamā veidā, pateicoties taviem pilnīgajiem “jā” Viņa Gribai un “nē” pasaulē domām... tev pat ar mūžību nepietiks, lai Viņam pateiktos un Viņš slavētu.

Runājot par tavu misiju redzamā veidā, tā tev tiks atklāta īstajā brīdī. Viss, ko Es no tevis prasū, ir palikt ļoti atvērtai pret to, ko ielieku tavā sirdī vai ko varu tev palūgt caur citiem cilvēkiem vai notikumiem. Neiestrēgsti uz vietas, sacīdama: “Es saņēmu tādu iedvesmu, pieņēmu tādu lēmumu, un to tad nu Kungs no manis grib.” Atceries Abrahama piekrišanu upurēt savu dēlu Īzāku, kad Tēvs to prasīja. Taču Viņš gribēja Abrahama “jā”, nevis upuri.

Attiecībā uz to, kas no tevis tiks prasīts, nesaki, ka nespēj, jo tavu redzamo misiju mēs paveiksim kopīgi. Es ar tevi un tu ar Mani. Turpini pilnībā izdzīvot pašreizējo brīdi, aizvien vairāk pieņemot Manu Mīlestību, jo tieši tas tevi sagatavo tavai skaistajai un lielajai misijai.

Svētīga tu esi, atradusi žēlastību Manās acīs un

uzņemdama tik daudz Mīlestības. Ļauj sevi auklēt Manai Māmiņai, kura ir arī tava Māmiņa un tevi neprātīgi mīl, un sadzirdi vārdus, ko Viņa tev maigi čukst ausī un kas nāk no Manas un Tēva Sirds.

Es tevi mīlu, Es tevi mīlu, D., Es tevi mīlu maigi, Es tevi mīlu neprātīgi. Tu kļūsti Mīlestība.”

15. jūnijs, 5.10

51. Vienoti ar Tēvu sirdī

“Mans maziņais, vienojies ar Tēvu savās domās, vārdos un darbos. Tēvs ir Mīlestības bezgalīgais Avots, tāpēc visam jānāk no Viņa un pie Viņa jāatgriežas.

Kad cilvēks piekrīt, lai tas tā būtu attiecībā gan uz viņu pašu, gan visu, kas ap viņu, viņš iesaistās Tēva Mīlestības plānā un tiek pilnībā šķīstīts. Viņš ir instruments Tēva rokās, lai tiktu šķīstīti tie un tās, kuri ir *uzpotēti* viņa sirdij vai nu ar asinssaitēm, vai paša piekrišanu, vai arī ar Tēva Gribu iedibināt sirds vienotību.

Tu nevari iedomāties, ko Tēvs spēj paveikt ar vienu vienīgu sirdi, kas kļūst šķīsta, kad devusi savu piekrišanu. Tieši siržu nocietinātības dēļ sabiedrība attālinās no Dieva un aizvien dziļāk ieslīgst ciešanās līdz pat pašiznīcībai. Tam jūs šobrīd esat liecinieki sabiedrībā, kurā dzīvojat.

Tikai kad sirdis atveras, sabiedrībā var pilnībā atjaunoties Miers, Prieks un Mīlestība absolūtā vienībā ar Tēva Mīlestību. Tam jūs aizvien biežāk būsiet liecinieki turpmākajās dienās.

Svētīgi un svētīgas jūs esat, dzīvodami ar pārlicību, ka jau atrodaties šajā Jaunajā Sabiedrībā, ko izveidojusi Jaunā Baznīca. Jo vairāk pieaug jūsu pārlicība, jo labāk

jūsu acis spēj saskatīt, bet ausis – sadzirdēt brīnumus, kas notiek šajā Jaunajā Sabiedrībā.

Jūs tuvojaties gavilēm, jūs aizvien vairāk tajās nonākat, kļūdami Mīlestības būtnes. Es izleju Mīlestības straumi tavā sirdī.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

20. jūnijs, 6.35

52. Jauns radījums Jaunai Baznīcai

“Mans maziņais, nāc Man tuvāk, paliec šajā ciešajā tuvībā ar Mani, savu Dievu. Joprojām vienīgi šajā ciešajā tuvībā veidojas jaunais radījums, kurš ir tevī un kurš ieņem arvien vairāk vietas, šis jaunais radījums, kuru pilnībā iedvesmoju un vadu Es. Tā skatiens allaž vēršas uz Tēvu, un to ne mazākajā mērā neietekmē pasaules domas.

Tas pastāvīgi atrodas slavēšanas, pielūgsmes un pateicības stāvoklī. Tas paliek gavilēs, jo zina, ka jebkādas nepatīkšanas, ciešanas, slimības vai citi pārbaudījumi veicina tā šķīstīšanu. Tāpēc tas spēj priecāties, nevis skumt, kad atgadās kādi neveiksmīgi notikumi.

Tieši šis jaunais radījums nāk Man pretī, ceļ Jaunu Baznīcu, veido Jaunu Zemi.

Tieši šis jaunais radījums ir pati Mīlestība, jo viņš ir nemitīgi vienots ar Mīlestību, lai saņemtu un izplatītu Mīlestību.

Līdz ar tevi Es pateicos Tēvam par jauno radījumu, kurš tevī ieņem arvien vairāk vietas un kļūst viens ar Mani. Viņu pastāvīgi uztur Mana Mīlestība, kad viņš dzird ausī čukstam vārdus, ko Es nemitīgi viņam atkārtoju:

Es tevi mīlu, Es tevi mīlu, Es tevi mīlu.”

28. jūnijs, 4.05

53. Ar piekrišanu un lūgšanu pasteidzināt Mīlestības plāna īstenošanu

Paldies, Kungs Jēzu, par brīnumiem, ko Tu dari ar sējuma “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” palīdzību; par brīnumiem, par kuriem ziņas mani sasniedz no dažādiem avotiem un aprindām; tāpat arī par brīnumiem, ko Tu paveic sirdīs, man nezinot, un kas varbūt paliks apslēpti visas manas šīs dzīves laikā. Paldies, Kungs.

Paldies par šo lielo labvēlību, ko man parādi, atļaudams būt Tavas darbības lieciniekam. Es Tevi mīlu un ieklausos Tevī.

“Mans maziņais, esmu jau tev sacījis un saku vēlreiz, ka jūs jau esat šajā Jaunajā Baznīcā šīs Jaunās Zemes virsū. Tas, ko jūs redzat un dzirdat, ir tikai gauži mazītiņš iesākums visam, ko redzēsiet un dzirdēsiet. Bet tas, ko redzēsiet un dzirdēsiet, būs tikai niecīga daļiņa no realitātes.

Ik reizi, kad tev gadās tāda izdevība, saki, lai cilvēki, kurus atjaunojusi šī grāmata, aizlūdz par tiem un tām, kuri to lasa šobrīd vai lasīs nākotnē. Tas ir Mans darbs, bet jo vairāk ir piekrišanas un lūgšanu, jo ātrāk īstenojas šis skaistais Mīlestības plāns. Sadraudzībā ar Debesu un Zemes Svētajiem un Svētajām, kā arī ar Svētajiem Eņģeļiem pateiksimies Tēvam un slavēsim Viņu, ka tas tā notiek. Pateicoties Viņa Mīlestībai, jūs kļūstat Mīlestība, tu kļūsti Mīlestība. Es tevi mīlu, Es tevi mīlu, Es tevi mīlu.”

3. jūlijs, 6.20

54. Palieciet slavēšanā

“Mans maziņais, tu aizvien vairāk mājo gaviļēs, slavēšanā un apbrīnā, redzot un dzirdot, ko Tēvs paveic sirdīs, izmantodams sējumu “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS”. Tas, ko tu zini, ir ļoti maz salīdzinājumā ar realitāti, un tas ir tikai pats sākums. Jo vairāk ir pārveidotu siržu, kuras lūdz un slavē Kungu, kā arī pastāvīgi dāvā savu piekrišanu Dievišķajai gribai, jo vairāk citu siržu tiek pārveidotas.

Viss notiek vispirms neredzamā veidā, minētais sējums kļūst par vienu no vairākiem instrumentiem, lai apstiprinātu cilvēkam to, kam viņš sirdī jau ticēja vai pēc kā ilgojās.

Svētīgs tu esi, svētīgi un svētīgas esat jūs, būdami izredzēti tik skaistai un lielai misijai. Paliec un palieciet slavēšanā un pateicībā, lai aizvien vairāk mājotu gaviļēs pat vislaunākajos pārbaudījumos. Tikai uzņemot Mīlestību, kas pastāvīgi nolīst no Debesīm, jūs kļūstat Mīlestība.

Atveriet savas sirdis, atpļēti rokas vēl plašāk, lai saņemtu vēl vairāk Mīlestības, jo jūs tiekat neprātīgi milēti. Jā, Es jūs mīlu. Jā, Mans maziņais, Es tevi mīlu.”

4. jūlijs, 4.10

55. Mīlestības un Sadraudzības Kopienas (MSK)

Ar Kunga Jēzus rokām un Māmiņas Marijas aizbildniecību, sadraudzībā ar Debesu un Zemes Svētajiem un Svētajām, Svēto Eņģeļu pavadībā es vēlos likt Tēva priekšā sējuma “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” lasītājus

un lasītājas, kuri izjūt vajadzību pastāstīt arī citiem un kopā ar viņiem padziļināt to, ko no šīs grāmatas iemācījušies, un saņemt no citiem viņu pārdomu augļus.

Lai Svētajam Garam labpatik izliet Savu Gaismu to cilvēku sirdīs, kuri vēlas savstarpēji izbaudīt šo jauno dzīvesveidu un ļaut dzīvot šai jaunajai Mīlestības būtnei, kura viņos ieņem aizvien vairāk vietas, un kuri atzīst savu vajadzību pēc solidaritātes, lai spētu rast sev piepildījumu.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans mīļotais dēls, Es ar prieku noliecos pār tevi, lai atbildētu uz tavu lūgumu. Iekams dzīvot šajā Jaunajā Sabiedrībā, ir jāpieder pie Jaunās Baznīcas. Runājot par Baznīcu, cilvēki runā par koleģialitāti, par kopienu. Mīlestībā, ko Es izleju sirdīs, ir jāspēj dalīties ar citiem, tāpēc ir svarīgi tikties nelielās kopienās, lai dalītos Mīlestībā un saņemtu Mīlestību, ko uzņēmis tas vai cits cilvēks.

Kopiena ir tad, kad kopā sanākuši divi vai vairāki cilvēki. Un, lai varētu sekmīgi dalīties, grupai nevajadzētu pārsniegt piecpadsmit cilvēku. Šīs nelielās Mīlestības un Sadraudzības kopienas var veidoties, pateicoties viena vai dažu cilvēku iniciatīvai.

Pēc lūgšanā pavadīta laika kāds no grupas dalībniekiem varētu nolasīt vienu no sējumā sniegtajām mācībām, un pēc tam katrs dalībnieks varētu pastāstīt, kā viņš to saprot vai izdzīvo, vai savus iespaidus par cita dalībnieka kopienā pausto pieredzi.

Pamatnoteikums būs pieņemt otru tādu, kāds viņš ir, lai ikviens justos respektēts, pieņemts un mīlēts. Konflikti un grūtības jāpieņem kā situācijas, kas atklāj jūsu ievainojamību, vājumu un aicina jūs pievērsties Man,

savam Tēvam, lai jūs visu uzticētu Man un visu gaidītu no Manis.

Ir tikai viens vienīgs ceļš, kā ieiet šajā Jaunajā Baznīcā, – uzņemt Manu Mīlestību, kļūt par Mīlestību, izplatīt Mīlestību. Šīs mazās kopienas būs mācību vietas, lai īstenotu to, ko katrs cilvēks ilgojas piedzīvot savas būtības dziļumos, – šīs patiesās mīlestības pieaugsmi vienmēr un visur.

Nebīstieties; dodiet savu piekrišanu, un Mīlestība par visu parūpēsies. Saņemiet Manu maigo un Mīlestības pilno Skūpstu.

Jūsu Tēvs, tavš Tēvs.”

6. jūlijs, 5.50

56. Praktiski mērķi MSK ietvaros

“Mans maziņais, ļauj Manai tuvībai aizvien dziļāk tevi caurstrāvēt. Šī tuvība ar Mani ir tevī notiekošās pārveides pamats. Papildinājums ir tavas attiecības ar citiem, kas allaž būtu jāizdzīvo Mīlestības gaisotnē.

Cik jums ir grūti izdzīvot šīs attiecības ar cilvēkiem, kuri gadās jūsu ceļā! Jums ir jātrenējas kopā ar cilvēkiem, kuriem ir tādas pašas ilgas kā jums, tāpēc ir ļoti svarīgas šīs mazās Mīlestības un Sadraudzības Kopienas, kas palīdzēs iemācīties un reāli piedzīvot, lūk, ko:

- ◆ pieņemt sevi tādus, kādi esat, ar visiem trūkumiem un vājībām;
- ◆ pieņemt otru, kāds viņš ir, nevēloties viņu mainīt;
- ◆ mācīties uzklaut otru – ko viņš piedzīvo un kas viņš ir;
- ◆ atzīt, ka esat vienlīdzīgi;

- ♦ lai katrs varētu izteikties pēc vēlēšanās, netikdams piespiests;
- ♦ lai katrs tiktu aicināts aktīvi piedalīties tikšanās reizē;
- ♦ lai katrs spētu izteikties pēc savām vajadzībām, netikdams iegrozīts pārāk striktos noteikumos;
- ♦ lai katrs atklāj, cik svarīgi ir meklēt patiesību, nevis censties panākt, lai viņam izrādītos taisnība, aizstāvēt jau izteikto viedokli;
- ♦ lai katrs mācās uzticēties grupai un ikvienam tās dalībniekam;
- ♦ lai katrs prot pieņemt otru cilvēku, kurš izsaka pretēju viedokli viņējam, nejudzami atstumts;
- ♦ mācīties piedot sev un citiem;
- ♦ priecāties, ka citi mazās kopienas dalībnieki tevi mīl un novērtē;
- ♦ apliecināt citiem savu atzinību un mīlestību;
- ♦ atklāt, cik svarīgi ir piedzīvot šīs tikšanās ciešā tuvībā ar Jēzu, kas izpaužas te caur vienu, te caur citu;
- ♦ pastāvīgi ļauties Svētā Gara vadībai un iedvesmām, nemitīgi lūdzot, lai Viņš dāvā Savas Atklāsmes;
- ♦ visu lūgt un sagaidīt no Tēva.

Lūk, dažas galvenās norādes, pēc kurām jāvada šīs tikšanās, atceroties, ka galvenā ir un pirmajā vietā jāliek Mīlestība. Tikai uzņemot Tēva Mīlestību, cilvēks var to izdzīvot un dāvēt citiem.

Svētīgi jūs esat, iedami šo ceļu, kas ved uz Mīlestību pārpilnībā. Es jūs maigi mīlu. Es maigi mīlu tevi.”

57. Lai kļūtu par Mīlestības būtņēm

“Mans maziņais, Saviem apustuļiem Es teicu, ka tikai pēc Mīlestības, kāda viņiem būs citam pret citu, pārējie ļaudis viņus atzīs par Maniem mācekļiem. Arī mūsdienās jūs par Maniem izredzētajiem tiksiet atzīti pēc šīs zīmes. Tāpat pēc Mīlestības, ko izjutīsiet pret citiem, varēsiet secināt, vai esat Mīlestības pilnas būtnes vai ne.

Pat ja neteiksiet otram nevienu nepatīkamu vai aizskarošu vārdu, bet jūsu domas par viņu būs kritiskas, negatīvas vai aizspriedumu pārpilnas, jūs liegsiet Mīlestībai brīvi plūst sevī un caur sevi. Tikko sākat cīnīties ar tādām iznīcinošām domām, jums tās jāatdod Tēva Žēlsirdībai, lūdzot Viņu pārvērst jūsu sirdi, lai padarītu to spējīgu pieņemt otru tādu, kāds viņš ir, un ļautu Mīlestībai brīvi plūst starp jums.

Paši no sevis jūs nespējat veikt tādu pārveidi, īpaši ja esat bijis cilvēks ar noslieci uz kritizēšanu un jums ir bijis daudz prasību pret citiem un sevi pašu. Vienīgi Mīlestībai pieder vara veikt tādu pārveidi – ar nosacījumu, ka jūs tai ļaujat brīvi rīkoties un izmainīt jūsu ieradumus uzlūkot citus, domāt par viņiem un viņus tiesāt.

Mīlestības un Sadraudzības mazās Kopienas būs mācību vietas cilvēkiem, kurus vadīs vienas un tā pašas ilgas, kuri sargāsies spriest par otra pārveidi, bet gan vēros vienīgi paši savu iekšējo pārveidi, atklājot, kas viņiem jāuztic Tēva Žēlsirdībai, lai kļūtu par Mīlestības pilnām būtņēm, kuras ļauj Tēva Mīlestībai brīvi plūst caur sevi.

Svētīgi, svētīgas jūs esat, iedami šo ceļu, kas jūs ved uz Mīlestību. Piekrīti, ka tiek neaprātīgi mīlēti. Es jūs mīlu, Es mīlu tevi.”

9. jūlijs. 5.45

58. Staigāt tīrā ticībā

Kungs Jēzu, gribu likt Tavā priekšā kādas Kvebekas lasītājas jautājumu par Tavu Lielo Atgriešanos. Vēlos vienīgi, lai Tu mani iedvesmā norādi atbildi, ko viņai sniegt. Viņa ilgojas Tevi dzirdēt.

Paldies, ka uzklausi viņas lūgšanu un manējo. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, esmu jau tev mācījis staigāt tīrā ticībā, nezinot, kurp ceļš tevi ved. To pašu Es vēlos mācīt arī Ž. Svarīgi ir nevis zināt, kas būs nākotnē, bet gan pilnībā izdzīvot pašreizējo mirkli, kā Es to mācīju 1998. gada 29. septembra vēstījumā (Nr. 219), lai sirdis būtu gatavas Mani uzņemt, jo Es atgriezīšos ļoti drīz. Vēlos sacīt Ž., lūk, ko:

Manas Sirds meitiņ, pieņem Mīlestību, ko Tēvs, tavs Tēvs, Mans Tēvs, mūsu Tēvs, grib izliet tavā sirdī, un tev būs pilnīgi viss, ko vēlies. Debesis pašlaik ir atvērtas, un visu, pēc kā tava sirds ilgojas un ko tā prasa, tā var saņemt un tikt sātīnāta.

Nesteidzies, uzņemot Mīlestību, ko Es tevī izleju sējuma “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” lasīšanas laikā. Caur šo sējumu Es uzrunāju tavu sirdi. Pieņem Manu Mīlestību un žēlastības, un tu tiksī piepildīta labumiem. Manu Lielo Atgriešanos tu sagaidīsi ar gaviļēm.

Es vēlos dedzināt tavu sirdi Savas Ugunīgās Mīlestības Ugunī. Es pieglauzu tavu sirdi pie Savējās, tev sacīdams: Es tevi mīlu, Es tevi mīlu.”

59. Noteikumi līdzdalībai Mīlestības un Sadraudzības Kopienās

Kungs Jēzu, es ieklausos Tevī, lai uzzinātu Tavu vēlēšanos attiecībā uz šīm mazajām Mīlestības un Sadraudzības Kopienām: par tikšanos biežumu, ilgumu, saturu, prasībām, lai tās pavēstītu citiem, vai jebkuru citu mācību, kas Tev šķiet derīga vai nepieciešama.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, sāksim ar to, ka uzsvērsim šo mazo kopienu nozīmi. Jūs dzīvojat pasaulē, kas paļaujas uz cilvēka varenību; Jaunā Pasaule paļausies uz Dieva Mīlestības Visspēcību. Tātad katra cilvēka iekšienē jānorisinās svarīgai pārveidei gan viņa domāšanas, gan esamības, gan rīcības veidā. Šī pārveide sākas no pilnīga, beznosacījumu un neatgriezeniska “jā”, kam pievienojas vēl daudzi mazāki “jā”, kā arī “nē” visam, kas nesaderas ar šiem “jā” vai neļauj tiem pilnībā īstenoties.

Jūs nākat no strukturētas pasaules, kura darbojas prāta līmenī, kas prasa daudz uz sasniegumiem un sacensības balstītu zināšanu un prasmju, izraisot konkurenci, šķelšanos, karus, utt. Jūs ieejat pasaulē, kas dzīvos pirmām kārtām sirds līmenī. Šis esamības stāvoklis, kas prasa pašaieliedzību, cēlsirdību un padevību, izraisīs mieru, prieku un vienotību.

Jums jāpārskata visi savi ieradumi, sākot ar lūgšanas, domāšanas, klausīšanās un runāšanas veidu. Jaunais izturēšanās veids jāizdzīvo kopā ar citiem cilvēkiem, kuri sacījuši Dievam “jā”, lai viņu būtība tiktu pārveidota.

Tāpēc šis “jā” būs vienīgā prasība līdzdalībai šajās

Mīlestības un Sadraudzības Kopienās. Labākai šī “jā” izpratnei ieteicams, lai cilvēks būtu lasījis līdz šim brīdim šajos rakstos sniegtās mācības un tām pilnībā pievienotos.

Ja vien iespējams, tikšanās reizēm būtu jānotiek ik nedēļā. Būtu labi allaž veltīt zināmu laiku ieiešanai tuvās attiecībās ar Svēto Trīsvienību, tātad ar 45 min. – 1 st. ilgu lūgšanu, “Euharīstijai vai adorācijai veltītu laiku” saskaņā ar iespējām. Ja notiek adorācija, to var veikt daļēji klusumā, daļēji ar mūziku un skaļi izteiktām lūgšanām. Šāda lūgšana varētu notikt, pamatojoties uz abreviatūru PGLUP: “pielūgsme”, “gandarīšana”, “lūgumi”, “upurdāšanas”, “pateicības”.

Otrajā posmā vajadzētu veltīt laiku mācībai vai vienkārši šo rakstu vai Dieva Vārda lasīšanai – aptuveni 45 minūtes. Trešajā stundā notiktu dalīšanās. Visā programmā būtu jāparedz arī apmēram 20 minūtes ilga pauze – atpūtai un atspirdzinājumiem. Tikšanās reizei kopumā nebūtu jāpārsniedz trīs stundas. Iespēju robežās ieteicams, lai zināms skaits tikšanos notiktu mājās te pie viena, te cita kopienas locekļa.

Mīlestība piedalīsies ikvienā no šīm tikšanās reizēm; tā jūs drīzāk kļūsiet Mīlestība. Es vienmēr jūs apmeklēšu, lai paustu jums Savu Mīlestību, jo neprātīgi jūs milu.”

18. jūlijs, 6.30

60. Piesātināts ar Manu Mīlestību, ļauj Tai plūst caur sevi

“Mans maziņais, mēs esam aizvien savstarpēji vieno-tāki. Tavas būtnes dziļumi ir vislabākā vieta, kur mums satikties.

- ◆ Mēs kopā ieejam šajā Jaunajā Baznīcā un Jaunajā Sabiedrībā.
- ◆ Mums kopīgi jāvēstī par šo Baznīcu, par Jauno Sabiedrību, kas balstīsies uz Mīlestību, un tās jāmīl.
- ◆ Mums kopā būs jāpieredz jauni notikumi, kuros Mīlestība brīvi plūdīs sirdīs.
- ◆ Mēs kopā iepazīsim Prieku un Mieru, ko izraisa Mīlestība, kad Tā tiek pieņemta.
- ◆ Mēs kopā iepazīsim Gaviles par to, ka mūs ved, vada un virza Mīlestība.
- ◆ Kopā iepazīsim arī ciešanas par to, ka Mīlestība tiek atstumta.
- ◆ Kopā atklāsim, ka Mīlestība ir spēcīgāka un varenāka par visu un visiem.

Tātad, pirms tu spēsi iepazīt Debesu svētlaimi, mums kopā būs jāpiedzīvo daudz kas skaists, kas gan būs vienots arī ar sāpēm. Paliec tas pats mazais, paklausīgais un padevīgais instruments Tēva rokās. Tieši caur šo paklausību un atvērtību tu atklāj savu patieso misiju – ļaut caur sevi plūst Mīlestībai.

Atceries līdzību par sūkli: tu vari izplatīt Mīlestību tikai tādā mērā, kādā esi ar to piesātināts. Ļauj sev piesātināties ar Manu Mīlestību, jo Es tevi neprātīgi mīlu.”

21. jūlijs, 4.07

61. Rīkoties kā ticīgam cilvēkam vai kā pasaulīgam cilvēkam

“Mans maziņais, paliec joprojām vērīgs un atsaucīgs pret to, kas notiek ap tevi. Tieši caur šiem izdzīvotajiem notikumiem papildinās tavas būtības pārveide.

Tava izturēšanās pret kādu priecīgu vai bēdīgu notikumu tev ļauj konstatēt, vai esi rīkojies kā ticīgs vai kā pasaulīgs cilvēks. Ja secini, ka esi izturējies kā ticīgs cilvēks, tev jāpateicas Tēvam, Viņu slavējot un svētījot par šo lielo labvēlību, ko Viņš tev izrāda, – būt par liecinieku Viņa darbībai caur tevi.

Ja secini, ka esi izturējies pretēji, nevis tā, kā pienāktos ticīgam cilvēkam, bet gan kā rīkojas vairākums ļaužu, – steidzies to uzticēt Tēva Žēlsirdībai. Atkarībā no rīcības nozīmīguma tev tā jāizsūdz izlīguma sakramentā, lai tā tiktu pilnībā piedota un tevī notiktu tavas būtības pilnīgā pārveide, tā ka tu kļūtu Mīlestības, Labestības un Žēlsirdības pilna būtne, kura ļauj brīvi plūst Tēva Mīlestībai.

Tas, cik atvērti tu izturies, ir būtiska pazīme, kas tev palīdz saprast, vai izpaužies ir vecais cilvēks vai jaunā Mīlestības būtne.

Pazemība ir ceļš, kas ved uz Mīlestību. Tāpēc, ka Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

24. jūlijs. 4.50

62. Tas, kas nāk no Svētā Gara, ir Gaisma

Kungs Jēzu, pārļausot 4. jūlija vēstījumu par mazajām Mīlestības un Sadraudzības Kopienām, es redzu: tur ir teikts, ka tikšanās reizē jānolasa kāda no sējumā sniegtajām mācībām, bet nav pieminēts Dieva Vārds. Vai tur kas piemirsts? Vai man tas jāpiebilst klāt, zinot, ka Vārds ir visu mācību pamatā?

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, esmu jau tev sacījis un arī tagad atkārtāju, ka Dieva Vārds un Baznīcas sniegtā interpretācija joprojām paliek ikvienas citas mācības vai raksta pamatā, un ar to jebkurā brīdī var aizstāt sējumā sniegtās mācības.

Jau kopš laika gala Svētais Gars iedvesmo to vai citu personu runāt vai rakstīt, lai cilvēkiem palīdzētu dzīvot arvien ciešākās un tuvākās attiecībās ar Mani saskaņā ar Tēva Mīlestības plānu.

Kad šīs mācības ir Svētā Gara iedvesmotas, tās nekad nav pretrunā ar Dieva Vārdu, bet, ja reizēm kāda cilvēka dēļ rodas pārpratumi, ir jāpaliek pie Dieva Vārda, ko atzīst Jāņa Pāvila II šobrīd vadītā Baznīca. Tas, kas nāk no Svētā Gara, ir Gaisma, Prieks, Mīlestība, un jūs to atpazīstat pēc lielā iekšējā Miera, kas jūsos iemājo.

Tā kā jūs dzīvojat laikā, kas jūs sagatavo uz Manu Lielo Atgriešanos, ir normāli, ka tiek sniegtas mācības ar jauna veida izklāstu, lai jums palīdzētu ļaut sevi pienācīgi sagatavot. Patiesi svarīgs ir tikai viens – ka jūs kļūstat Mīlestības pilnas būtnes, lai uzņemtu Mani.

Es jūs maigi un neprātīgi mīlu. Es mīlu tevi.”

26. jūlijs, 3.30

63. Tevi pavada Anna un Joahims

“Mīļais bērns, man, svētajai Annai, Tēvs uzticēja uzdevumu atbildēt uz jautājumiem, ko tu sev uzdod un uz kuriem nerod atbildi.

No cilvēciskā viedokļa ir saprotams, ka tu vēlies saņemt atbalstu no cilvēkiem, kuri ir bijuši instrumenti Kunga rokās, lai tev palīdzētu pieaugt ticībā. Taču no dievišķā viedokļa šāds atbalsts nav nepieciešams. Šī cilvēciskā

vajadzība tev atklāj saites, ko esi sev nostiprinājis, lai būtu drošs, ka tiec pareizi vadīts. Kaut arī šīs saites ir vedušas pie svētiem cilvēkiem un ir tev palīdzējušas iet uz priekšu ticībā, devušas drošības izjūtu, pienāk brīdis, kad tās jāpārcērt.

Tev jāpiekrīt šai pārciršanai, kuras dēļ rodas iespaids, ka tu krīti tukšumā. Tas nav nekas cits kā nepieciešams iespaids, lai tu atklātu savu lielo Dieva bērna brīvību, jo-projām palikdams *uzpotēts* Svētās Trīsvienības Sirdij un Svēto sadraudzībai, Svēto Eņģeļu pavadīts.

Kā gan tu varētu pilnībā kalpot Tēvam, ja būtu spiests lūgt apstiprinājumu tam, ko Viņš no tevis prasa, kādam noteiktam cilvēkam, nevis pieņemtu norādes, ko Viņš izliek tavā ceļā tavas īpašās misijas izpildei?

Lai palīdzētu tev saprast, ko tu patlaban piedzīvo, atceries ērglēnu, kas nokļūst tukšumā, kad māte viņu izgrūdusi no ligzdas.

Viņam tā ir katastrofa, tomēr tas ir vienīgais piemērotais veids, kādā viņš var iemācīties lidot paša spēkiem. Tāpat šobrīd ir ar tevi: kaut arī šīs saites tev ir bijušas svētīgas un iedrošinošas gluži kā ērglēnam ligzda, tomēr pienāk brīdis, kad ligzda jāatstāj, lai iemācītos lidot. Tev jāpārcērt šīs labvēlīgās saites, lai paveiktu savu misiju.

Tēvs tevi nepamet vienu; paraugies, kā Viņš par tevi gādā. Viņš tev devis divus Savus izredzētos dēlus, lai tevi vadītu šo rakstu publicēšanā, turklāt tavas misijas vērtību tev apstiprina arī vairāki Viņa svētie priesteri, vairākas mūķenes un ticības pienākumus uzņēmušies laji. Tava misija tikai sākas, un tu jau esi saņēmis daudz vairāk atbalsta, nekā mēs ar Joahimu tikām saņēmuši laikā, kad dzīvojām zemes virsū, lai izpildītu misiju, kas bija mūsējā.

Šodien, mūsu Svētkos, mums uzticēta misija īpašā

veidā pavadīt tevi un sējuma “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” lasītājus un lasītājas, kā arī visus, kuri *uzpotēti* tavai sirdij. Šodien tevi, mazulīt, pieskata vecmāmiņa un vectētiņš.

Pieņem mūsu maigumu un Mīlestību, ko vēlamies tev apliecināt. Šī ir mūsu diena, lai piepildītu tevi ar mūsu Mīlestību, ko pastāvīgi saņemam no Tēva caur Marijas un Jēzus rokām un Sirdi. Netēlo lielo vai neatkarīgo, esi tāds mīļš mazulītis, kurš ļauj saviem vecvecākiem sevi piepildīt.

Tavi vecvecāki, kuri tevi mīl.”

30. jūlijs, 4.35

64. Rīt, Manas Lielās Atgriešanās dienā

“Mans maziņais, Es vadu tavas domas, darbus un vārdus. Tev ne no kā nav jābīstas, jo Es vadu ikvienu tavu soli. To Es daru ikvienā cilvēkā, kurš piekrīt iet “divsliežu ceļu”, par kuru tev mācīju: sava niecīguma atzīšanas un Manas Mīlestības uzņemšanas ceļu.

Šis ceļš, kas atrodams ikkatram un viegli ejams, ved uz Jauno Baznīcu, kura iznāks Man pretī Manas Lielās Atgriešanās dienā.

Es iedvesmoju tevi sacīt, ka attiecībā uz Manu Lielo Atgriešanos jāiegaumē tikai viens brīdis – “rīt”, lai šodien dzīvotu tā, it kā tā būtu pēdējā diena, kurā vari sagatavoties Manai Lielajai Atnākšanai.

Jau šodien pat tev jāiet šis divsliežu ceļš, kur viena sliede ir sava niecīguma atzīšana, bet otra – Manas Mīlestības uzņemšana.² Svarīgi ir nevis zināt, tieši kurā ceļā

² 1. sējums, 114. vēstījums.

posmā atrodies, bet gan pārliecināties, ka tiešām esi uz šī ceļa; un tu uz tā esi, tiklīdz saki “jā” savam niecīgumam, bezspēcībai un ierobežojumiem, kā arī “jā” Manas Mīlestības uzņemšanai.

Ik reizi, kad atrodies uz šī ceļa, tu satiec Mani un tava sirds izplešas. Tāpēc tā kļūst aizvien spējīgāka uzņemt Manu Mīlestību un aizvien gatavāka sagaidīt Manu Lielo Atgriešanos.

Tā tu kļūsti Mīlestība, piekrizdams, ka Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

8. augusts, 6.05

65. Es tevi iedvesmošu

Mūžīgais Tēvs, gribu Tev pateikties par brīnumiem, ko Tu vakar, Savos Svētkos, paveici Kvebekā, Kanādas Monmartrā.

Paldies par šo lielo labvēlību, ko mums parādi, – būt Tavas darbības lieciniekiem.

Paldies, ka Tu mūs lieto, lai izlietu Savu Mīlestību.

Paldies par brīnumiem, ko Tu dari ar sējuma “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” palīdzību.

Man šķiet, ka es vakar pirms referāta nolasīšanas neieklausījos Tevī pietiekami, lai spētu visnotaļ uzticami nodot pavēli, ko Tu man lūdzi.

Es visu ielieku Tavā Žēlsirdīgajā Sirdī un lūdzu Tevi, lai Tu pārņem manu būtni Savā īpašumā un pilnībā iedvesmo mani nākamajos referātos, kas man būs jānolasa. Tādējādi atkarībā no man piešķirtā laika es spēšu izpildīt to, kas pēc Tavas vēlēšanās ir galvenais. Lai Tev labpatīk pārveerst manus trūkumus žēlastībā un svētībā, kas nolīs pār Tavu pēdējos laikos izredzēto tautu.

Es ieklausos Tevī. Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans mīļotais dēls, Es Pats, Tēvs, tev pateicos, ka piekrīti būt gluži mazītiņš instruments Manās rokās. Mazo instrumentu, kas tu esi un kas būtu nevērtīgs, ja rīkotos patstāvīgi, Es vēlos lietot, lai arī citi dotu savu piekrišanu un Es viņus padarītu par instrumentiem Manās rokās dažādām misijām: tā tiks pārmainīts zemes vaigs, un, pateicoties pilnībā atjaunotai Baznīcai, radīsies Jauna Zeme. Nebīsties, tas tev nekad nebūs par smagu; Es situāciju cieši turu rokā un parūpējos par vismazākajiem sīkumiem.

Atkal un joprojām piekrīti ļaut sevi vadīt. Ik reizi, kad tiecies ar kādu grupu vai pat tikai kādu cilvēku, jautā Man, ko Es vēlos, lai tu saki, un Es tevi iedvesmošu. Kad esi beidzis runāt, neļauj sevi iespaidot Ienaidniekam, kuram ir divi paņēmieni, kā mēģināt neitralizēt to, ko Es no tevis vēlos: vai nu tev pačukstot, ka tas, ko sacīji, ir nepareizi un neatbilst tam, ko Tēvs no tevis prasīja, vai arī – ka neesi pateicis vēstījuma galveno domu, un tādējādi visiem iespējamiem līdzekļiem cenšoties iedvest tev mazdūšību, lai tikai tu atteiktos turpināt; vai arī iegalvojot, ka pats esi tas labais un esi lieliski runājis, lai tevi piepildītu ar lepnību. Viņš izmanto drīz vienu, drīz otru paņēmieni.

Neguvis panākumus ar šiem, viņš izgudros citus, mēģinādams iedvest bailes vai izraisīt šķelšanos tevī pašā vai ap tevi. Ja esi informēts par briesmām, kas tev uzglūn, neizšķied vairs velti laiku ar Ienaidnieku. Turpini uzlūkot Mani, Manu Žēlsirdību, Manu Prieku, Mieru un Mīlestību. Tikai kad tavas acis nemainīgi lūkojas Manī, tu aizvien vairāk esi liecinieks Manai darbībai un Es varu tevi aizvien vairāk lietot.

Es esmu ar tevi un dodu visu, kas tev vajadzīgs, lai turpinātu iet ceļu, kas ir tavējais, un izpildītu misiju, ko Es tev uzticu aiz Mīlestības uz Saviem bērniem.

Kā Tēva mīļotais dēls saņem Viņa Skūpstu un visu Viņa maigumu līdz ar mīlestību, ko tava sirds šobrīd spēj uzņemt. Manai mazajai Kalponītei Marijai uzticēta misija iet kopā ar tevi, vadīt tavus soļus. Viņa iet tev līdžās, bet otrā pusē – Mans vienpiedzimušais Dēls, Jēzus, kurš allaž ir cieši tev blakus.

Ja tavas acis atvērtos un tu ieraudzītu Svētos, Svētās un Eņģeļu milzīgo Karapulku, tad zinātu, ka neesi viens, ka tev ir daudz palīgu. Nebīsties, turpini iet uz priekšu tīrā ticībā.

Es dodu tev Savu – Tēva – svētību līdz ar Savu Mīlestību.”

15. augusts, 4.50

66. Ir jāsteidzas uzņemt Mīlestību

“Mans mīļais bērns, Tēva izredzētais dēls, tev šorīt jānodod šāda vēsts.³

Mīļie bērniņi, Debesīs ir liels prieks, redzot jūs visus sapulcējušos Manos lielajos Debesīs uzņemšanas svētkos. Jūsu klātbūtne šeit apliecina jūsu dedzību un lielās ilgas darīt Mūsu Tēva Gribu, vēl vairāk vienoties ar Manu Dēlu Jēzu un ļaut sevi vienmēr un visur iedvesmot Svētajam Garam.

Jūsu Māmiņa vēlas jums pateikties – ne vien par šo nedēļas nogali, bet arī par to, kas jūs esat, ļaudami sevi

³ Šis teksts tika dots, pabeidzot triju dienu lūgšanas Gvadelupas Dievmātes draudzē (Bosa).

pārveidot Mīlestībai, ko Tēvs izlej jūsu sirdīs ik mirkli un šajā mirklī pārbagātīgi.

Šo Mīlestību jūs saņemat sirdī, nekad prātā. Jūsu sirds šīs Mīlestības uzņemšanai atveras, ja atzīstat savu niecīgumu, ierobežojumus, vājības un sakāt savu pilnīgo, beznosacījumu un neatgriezenisko “jā” Tēvam.

Šim “jā” jābūt daudz kam vairāk nekā vienkārši lūpu izteiktai zilbei, tam jānāk no visas jūsu būtības, apliecinot, ka piekrītat pakļauties, ļaut sevi pārveidot, paciest zaudējumus un pat rūdīties ciešanās, ja nepieciešams, lai Tēva Mīlestības plāns spētu īstenoties vispirms jūsos, pēc tam ap jums un beidzot arī caur jums.

Mani mīlie mazuliši, nebīstieties ne no kā, Es stāvu nomodā par ikvienu no jums, Es jūs auklēju pie Savas – Mātes – Sirds, lūgdama, lai ļaujiet sevi mīlēt, un atkārtodama: tāpēc ka Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība.

Uzņemot šo Mīlestību, jūs ne vien izraisāt daudz Prieka Debesīs, bet kļūstat arī par balzamu Abām Mūsu ievainotajām Sirdīm, Jēzus Sirdij un Manējai. Piekrīti, ka jūsu Debesu Māmiņa kļūst par lūdzēju, pat ceļos mezdāmās jūsu priekšā, jo ir jāsteidzas uzņemt Mīlestību.

Ar Savu Mātes Sirdi, kas plūst pāri Mīlestībā uz ikvienu no jums, Es saku ikvienam un ikvienai: Es tevi mīlu. Es jūs neprātīgi mīlu.

Tava Māte Marija.”

23. augusts. 5.05

67. Es palieku nomodā kā laba Māte

“Mans maziņais, Man allaž ir jauns prieks noliekties pār tevi, kā māte noliecas pār savu mazuli, lai izrādītu viņam savu mīlestību un apmierinātu visas viņa vajadzības.

Tā Es izturos pret tevi. Es pastāvīgi noliecos pār tevi. Tu izjūti aizvien vairāk mīlestības, ko tev dāvāju, un Es apmierinu visas tavas vajadzības – bieži pat vēl ātrāk, nekā tu pats tās esi atklājis. Tu jūties apmulsis un mazliet nobažījies, domājot par savu misiju, ko sāk saskatīt arvien skaidrāk.

Tās ir gluži cilvēciskas reakcijas, kas cita pēc citas izzudīs, padziļinoties Derības vienībai no viena un Otra tās slēdzēja puses, kad būsi nonācis jau pretējā krastā un pabeidzis lielo pāreju, par kuru tev stāstīju un kurā patlaban atrodies.

Šī pāreja tevi ved uz Mīlestības pilnību un palīdz tev to arvien vairāk izbaudīt un izmantot.

Nebīsties. Kā laba Māte Es nemitīgi palieku nomodā par tevi. Es vienmēr esmu ar tevi. Ļauj sevi piepildīt un vadīt. Tieši atzīstot savu bezspēcību un niecīgumu, tu vari vislabāk paveikt šo skaisto un lielo misiju.

Necenties saprast. Pieņem un ļauj sevi milēt. Tāds ir ceļš, ko Tēvs pašķir tavā priekšā un kas tevi ved uz Mīlestības pilnību.

Es tevi neprātīgi mīlu.”

24. augusts, 4.20

68. Laimīgs vectētiņš

Paldies, Kungs Jēzu, ka caur mani mazbērniem mani tā piepildīji ar Mīlestību, Prieku un Mieru. Lūk, kādos apstākļos tas vakar notika.

Man bija jāpavada diena pilsētā, kārtojot darījumus, to vidū arī jātiekas ar izdevēju nolūkā sagatavot satura rādītāju. Ap trijiem piezvanīju Elizabetei un uzzināju, ka pie

mums atbraukusi viena no meitām ar saviem bērniem. Kaut arī Elizabetei gribējās ar viņiem paciemoties ilgāk, viņa tomēr brīdināja, ka viņi droši vien brauks projām jau pirms vakariņām.

Iepriekšējā dienā biju norunājis tikties ar kādu lasītāju no Šikutimi, kurš bija izlasījis “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS”, patlaban atradās šai apvidū un vēlējās ar mani iepazīties. Es piekritu, jo viņš bija atbraucis no tālienes, taču šāds lūgums mani īpaši nesajūsmināja, jo baidījos, ka tikšu lieki apgrūtināts un zaudēšu tuvības gaisotni, kādu varam baudīt ģimenes lokā, kā arī Kungam paredzēto laiku.

Tāpēc izjutu lielu kārdinājumu šim cilvēkam piezvanīt un atcelt tikšanos, lai pats dotos pie mazbērniem, bet atcerējos savu lēmumu: piešķirt prioritāti Kungam, otrajā vietā – ģimenei un pēc tam darījumiem; saprotams, iespēju robežās.

Tā nu es devos satikt šo cilvēku, kuru pavadīja sieva un svaine. Uzticēju Kungam rūpes noorganizēt ģimenes tikšanos. Pēc četrdesmit minūšu ilgām auglīgām sarunām es atvainojos, teikdams viņiem, ka pie manis atbraukuši mazbērni. Apzinādamies savuniecīgu, biju pārliecināts, ka mana klātbūtne viņiem nesniegs pat ne vienu procentu no tā, ko varētu sniegt sējuma lasīšana un apcere.

Ap pieciem pēcpusdienā atgriezās mājās, un, man par lielu pārsteigumu, tur bija abas mūsu meitas ar sešiem no mūsu mazbērniem – trim meitenēm un trim zēniem vecumā no sešiem līdz trīspadsmit gadiem. Viņi visi mani sagaidīja ar sirsnību un mīlestību. Es izpeldējos. Rotaļājos ūdenī ar viņiem. Divus izvizināju ar ūdensslēpēm un pagatavoju uz dārza grila mazas vakariņas. Biju augstākajā mērā laimīgs, nejutu nekāda noguruma. Man viņi visi šķita ļoti mīļi, un es biju mīlestības pārpilns pret ikvienu

no viņiem. Jau tas vien, ka viņi mani sauca “vectētiņ!”, mani piepildīja ar laimi.

Paldies, Kungs Jēzu, ka caur maniem mazbērniem mani tā piepildīji ar mīlestību un ar mana mazā, vienpadsmitgadīgā krustdēliņa muti man sacīji: “Paldies, vectētiņ, par tavu grāmatu. Man tā ļoti patīk, un katru vakaru, ja vien nav pārāk vēls un es neesmu pārāk noguris, izlasu no tās kādu gabaliņu. Man tā patīk.”

Jūtu, ka mana sirds sāk degt Mīlestībā. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Man ir ļoti liels prieks tevi tā piepildīt, un Es vēlos tevi piepildīt vēl vairāk. To, ko daru tavā labā, Es darīšu arī visiem lasītājiem un lasītājām, kuri Man ierādīs pirmo vietu savā dzīvē.

Pienācis brīdis, lai Tēva Mīlestība brīvi plūstu zemes iedzīvotāju sirdīs. Svētīgi, svētīgas jūs esat, būdami gana mazi, lai to pieņemtu un padarītu par savas dzīves prioritāti.

Jūs tiksiet piepildīti arvien vairāk. Tāpēc, ka Mīlestība jūs mīl, jūs kļūstat Mīlestība.

Es jūs neprātīgi mīlu. Es neprātīgi mīlu tevi.”

1. septembris, 2.50

69. Es tevi mīlu, tu Man esi vajadzīgs

Kungs Jēzu, lieku Tavā priekšā tikšanos ar laikraksta “Katoļu Vēstnesis” redakcijas komandu, kas paredzēta 4. septembrī un kurā tiks apspriests jautājums par vietu, kādu tas grib piešķirt sējumam.

Vēlēdamies tomēr augstāk par visu vērtēt Tavas iedvesmas, es ieklausos Tevī, lai iepazītu Tavu Gribu.

*Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu.
Es Tevi mīlu.*

“Mans maziņais, neraizējies par šo lūgumu. Es Pats iedvesmoju sirdis šīs tikšanās noorganizēšanai. Es Pats būšu arī iedvesmas Avots vajadzīgajā brīdī un visā, kas attiecas uz tikšanās norisi.

No tevis Es lūdzu, lai esi gatavs uzņemt iedvesmas, kas tiks izpaustas te caur vienu, te caur citu. Tātad pašā sākumā jums jāvienojas par šādiem jautājumiem:

- ◆ jālūdz, lai Es norādu jums virzienu, kādu Pats vēlos piešķirt šim laikrakstam;
- ◆ jābūt noskaņotiem saņemt atbildi neatkarīgi no virziena, kādu iedvesmošu.

Šāda nostāja prasa daudz pašizliedzības no ikviena komandas dalībnieka, jo, pat ja viņš ir pārliecināts, ka paveicis labu darbu un atklājis pareizo veidu tā veikšanai, viņam jābūt gatavam no tā atteikties, lai pieņemtu jaunu domāšanas, skatījuma vai rīcības veidu, ko Manā iedvesmā var izteikt kāds cits dalībnieks.

Šī laikraksta komandas dalībnieki pasaules priekšā ir bijuši ļoti labi evaņģelizācijas instrumenti divdesmitā gadsimta nogalē pašreizējā sabiedrībā un Baznīcā.

Trīsdaļīgais jautājums, ko ar tavu starpniecību vēlos izteikt šiem cilvēkiem, ir šāds:

- ◆ vai jūs piekrītat iet mazumā, lai visu vietu atdotu Man?
- ◆ vai piekrītat pilnībā mainīt savu domāšanas, skatījuma un rīcības veidu?
- ◆ vai piekrītat atteikties no saviem ieradumiem, kaut arī tie būtu labi?

Šim trīskāršajam jautājumam vajadzīgs neierobežots “jā”, lai Es šo komandu un šo laikrakstu varētu lietot kā ceļa rādītājus Jaunās Sabiedrības celšanai caur Jauno

Baznīcu, kas jau ļoti drīz gatavojas Man iznākt pretī Manas Lielās Atgriešanās dienā.

Es vēlos ikvienam šīs komandas dalībniekam sacīt, cik viņš ir vērtīgs Manās acīs! Ja tikai viņš zinātu, kā Es viņu mīlu! Ja zinātu, cik ļoti viņš vajadzīgs, lai palīdzētu Man uzcelt šo Jauno Pasauli saskaņā ar Tēva Mīlestības plānu!

Pateicoties jūsu neierobežotajiem “jā”, Es jums dāvāšu visu, kas būs vajadzīgs šādu ceļa rādītāju uzdevuma veikšanai, sākdam ar to, ka darīšu jūs par Mīlestības būtņēm, kuras spēj uzņemt Manu Mīlestību, lai kļūtu Mīlestība un dāvātu Mīlestību.

Tāda ir jūsu skaistā un lielā misija. Es jūs uzticu Savai Vissvētajai Mātei, kura jūs ietin Savā Apmetnī, lai pasargātu no Ienaidnieka uzbrukumiem un ievestu Tēva Sirdī.

Jūs kļūstat Mīlestība. Es jūs maigi un neprātīgi mīlu. Es mīlu tevi.”

6. septembris, 3.10

70. Uzlūko Mani, un tu pasmelsi jaunu spēku

“Mans maziņais, tā ir Mana Mīlestība, kas aizvien vairāk ir klātesoša tevī un padara tevi aizvien ievainojamāku, kad sastopies ar cilvēkiem, kurus ietekmē pasaules domu strāvojumi.

Es pats to reiz piedzīvoju un joprojām piedzīvoju caur tiem, kuri pilnībā dāvā sevi Man. Jau ļoti drīz situācija tiks pilnībā mainīta; tiks mainītas to cilvēku sirdis, kuri dzīvos šīs zemes virsū.

Jo vairāk ir to, kuri piekrīt kļūt ievainojami, jo vairāk ļaužu tiks uzrunāti savā sirdī un jo drīzāk pārvērtīsies visa zeme. Zemi iemantos lēnprātīgie.

Ieliec Manā Sirdī visas šīs situācijas, ko tev nākas

piedzīvot un kurās, tavuprāt, tu tiec izmantots; cik vien iespējams, izvairies no sadursmēm. Paraugies uz nostāju, kāda bija Man, kad atrados Savu pretinieku priekšā. Tajā tu pasmelsi jaunu spēku, kas tev palīdzēs jau tagad izturēties kā Jaunās Sabiedrības loceklim, un šī izturēšanās ļoti atšķiras no pašreizējā sabiedrībā pieņemtās.

Pats saviem spēkiem tu nevari sasniegt šādu svētuma pakāpi, proti, nevainojamu izturēšanos sadursmju brīžos. Tikai pastāvīgi veldzēdamies no Tēva Mīlestības Avota un ļaudams šai Mīlestībai sevi pārveidot, tu vari apgūt vēlamo izturēšanās veidu. Citiem vārdiem sakot, tikai tad, kad lūgsi un ļausi Tēva Mīlestībai sevī darboties, viss kļūs iespējams, pat šķietami neiespējams.

Joprojām vienīgi uzņemot Mīlestību, tu kļūsti Mīlestība. Nebīsties, jo Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

14. septembris, 5.15

71. Tēva mazais vēstnesis

“Mans maziņais, tikai dodamies uz priekšu tīrā ticībā, tu atklāj, ko Tēvs paveic caur tevi, kā arī tevī notiekošās pārvērtības.

Šorīt Es vēlos, lai tu Manai mīļotajai meitai M. uzraksti, lūk, ko.

M., maigo ziediņ, kura esi tik tuvu pie Manas Sirds, tu esi tikko kā izgājusi cauri vislielākajam savas ticības pārbaudījumam. Ne mirkli nešauboties, tu paliki pieķērusies Man, savam Dievam. Šorīt kā dāvanu vēlos tev sniegt Savu ļoti lielo Mieru, kas tevī jau mājo, bet ko tu izjutīsi vēl lielākā pilnībā.

Tavu dārgo laulāto draugu P, kuru Tēvs nesen aizsauca pie Sevis, šis Miers apņēma pilnībā. Viņš ir kļuvis

Mīlestība. Viņš ārkārtīgi lielā mērā bauda mūžīgo svētlaimi.

Tu viņam pakalpoji viņa ilgās slimības laikā, un tagad viņš pakalpos tev, lai tu iemantotu visu, ko Tēvs tev šai mirklī vēlas dāvat.

Viņš ir kļuvis mazs, nepagurstoši uzticīgs vēstnesis. Tikko pamanījis kādu tavu vēlmi vai vajadzību, viņš traucas pie Tēva, lai To lūgtu tevi piepildīt, un, tiklīdz Tēvs pasauc, viņš ierodas paņemt dāvanu, ko Tēvs vēlas sniegt, lai to tūdaļ nogādātu tev.

M., tev ne no kā nav jābīstas. P. ir pie tevis tuvāk nekā jebkad, un viņš ir tavā rīcībā, lai tevi piepildītu saskaņā ar tavām vēlmēm un vajadzībām. Jūsu pāris ir vieno tāks nekā jebkad. Joprojām palikdama zemes virsū, tu baudi daudzas jo daudzas žēlastības, kas tagad ir pieejamas P.

Pateicies Tēvam, ka tas tā ir. Pateicoties Viņa Mīlestībai un P. vidutājībai, tu kļūsti Mīlestība.

Es jūs mīlu. Es mīlu tevi.”

20. septembris, 5.05

72. MSK sāk darbību⁴

Kungs Jēzu, es lieku Tavā priekšā mazo Mīlestības un Sadraudzības Kopienu projektu. Jūtos bezpalīdzīgs. Vai būtu ieviešami vēl kādi precizējumi? Kādā veidā tām jāspēr pirmie soļi? Kā zināt, kad tieši jāsāk?

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu.

Es Tevi mīlu.

⁴ Skatīt 1. pielikumu šī sējuma beigās.

“Mans maziņais, atceries, ka tev allaž jāiet uz priekšu tīrā ticībā – neredzot un nezinot, kurp tevi vedu.

Tīrā ticībā tu sāki rakstīt. Tāpat arī tīrā ticībā šie raksti tika izplatīti. Palūkojies, kādus rezultātus patlaban panāk tevis veiktais ticības akts vai drīzāk vairāki ticības akti.

Par laimi, tu neesi ļāvis sevi iespaidot baiļu vai ciešanu brīžiem, ko izjuti. Joprojām vienīgi dodamies uz priekšu tīrā ticībā, tu vari būt Dieva darbības liecinieks. Tā tas būs arī ar mazajām Mīlestības un Sadraudzības Kopienām.

Tu labi redzi, ka ir pienācis laiks sākt. Es tev to apstiprinu ar grāmatas “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒ-ZUS” lasītāju izteikto vēlēšanos. Tas, ko tu esi dzirdējis, ir tikai niecīga daļiņa no realitātes. Es tev atgādinu, ka tas ir Mans darbs, nevis tavējais. Tev ir vienīgi jādod starta signāls, un Es visu paveikšu, runādams uz nākamo līderu sirdīm, kurus Es esmu jau sagatavojis vai kuri vēl par tādiem kļūs.

Pamatnoteikums ir otra cilvēka pieņemšana Mīlestībā. Lai Mīlestība varētu valdīt, Kopienų dalībniekiem nepieciešama liela elastība attiecībā uz citiem punktiem, galvenokārt uz minēto laiku, kas jāuzskata par maksimālo, taču, ja vien iespējams, tas ievērojami jāsamazina, īpaši sākumā. Tomēr jāievēro laiks, kas paredzēts ieiešanai ciešā tuvībā ar Kungu, tikai tas nekad nedrīkstētu pārsniegt četrdesmit piecas minūtes.

Mācības ilgumu var noteikt dalībnieki, pēc konkrētās mācības nolasītāja vēlēšanās to var samazināt, taču tas nekad nedrīkstētu pārsniegt četrdesmit piecas minūtes.

Tas pats attiecas uz savstarpējās dalīšanās ilgumu – to nosaka pēc grupas vajadzībām un vēlēšanās, tomēr tas nekad nedrīkst pārsniegt vienu stundu.

Šo mazo Mīlestības un Sadraudzības Kopienų (MSK)

mērķis nav aizstāt kādu kopienu vai lūgšanu grupu, kas jau sekmīgi darbojas, pat tās pārveidot ne.

MSK tiek izveidotas, lai atsauktos uz patiesu cilvēka vajadzību, kurš tikko kā ir pateicis savu pilnīgo, beznosacījumu un neatgriezenisko “jā”.

Šādam cilvēkam vajadzīgs citu atbalsts, kuri arī ir sacījuši savu “jā”, lai pastāvīgi ļautu sevi spēcīnāt lūgšanai, gavēnim, sakramentu pieņemšanai, ilgiem tuvības brīžiem ar Kungu un pareizām mācībām par jauno domāšanas, esamības un rīcības veidu.

Turklāt viņam kopā ar citiem, kuri sacījuši savu “jā”, jāgūst pieredze šajā jaunajā dzīvesveidā, pirms viņš spēj to integrēt ikdienā – jebkurā laikā un vietā.

Ieteicams, lai MSK veidotos pēc iespējas dabiskāk no vienu aprindu, viena apvidus, vienas pilsētas vai ciema, viena kvartāla vai kaimiņu rajona cilvēkiem.

Tiem, kuri sacījuši savu “jā”, sabiedriskos kontaktus, kuros bieži vien pietrūkst jēgas, vērtību vai īstas mīlestības, MSK aizstās ar kontaktiem, kas būs patiesa barība sirdij, dvēselei un garam.

Ja kādas MSK iekšienē tās locekļi sapratīs, ka tā nenes cerētos augļus, allaž būs jāvēršas pie Tēva, lai visu uzticētu Viņam un, visu Viņam lūdzot, visu no Viņa arī sagaidītu.

Ikvienam MSK loceklim jāpārbauda pašam sevi, pamatojoties uz daudzajām šajos rakstos ietilpstošajām mācībām. Ja secinājums kļūst pārāk grūti panesams, labāk uz laiku lēnprātīgi aiziet, lai vairāk laika veltītu ciešai tuvībai ar Kungu, nekā vēlēties uzspiest savu gribu grupai vai censties nomainīt to vai citu cilvēku.

Tas, ka atgadās grūtāki brīži, ir normāli, lai varētu piedzīvot piedošanas patieso dimensiju un konstatētu, ka Mīlestība ir spēcīgāka par visu. Bet, ja krīzes ieilgst, tas vairs nav tik normāli.

Atcerieties, ka risinājums nāks nevis no jums, bet gan no Manis, jūsu Dieva. Vienīgi tāpēc, ka Mīlestība jūs mīl, jūs varat kļūt Mīlestības pilnas būtnes. Visu, ko izjutīsiet pretēju Mīlestībai, atdodiet Tēva Žēlsirdībai, lai Viņš to pārvērstu Mīlestībā.

Mācieties uzlūkot, ko skaistu Tēvs paveic otrā cilvēkā, nevis saskatīt trūkumus un kļūdas.

Kļūdami Mīlestības būtnes, jūs izplatīsiet Mīlestību un arī citi tiks pārveidoti – nevis caur to, ko jūs teiksiet, bet tikai un vienīgi caur to, kas jūs būsiet.

Svētīgi un svētīgas jūs esat, iedami šo ceļu, kas jūs ved uz Mīlestības pilnību. Jūs kļūstat Mīlestība.

Es jūs maigi un neprātīgi mīlu. Es mīlu tevi.”

27. septembris. 1.20

73. Daudz ir ļaužu, kuri dodas ceļā

“Mans mīļais maziņais, kaut arī tu to īsti neapzinies, Es tevi vedu pa ceļu, kas ir Mīlestības pilnības ceļš. Ne- kas cits kā tava paklausība Manam Garam Man dod iespēju tevi tā vadīt. Tev dodoties uz priekšu, arī daudzi citi sāk iet šo pašu ceļu.

Daudziem galvenās grūtības ir sacīt savu pilnīgo, beznosacījumu un neatgriezenisko “jā”, kas nepieciešams, lai dotos šajā ceļā. Citas grūtības rodas, kad jāpalieliek nelokāmiem, sakot “nē” dažādiem pasaules domu strāvojumiem. Tieši šajās grūtībās notiek cilvēka izvēle. Un izvēlēties var tikai un vienīgi viņš pats.

Tēvs Savā Mīlestības plānā devis šo lielo brīvību ikvienam no Saviem bērniem. Cilvēks, kurš godīgi un brīvi saka “jā”, uzreiz iegūst žēlastību, kas nepieciešama, lai izietu cauri grūtībām, kas viņam būs jāpiedzīvo. Stingrā

apņemšanās viņam ļauj sākt izbaudīt, ko paveic Mīlestība, kad Tai dod rīcības brīvību.

Svētības, ko cilvēks izjūt pārveides rezultātā, apliecina, ka viņš ir uz pareizā ceļa, un iedrošina iet tālāk pa šo ceļu, kas viņu piepildīs arvien vairāk un vairāk.

Tikt arvien vairāk piepildītam – tieši to tu patlaban piedzīvo mūsu kopīgajā ciešajā tuvībā. To iemanto un iemantos ikviens, kurš dāvās savu patieso piekrišanu.

Turpini ļaut sevi nepelnīti mīlēt.

Turpini ļaut sevi pārveidot.

Turpini ļaut sevi vadīt.

Tieši tā Mīlestība tevi mīl un tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

2. oktobris, 3.40

74. “Jā”, kas maina visu

“Mans maziņais, Es, Jēzus, vēlos tevi lietot, lai runātu uz “Katoļu Vēstneša” lasītāju sirdīm, sacīdams ikvienam, lūk, ko.

Es uzrunāju personiski tevi, kurš lasi šīs rindas. Diemžēl, nedzīvojot savā sirdī, tu nevari sadzirdēt Manu Vārdu, nedz izjust, ko tas vēlas tevī paveikt. Tavam prātam, intelektam un spējām jākalpo sirdij, nekad pretēji. Tikai nokāpdams savā sirdī, tu vari sadzirdēt, saprast un izbaudīt Mīlestību, ko Es vēlos tevī šobrīd izliet.

Es aicinu tevi atvērt sirdi, lai tu uzņemtu Mīlestību, ko vēlos tajā izliet – un ne jau pēc gada, pusgada, mēneša vai rīt. Zini, ka tas ir tagad, šai pašā mirklī. Iespējams, tu nezini, kā atvērt savu sirdi. Atbilde ir vienkārša – pats saviem spēkiem tu to nespēj.

Tavs pirmais solis būs atzīt savu bezspēcību, iero-

bežojumus un vājumu. Citiem vārdiem sakot, tev jāatzīst, ka sava Dieva priekšā neesi nekas. Atzīsti savu niecīgumu.

Tavs otrais solis būs atzīt, ka esi būtne, kuru tavs Dievs dziļi mīl. Tu tiki radīts ar Tēva Mīlestības saucieniem, un, tā kā esi izjutis šo Mīlestību savas radīšanas brīdī, kopš tā laika tevī joprojām mājās slāpes pēc Mīlestības. Atzīstot un pieņemot Mīlestību, ko Es šai mirklī tevī izleju, tu veldzējies no paša Mīlestības Avota, kas remdē tavas slāpes.

Lai izbaudītu un uzņemtu šo Mīlestību, tev vispirms jāsaprot savs pilnīgais, beznosacījumu un neatgriezeniskais "jā" Tēvam. Tikai pateicoties šim "jā", Tēvs, tavs Tēvs, Mans Tēvs, mūsu Tēvs noliecas pār tevī un veic nepieciešamās izmaiņas, lai tu varētu dzīvot savā sirdī un visas citas dvēseles spējas pakļaut tai.

Laika nav daudz! Saki savu "jā" tūlīt. Tēvam tu esi steidzami vajadzīgs Viņa Mīlestības izplatīšanai zemes virsū, lai atnāktu Viņa Valstība un notiktu Viņa Griba.

Svētīgs tu esi, sacīdams savu "jā" un tik lielā mērā tikdams piepildīts ar Viņa Mīlestību. Esi ar mieru, ka Es, Jēzus, noliecos pie tevis un pavisam klusām čukstu tev ausī: "Manas Sirds Bērns, Es tevi mīlu, Es tevi mīlu, Es tevi mīlu."

P.S. Jūs tiek ataicināti rakstiski sniegt īsu liecību par brīnumiem, ko Jēzus paveicis jūsos, ap jums vai caur jums, kad bijāt Viņam sacījuši savu "jā", – par svētību visiem lasītājiem un lasītājām, bet jo īpaši par Godu Viņam. Būsim dzīvi Viņa Mīlestības liecinieki.

8. oktobris, 3.15

75. Vienotībā ar Mīlestību

Kungs Jēzu, es lieku Tavā priekšā daudzos lūgumus, ko saņemu, un savu vēlēšanos atbildēt uz katru no tiem, apzinādamies savus ierobežojumus un niecīgumu tāda uzdevuma veikšanai.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi šo nabaga lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, nebīsties, Es, tavs Dievs, zinu, kas tu esi, zinu visu par tevi, gan tavas vājības un bezspēcību, gan arī to, ko varu caur tevi paveikt, jo tu Man esi to atļāvis.

Nekrauj sev plecos atbildību, kas ir Manējā. Es iedvesmoju tevi rakstīšanai; Es noliku tavā ceļā cilvēkus sējuma sagatavošanai; Es rūpējos par tā izplatīšanu; Es pats pieskaros lasītāju sirdīm; un Es pats arī šos cilvēkus pavadišu, lai viņi turpinātu ticībā tuvoties Man.

Ir svarīgi, lai neviens no viņiem nepieķertos tev, un tu nevienam no viņiem nedrīksti atļaut tev šādi pieķerties. Tu neesi glābējs, tu esi tikai gluži niecīgs instruments Manās rokās, ko Es lietoju, kā vēlos, tādai misijai, kādai vēlos, un pie tiem cilvēkiem, pie kuriem vēlos.

Es vēlos pie lasītājiem un lasītājām paveikt to pašu, ko paveicu tevī; darīt viņus par tādiem pašiem instrumentiem, kāds esi vai par kādu kļūsti tu. Viņiem visiem ir dots tas pats, kas tev, lai sadzirdētu un saprastu, ko Es no viņiem vēlos. Ja viņi nesadzird, viņiem atliek vienīgi pārbaudīt savu “jā” kvalitāti, izraudzīt sev labu garīgo padomdevēju, kurš viņus vadītu un palīdzētu pieņemt lēmumus; atkārtot un padziļināt šajos rakstos sniegtās mācības.

Es un vienīgi Es esmu viņu Glābējs, citu nav. Viņiem jāmacās visu lūgt un sagaidīt no Manis, tajā skaitā arī ceļu, kādu Es izvēlos, lai atbildētu uz viņu lūgumiem – vai nu tiešā veidā, vai caur to vai citu Manis izraudzītu cilvēku, vai arī caur notikumiem.

Ja kāds aprobežotos tikai ar savu starpniecību, viņu ierobežos tas, kas tu esi, turpretim, palikdams vienotībā ar Mani, tiešā veidā ar Mani, kurš esmu viens ar Tēvu, viņš ir tiešā veidā savienots ar Mīlestību. Un tad nav nekādu ierobežojumu, kas varētu viņam traucēt kļūt par to, par ko kļūt viņš ir aicināts, un pilnībā īstenot savu misiju.

Kad viņi paliek vienotībā ar pašu Mīlestības Avotu, grūtības un šķēršļi kļūst par iespējām augt un pārvarēt pašiem sevi, lai viņi kļūtu par Mīlestības pilnām būtnēm.

Viņi tiek maigi un neprātīgi milēti.

Maigi un neprātīgi Es milu tevi.”

12. oktobris, 5.25

76. Steidzami jāsaģatavo sirdis

“Mans maziņais, tu aizvien vairāk esi liecinieks pārveidei, kas tevī notiek, jo esi Man devis atļauju šādu pārveidi veikt. Tā ne vien tevī notiek, bet vienlaikus tu kļūsti instruments Tēva rokās, lai tā notiktu arī daudzos citos. Tādējādi tiek celta šī Jaunā Sabiedrība, Jaunā Baznīca – ar pilnībā atjaunotām, mainītām un pārveidotām sirdīm.

Laika atlicis maz. Jums pienācis pats pēdējais brīdis doties ceļā pirms lielajiem notikumiem. Jūs esat jau tik tuvu šiem lielajiem notikumiem, ka visam pārējam, tas nozīmē – visam, kas atrodas ārpus jūsu sirdīm, – nav nekādas nozīmes.

Svarīgs un steidzams ir tikai viens – sagatavot sirdis. Sagatavota sirds ir sirds, kura spēj iesaistīties ciešā tuvībā ar savu Dievu.

Šī tuvība, ko cilvēks atklāj savā iekšienē, savas būtības dziļumos, palīdz viņam iemantot patiesu patvērumu, kurā viņš atrod Mieru, Prieku, Apskaidrību un Mīlestību, pēc kuriem tiecies kopš savas radīšanas pirmsākuma.

Šis patvērums, kas piepilda cilvēku, tiklīdz viņš tajā ieiet, piepilda viņu ne tikai pašreizējā brīdī, bet arī sagatavo, dāvājot spēju izdzīvot gaviļēs it visus pārbaudījumus, kas jūs drīzumā sagaida.

Svētīgi un svētīgas jūs esat, spēdami iekšēji uztvert to, kas ir būtisks un galvenais laikos, ko patlaban piedzīvojat.

Tas ir ceļš, kas jūs ved uz Mīlestību un dara par Mīlestības pilnām būtnēm. Jūs kļūstat Mīlestība. Tu kļūsti Mīlestība.

Es jūs neprātīgi mīlu. Es neprātīgi mīlu tevi.”

13. oktobris, 4.25

77. Pilnīga pašlāvība Tēva rokās

Kungs Jēzu, 1997. gada 22. februārī Tu man pavēstīji, ka Tēvs vēlas, lai es joprojām nodarbojos ar darījumiem, tā ka Viņš varētu man iemācīt citādu veidu, kā uzlūkot problēmas un tās risināt, uz visu skatīties ar ticības acīm un visu pašlāvīgi ielikt Dieva rokās... “Paliec apbrīnā, slavēšanā un gaviļēs, un tu būsi Viņa darbības liecinieks.”

Kaut arī jau vairākkārt esmu bijis Tavas darbības liecinieks un Tev par to pateicos, vēlos Tev vēlreiz uzticēt divas darījumu lietas, kuru kārtošana neveicas: viena no tām man izmaksā milzīgu summu ik mēnesi jau gandrīz divus gadus; otrajā gadījumā stāvoklis kļūst aizvien ļaunāks:

pircēji vai nu atsakās, vai vilcinās. Zinu, ka šiem naudas jautājumiem nav nekādas nozīmes, taču, ja es tiktu no tiem atsvabināts, tad, manuprāt, būtu brīvāks, lai kalpotu Tev.

Kas man ir jāatklāj vai jāmaina, lai pildītu Tēva Gribru? Atver manas acis, manu sirdi un prātu, lai es spētu saprast, ko Tu gribi man iemācīt caur šīm situācijām, ko uzskatu par neveiksmīgām un traucējošām kā tērauda bumbas pie katordznieka kājām. Lai gan man šķiet, ka esmu bijis uzticīgs Tavam padomam, tomēr nesaskatu nekādu mācību, kas attiektos uz mani pašu vai citiem.

Uzticu Tev savu bezspēcību, vājības un ierobežojumus. Es saucu uz Tevi, steidzies man palīgā!

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manas nabaga lūgšanas. Es Tevi mīlu un vēlos būt uzticīgs.

“Mans maziņais, Mans mīļais maziņais, vispirms nāc paslēpties Manās rokās, lai ļautu sevī apskalot Manam Mieram un Priekam, pēc kā tiecies, lai kas arī notiktu ārpus tevis.

Te atrodama patiesā mācība: pilnīga paļāvība Tēva rokās. Tu vari Mierā un Priekā izdzīvot situāciju, kas vairākumam ļaužu ir baiļu, apjukuma un liela nemiera cēlonis. Visu uzlūkodams ar ticības acīm un apzinādamies, ka esi mazs un Dieva mīlēts, tu saņem savā iekšienē to, kas tev vajadzīgs, lai izturētu to, kas notiek ārpusē un ko tu nevari kontrolēt.

Esi drošs, ka šīs situācijas, par kurām žēlojies, Tēvs tur cieši Savā rokā. Vienkārši vēl nav pienācis īstais laiks. Tev tikai jārikojas saskaņā ar iedvesmām, ne vairāk, ne mazāk. Tieši caur šīm tavās acīs grūtajām situācijām tu tiek iekšēji veidots un tiek pārbaudīta tavu “jā” kvalitāte.

Tu centies saprast caur ārējiem notikumiem, kaut gan atbilde atrodas tavā iekšienē. Tu domāji, ka redzēsi savos

darījumos notiekam brīnumus, lai dalītos šajā mācībā ar citiem; nē, toties brīnumi, ko redzi notiekam sevī, tev palīdz pareizi izdzīvot ārēji neveiksmīgos notikumus. Un tieši par to tev būs jāliecina citiem.

Kad šie ārēji neveiksmīgie notikumi būs tevī panākuši Tēva iecerēto pārveidi, tu pieredzēsi stundu, kad šīs situācijas nokārtosies pašas no sevis.

Tāpat kā zeltam jāiziet cauri pārbaudes ugunij, arī tev jāiziet cauri daudzām ciešanām un grūtībām, lai tu kļūtu šī Mīlestības pilnā būtne, kuru Tēvs pašlaik no tevis veido.

Paliec slavēšanā par to, ka tas tā ir. Caur Viņa Mīlestību tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

14. oktobris, 5.15

78. Tavas dzīves mācība

Kungs Jēzu, kā Tu mani lūdzi 1997. gada 6. janvārī,⁵ es pieņemu šo neveiksmīgo situāciju, ko šobrīd piedzīvoju abās darījumu lietās, par kurām Tev vakar stāstīju, un pateicos Tev. Zinu, ka Tu esi gatavs man palīdzēt tās atrisināt. Kārtējo reizi uzticu Tev savu nespēku un visu sagaidu no Tevis.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, šī neveiksme, kas tev šķiet pilnīga, ir un būs viena no tavas dzīves visnozīmīgākajām mācībām. Turpini rīkoties kā mazs bērniņš, ļaujot sevi pilnībā

⁵ 1. sējums, 34. vēstījums.

vadīt Man, savam Dievam.

Vakar Es tev sacīju, ka tu labprāt būtu gribējis būt Manas darbības liecinieks ārējos notikumos, taču pirmām kārtām tev jābūt pārvērtību lieciniekam savā iekšienē. Šodien Es tev saku, ka tu būtu gribējis būt Manas darbības liecinieks žilbinošos notikumos, taču tu liecināsi, vērojot to pavisam niecīgās zīmēs. Tu būtu vēlējies, lai Es rīkojos ātri, taču Es rīkojos lēni. Tu esi Man atdevis savu gribu, atzinis savu bezspēcību un niecīgumu, taču gribētu, lai Es rīkotos pēc tava prāta un tevi iedvesmotu, tā ka tu spētu rīkoties ar lielu un varenu spēku.

Bet jo īpaši tu vēlies, lai rīkodamies Es izglābju tavu reputāciju un cilvēki ap tevi varētu sacīt: "Jā, Leandram tiešām bija taisnība, kad viņš paļāvās uz Dievu." Un ja nu Tēvs vēlētos gluži pretējo, vai tavs "jā" joprojām paliktu spēkā?

Tēvs tev uztic lielu misiju, ko tu sāk apjaust. Jo misija lielāka, jo vairāk jāpārbauda "jā" patiesums. Tu joprojām esi pilnīgi brīvs, un tieši caur šo brīvību plūst Mīlestība. Plūstot Mīlestība pārveido, un tā tu kļūsti Mīlestības pilna būtne.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu."

Mans "jā" paliek spēkā, lai kādi būtu rezultāti. Vēlos, lai mana brīvība izpaustos, atbildot uz Tēva aicinājumu, lai kādi būtu rezultāti, lai kādi būtu veiksmīgie vai neveiksmīgie notikumi.

Es pilnībā uzticos Tev, jo esmu pārliecināts par Tavu Mīlestību. Nāc man palīgā, lai mans "jā" nekad nesāšķobītos.

Paldies par visu, es Tevi mīlu.

15. oktobris, 5.10

79. Tēvs Pats pārveido

Kungs Jēzu, gribu likt Tavā priekšā šo Centru un vakar satiktos cilvēkus, kuri ziedojas un cenšas saprast, ko Tu no viņiem un no šī Centra vēlies.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, šis Centrs radies Svētā Gara iedvesmas rezultātā. Šis pats Gars un neviens cits dāvās tam jaunu dzīvību.

Iekams tas spēj būt par evaņģelizācijas Centru Manai Baznīcai, tam jābūt ar jaunu, Miera, Prieka un Mīlestības piepildītu dvesmu, Manam Garam atbilstoši un pareizi evaņģelizētam Centram, kādu Es to vēlos Savai pilnībā atjaunotajai Baznīcai.

Iekams tas kļūst par pareizi evaņģelizētu Centru, pilnībā evaņģelizētiem, tas ir, Mana Gara pārveidotiem jātiek un ciešā tuvībā ar Mani jādzīvo cilvēkiem, kuri tajā pilda dažādus pienākumus un kurus Es esmu izraudzījis, ieskaitot arī tos, kurus aicinu darboties brīvprātīgi vai piedāvāt savu palīdzību šim Centram.

Katram cilvēkam jāsaprot, ka Centrs nekad nebūs labāks par tā darbiniekiem. Centra pārveide notiek caur cilvēku pārveidi. Neviens no viņiem nespēj pārveidoties pats no sevis; tikai saņēmis viņu pilnīgo, beznosacījumu un neatgriezenisko “jā”, Tēvs Pats paveic šo pārveidi.

Ikvienam no cilvēkiem, kuri strādā Centrā, Es vēlētos sacīt, lūk, ko.

Tu, kuru esmu izredzējis skaistai un lielai misijai, aicinādams tevi uz šo Centru, – esmu to darījis aiz dziļās

Mīlestības, kas Man ir uz tevi un ko vēlos izliet vispirms tevī, pirms spēju ar tavu starpniecību to izliet citos.

Lai kļūtu, būtu un paliktu šāda Mīlestības pilna būtne, ir tikai viens vienīgs ceļš: smelties spēkus tieši no Avota.

Savā Mīlestības plānā Tēvs Man ir atļāvis būt klātesošam jūsu vidū, pateicoties Manai Euharistiskajai Klātbūtnei. Tāpēc jūs tiksiet pārveidoti, pavadot laiku, daudz laika Manā Svētajā Klātbūtnē, pat nesakot neviena vārda.

Šim Centram pašlaik jābūt adorācijas Centram, uz kuru cilvēki tiek aicināti nākt Mani pielūgt. Jo vairāk laika tiks veltīts adorācijai, jo drīzāk viņi tiks pārveidoti un jo drīzāk arī šis Centrs kļūs par Evaņģelizācijas Centru – ne tikai ar to, ko cilvēki tajā varēs iemācīties, bet jo īpaši ar to, kas viņi kļūs, kontaktējoties ar jums – ar Mīlestības būtnēm.

Lūk, kāda ir skaistā misija, uz ko jūs tiek aicināti:

Uzņemt Mīlestību, kļūt par Mīlestību, izplatīt Mīlestību.

Ja tikai jūs zinātu, kā Es jūs mīlu! Es degu vēlmē piepildīt jūs ar Savu Mīlestību un aizdedzināt visu Savu Baznīcu Savas Ugunīgās Mīlestības Ugunī.

Jūs kļūstat Mīlestība. Tu kļūsti Mīlestība.

Es jūs maigi un neprātīgi mīlu.

Es mīlu tevi.”

19. oktobris, 4.45

80. Šķīstīšanās, uzņemot Manu Mīlestību

Mans Labais Debesu Tēti, es zinu, ka visas grūtības un ciešanas, ko piedzīvoju, ir absolūti nepieciešamas manai šķīstīšanai. Ar Tavu žēlastību es pieņemu visu kā tādu, kas nāk tieši no Tevis, un Tev par to pateicos.

Paldies, ka tas tā ir. Es visu uzupurēju Tēv savas un visas pasaules grēcinieku šķīstīšanās labā, kā arī – īpašā veidā – sējuma “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” lasītāju šķīstīšanās labā un Tavam lielākam Godam. Es Tevi mīlu.

“Mans mīļotais dēls, ar prieku Sirdī Es pieņemu to, ko tu Man velti. Viss, kas Man tiek uzupurēts, tiek pieņemts un šķīstīts, lai atkal atgrieztos zemes virsū kā žēlastības un svētības tev un cilvēkiem, kurus ik mirkli izraugu.

Jūs aizvien vairāk būsiet liecinieki pasaules šķīstīšanai. Cik ļoti Es ilgojos redzēt, ka šī šķīstīšana notiek, pateicoties Manas Mīlestības uzņemšanai! Man sacītie “jā” palīdz samazināt līdz minimumam pārbaudījumu laikus, kas šobrīd nepieciešami, lai jūs ieietu šajā Jaunajā Sabiedrībā, kurā valdīs Mana Mīlestība.

Mīļie Manas Tēva un Mātes Sirds bērniņi, laika nav daudz. Cik vien ātri spējat, traucieties Manos apskāvienos. Ja vien jūs zinātu, cik plaši Manas rokas atplestas! Es neuzlūkoju nevienu no jūsu trūkumiem vai kļūdām.

Atzīstiet, ka esat grēcinieki, dāvājiet Man savus “jā”, uzņemiet Manu Mīlestību. Es parūpēšos par pārējo un jūs vadīšu vai nu ar iedvesmām, vai noliekot jūsu ceļā cilvēkus, kuri būs instrumenti Manās rokās, vai arī ar notikumiem, kas jums būs jāpiedzīvo, lai šķīstīšanās būtu pilnīga un jūs varētu atklāt Dieva bērnu patieso brīvību un izbaudīt svētlaimi, kas jums tika paredzēta vēl pirms jūsu radīšanas.

Ar Savu Radītāja pirkstu Es pārrauju saites, kuras jums liedz baudīt šo brīvību, ko esmu jums dāvājis ar tik lielu Mīlestību. Es atdošu atpakaļ jūsu sākotnējo skaistumu. Tā Es pabeidzu Radīšanu, ko esmu iesācis, padarot ikvienu no Saviem zemes bērniem par Mīlestības pilnu būtni.

Ir tikai viens vienīgs ceļš un cita nav – caur Manu Mīlestību tiks uzcelta Jaunā Mīlestības Sabiedrība, kas dzims no Manas Baznīcas, kuru būs pilnībā atjaunojusi Mana Mīlestība un dedzinājusi Manas Ugunīgās Mīlestības Uguns.

Mans Prieks ir ļoti liels, stunda ir pienākusi, Mana Sirds ir plaši atvērta, lai jūs uzņemtu; lai Es jūs paceltu Savās Tēva un Mātes rokās un pieglaustu pie Savas Sirds, kas deg Mīlestībā, un lai tad jūs varētu sadzirdēt savās ausīs maigus čukstus: “Es jūs mīlu.”

Es tevi mīlu, Es tevi mīlu, Es tevi mīlu.

Jūsu Tēvs, tavs Tēvs.”

24. oktobris, 3.20

81. Lielā cīņa

Kungs Jēzu, gribu Tev pateikties par lielo labvēlību, ko mums parādi, – būt Tavas darbības lieciniekiem. Paldies par skaistajām liecībām, ko ik dienas dzirdam; paldies par to, kuru dzirdējām vakar Kvebekā.

Lieku Tavā priekšā šī inženiera lūgumu, kurš vēlas saņemt plašāku informāciju. Ko Tu gribētu, lai viņam vēl saku?

Paldies, ka dzirdi un uzklausi šo lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, tu nule tikai sāc būt Manas darbības liecinieks. Mīlestības Uguns, ko esmu tevī aizdedzis, kļūst arvien karstāka un jau izplatās ļoti lielā ātrumā. Tev tikai jāļauj tai liesmot, atsaucoties uz aicinājumiem, ko saņem saskaņā ar iedvesmām, kuras Es ielieku tavā sirdī.

Runājot par G. īpašo lūgumu, – kad viņš tev saka: “Pēc jūsu grāmatas izlasīšanas man šķiet, ka būt par

izredzēto skaistai un lielai misijai ir visnotaļ iespējams”, tu vari viņam atbildēt, lūk, ko.

Nebīsties, tu esi pareizi sadzirdējis: Es gribu tev apstiprināt, ka tiešām esi izredzēts skaistai un lielai misijai.

Uz jautājumiem, ko tu uzdod, proti, vai šī misija īstenosies un kad, atbilde ir tavās rokās: tas notiks, pateicoties taviem “jā” un tavu “jā” kvalitātei. Lai tavi “jā” būtu augstvērtīgi, tev jāsaka “nē” visam, kas nav savienojams ar šiem “jā”.

“Jā”, kas jāsaka, piekrītot dzīvot savā sirdī, nav pilnībā iespējams, ja netiek sacīti “nē” drošībai, uz kuru tu esi cerējis un ceri joprojām, proti, pirmajai vietai, ko tu ierādi savam intelektam un spējām. Tāda ir lielā cīņa, ko tu šajā jomā patlaban izcīni. Pats saviem spēkiem tu šo pārveidi veikt nespēj; Tēvs gaida tavu piekrišanu, pirms sāk rīkoties.

Šī piekrišana būtu viegla, ja tu zinātu, cik ļoti tiec milēts. Tikai kad virzīsies pa divsliežu ceļu, tas ir, pieņemsī savu niecīgumu un Manu Mīlestību,⁶ kā arī sacīsi

⁶ Fragments no 1. sējuma 86. vēstījuma:

- Sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē sacīt Tēvam “jā” attiecībā uz to, kas tu esi, pieņemot sevi tādu, kādu Viņš tevi radījis.
- Sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē arī sacīt Tēvam “jā” attiecībā uz to, kas ir citi, pieņemot viņus tādus, kādus Dievs viņus radījis.
- Sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē arī sacīt Tēvam “jā” attiecībā uz situāciju – veiksmīgu vai neveiksmīgu –, kādā tu šobrīd atrodi.
- Sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē arī sacīt Tēvam “jā” attiecībā uz notikumiem – priecīgiem vai bēdīgiem –, ko tu pašlaik piedzīvo.
- Sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē arī sacīt Tēvam “jā” attiecībā uz tavu bezspēcību.
- Sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē arī sacīt Tēvam “jā”, kad tu Viņam ļauj tevi pārveidot.
- Sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē arī sacīt Tēvam “jā”, kad tu Viņam ļauj tevi atbrīvot no visas uzkrātās bagāžas: intelekta, zināšanām, ietekmēm, imidža, reputācijas, materiālajiem labumiem un pat labām, draudzīgām attiecībām.

Tēvam “jā”, tevī tiks paveikta lielā pāreja, kas tevi aizvedīs pie tavas skaistās un lielās misijas.

Tu esi atradis žēlastību Manās acīs. Netēlo vairs lielo. Piekrīti būt visumaziņais, lai Es varētu tevi paņemt Savās rokās, piekļaut tavu sirdi pie Savējās un izliet tajā Mīlestības straumi; tad tu dziļi sevī izdzirdēsi maigos čukstus, kas tev sacīs: “Es tevi mīlu.”

Tu dzirdi, G., Es tevi neprātīgi mīlu. Es tevi maigi mīlu.”

27. oktobris, 3.20

82. Nāc veldzēties pie Avota

Kungs Jēzu, es atdošu Tev visas savas materiāla rakstura problēmas, ar ko sastapos pēdējo dienu laikā.

Lieku Tavā priekšā savu bezspēcību un vēlēšanos pakļauties Tavai Gribai, nevis darījumiem, ar kuriem man jānodarbojas piespiedu kārtā, jo neredzu nekādu citu atrisinājumu, tāpēc ka nav neviens pircējs.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu.

Es visu gaidu no Tevis. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, ja vien tu zinātu, cik ļoti situācijas, par kurām žēlojies, ir nepieciešamas tev un misijai, kas ir tavējā. Šie darījumi, kam nav nekādas nozīmes salīdzinājumā ar tavas iekšējās būtības pārveidi, ir nepieciešami un pat obligāti, lai tev dotu iespēju ļaut sevi pārveidot saskaņā ar Tēva Mīlestības plānu.

• Visbeidzot, sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē piekrist, ka svarīga ir vienīgi Tēva Griba, un atzīt, ka visam citam nav nekādas, nekādas, nekādas nozīmes.

Pieņemot šīs situācijas, par kurām žēlojies un kas rodas ārpusē, nevis tevī pašā, tu mācies pieņemt sevi tādu, kāds esi savā bezspēcībā un ierobežojumos. Tāpat tu mācies pieņemt otru cilvēku tajā, kas viņš ir ar savām vājībām.

Kad tu to visu pieņem un pieņem arī Mīlestību, ko Tēvs tevī pastāvīgi izlej, tava iekšējā būtība pārveidojas. Tā tu kļūsti Mīlestības pilna būtne.

Ikvienas grūtības, ar kurām tu sastopies savā ceļā, tev liek aizvien dziļāk ieiet sevī, lai vēl vairāk spēcīnātos vai veldzētos no paša Mīlestības Avota, ko Tēvs ielicis tavas būtnes dziļumos.

Svētīgs tu esi, atklādams tā bagātību. Šī bagātība dara tevī par jaunu, Mīlestības pilnu būtni.

Tu kļūsti Mīlestība, pateicoties Manai Mīlestībai.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

28. oktobris, 5.30

83. Es pateicos, ka tu Man uzticies

Kungs Jēzu, es lieku Tavā priekšā videokasetes projektu un cilvēkus, kurus Tu esi licis manā ceļā tās realizēšanai, jo īpaši M., ar kuru man nedēļas nogalē šajā sakarībā vēlreiz jātiekas.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu. Es ieklausos Tevī, lai saņemtu visu, ko vien Tev labpatiks man mācīt par šo tematu.

Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, kārtējo reizi dodies uz priekšu tīrā ticībā. Tu labi redzi, ka tevi iedvesmoju Es. Un Es pats arī tavas iedvesmas apstiprināju ar Elizabetes un citu

cilvēku starpniecību, kurus tāpēc noliku tavā ceļā. Tāpat Es pats tev sūtu M. Šī darba veikšanai.

Tev tikai jāiet uz priekšu, un tu turpināsi būt Manas darbības liecinieks – gan videokasetes filmēšanas laikā, gan vēlāk, to izplatot.

Runājot par to, ko Es īstenošu sirdīs, – ļaušu tev no tā uztvert dažas nelielas atbalsis, lai apliecinātu, ka tik tiešām rīkojos Es.

Mans mīļais maziņais, Es tev pateicos, ka Man uzticies un turpini iet, nezinot, kurp tevi vedu. Tu labi redzi, ka virzies uz priekšu un ka tevi vadu Es.

Tev ir svarīgi zināt, ka Es vienmēr esmu ar tevi. Es esmu ar tevi un tevī, lai tevi padarītu par Manas Mīlestības piepildītu būtņi, jo Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

2. novembris, 3.25

84. Apustulis ar Uguns sirdi

Kungs Jēzu, es lieku Tavā priekšā Ž. un viņa grāmatu, kā arī visas viņa grūtības.

Nāc viņam palīgā, lūdzu Tevi! Ja vēlies mani lietot, lai viņu uzrunātu, esmu gatavs klausīties.

*Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu.
Es Tevi mīlu.*

“Mans maziņais, Es noliecos pie tevis, lai sacītu Ž., Manam mīļotajam dēlam:

Mans mazais Ž., kuru esmu nošķīris savrup kalpošanai Tēvam, tu nešaubījies sacīt savu “jā”, lai Man sekotu un kļūtu Mans mācekļis.

Es, tavs Dievs, esmu tevi uzlūkojis, iemīlējis, izredzējis.

Tu esi atradis žēlastību Manās acīs. Es eju kopā ar tevi. Tev ne no kā nav jābīstas. Es allaž esmu ar tevi.

Tu esi gribējis būt viens no Maniem mācekļiem; Es tavā labā gribu vēl ko vairāk. Ar tavu “jā” palīdzību Man tevi jāpadara par apustuli, apustuli ar Uguns sirdi, kurš spēj aizdedzināt lielu daļu pasaules.

Tev, kurš domāji, ka vari Man būt noderīgs ar savām zināšanām, Es saku: tu Man esi noderīgs ar savu sirdi, šo sirdi, ko Es caur tavām ciešanām dedzinu Savas Ugunīgās Mīlestības Ugunī. Atdod savu nastu Man, tu atzīsi, ka Mans jūgs ir viegls.

Nej prom no Manis, sava Dieva, nāc Man pretī. Es esmu tepat, tevī pašā, tavas būtības dziļumos. Nemeklē Mani citur, jo Es esmu tevī. Ceļš ir tava sirds, vienmēr tava sirds un nekad tavas spējas; tās gan ir svarīgas, taču tikai tādā mērā, kādā tās līdz ar zināšanām kalpo tavai sirdij.

Tu esi visu atstājis, lai sekotu Man; tev vēl atliek atteikties no savām spējām un prasmes, lai apustuļa sirds, ko esmu tevī ielicis, allaž un visur ieņemtu pirmo vietu.

Atzīsti, ka esi mazs. Jo īpaši atzīsti un pieņem, ka Es tevi mīlu.

Jā, Ž., Manu mazo Ž., Es tevi mīlu.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.

Ik reizi, kad tu piedzīvoši kādas grūtības, atkārto savā sirdī: tāpēc ka Mīlestība mani mīl, es kļūstu Mīlestība. Tu sajūtīsi Manu Klātbūtni un tiksī aizvien vairāk piepildīts.

Tu kļūsti Mīlestība. Ko gan vēl vairāk tu vēlies? Atkal un atkal Es tev to saku, jo tev ir grūti to pieņemt:

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

4. novembris, 3.00

85. Piezīme, ko sadzird un atzīst, allaž vieš gaismu

Kungs Svētais Gars, kurš tiki sūtīts, lai būtu pasaules Gaisma, nāc mani apgaismot sakarā ar dažādajām piezīmēm, ko esmu dzirdējis aptuveni pēdējās nedēļas laikā.

Divi cilvēki man teic, ka grūtības, ko piedzīvoju dažās darījumu lietās, atklāj manu vājumu šajā jomā un ka man būtu jāuztic savu personisko darījumu pārvaldīšanu kādam citam.

Trešais man norādīja, ka lekcijas, ko lasu, tiekoties ar grupām, esot pārāk strukturētas, tehniskas, vairāk prāta nekā sirds līmenī. Tā, kā viņš apgalvo, esot viltus pazemība – nevēlēties runāt par sevi; jo pazemība esot patiesība.

Ceturtais man teica, ka "Jūs" lietošana, uzrunājot Kungu, nesaskan ar II Vatikāna Koncila vadlīnijām, kurās prasīts lietot "Tu" ciešākas intimitātes panākšanai. Patiesībā, kaut gan lietoju "Tu" savās mutiskajās lūgšanās, rakstot to aizvietoju ar "Jūs" dziļāka respekta dēļ.⁷

Visbeidzot, vēl kāds cits mani aicināja lūgt no Kunga apstiprinājumu pirms to rakstu publicēšanas, kas sekoja grāmatas iznākšanai.

Svētais Gars, nāc un apgaismo mani, lai es kļūstu paklausīgs instruments Tēva rokās un lai lepība man nekavē to darīt.

*Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu.
Es Tevi mīlu.*

⁷ Tā kā latviešu valodā nepastāv tradīcija uzrunāt Kungu ar "Jūs", šajā tulkojumā lietots "Tu", izņemot gadījumus, kad uzrunātas visas trīs Trīsvienības Personas – tulk. piez.

“Tēva mīlais bērniņ, turpini visu lūgt un sagaidīt no sava Dieva.

Šīs piezīmes vispirms padziļina tavu pazemību. Vai tu viegli vai ar grūtībām pieņem, ka tava rīcība tiek apšaubīta? Vai tu esi aizvērts vai atvērts pret šādu veidu piezīmēm? Vai esi gatavs atzīt savas kļūdas? Vai esi gatavs laboties?

Lai tevī pilnībā atspīdētu gaisma, šīs piezīmes ir jāuzņem ar prieku neatkarīgi no tā, vai tās ir pamatotas vai nav. Piezīme, ko sadzird un atzīst, allaž vieš gaismu. Ja tā ir patiesa, tā palīdzēs cilvēkam laboties. Ja nepatiesa, palīdzēs labāk apzināties to, kas jāveic pilnīgā gaismā.

Nepieņemta piezīme aizšķērso gaismai ceļu. Tā ir kā aizslēgtas durvis, kuras neļauj apskatīt to, kas atrodas otrā pusē.

Runājot par atbildēm uz jautājumiem, ko tu uzdod pēc šīm dažādajām piezīmēm, esi drošs – ja vien tava sirds ir gana atvērta atbildes saņemšanai, lai kādā virzienā šī atbilde tevi arī vestu, Tēva paredzētajā brīdī tev tiks dota gaisma, turklāt pārbagātīgi.

Nezaudē mieru. Kļūdams Mīlestība, tu ieej gaismā; ieejas durvis ir pazemība. Svētīgs tu esi, tās atrazdams un atvērdams.

Tai pašā laikā, kad Tēvs caur Jēzus Sirdi un Marijas Sirdi pār tevi straumēm izlej Savu Mīlestību, Es, Svētais Gars, pār tevi straumēm izleju Gaismu.

Tā tu kļūsti Gaismas un Mīlestības būtne.

Tu tiec maigi un neprātīgi mīlēts.”

9. novembris, 2.10

86. Ik mirkli tiek sacīti "jā"

"Mans maziņais, Mīlestībai, kas tevi šobrīd vada, ir jāvada daudz jo daudz dvēseļu. Tās ir dvēseles, kuras ļauj sevi vadīt un ir sacījušas savus "jā" bez kādiem ierobežojumiem vai nosacījumiem. Ik dienas vai nakts mirkli tiek sacīti "jā". Ar šiem pilnīgajiem, beznosacījumu un neatgriezeniskajiem "jā" ceļā dodas liels daudzums ļaužu un sāk lielo pāreju, kas viņus ved uz Mīlestību.

Šajā lielajā šķīstīšanās pārejā, kas viņus sagatavo nākt Man pretī, viņiem visiem jāpiedzīvo gan pārbaudījumu, gan gaviļu brīži. Daudzi izjūt bailes un bažas, jo apjauš, ka nostājušies uz jauna ceļa, un nezina, kur tas viņus aizvedīs.

Ar tavu starpniecību Es jau tagad gribu viņus uzrunāt neredzamā, bet pēc tam arī redzamā veidā, sacīdams, lūk, ko.

Tu, kuru Tēvs ir izredzējis vēl pirms tavas ieņemšanas, kurš tiki radīts ar sava Tēva, Mana Tēva, mūsu Tēva Mīlestības saucienu un izjuti Viņa Mīlestību savas radīšanas brīdī, – nebīsties no "jā", ko sacīji Mīlestībai.

Pāreja uz iekšieni, ko tu, kā pats jūti, esi sācis, "ja vien nesaki "nē" un negriezies atpakaļ", tevi ved uz Mīlestības pilnību, tās pašas Mīlestības, ko uz mirkli izjuti savas radīšanas brīdī. Tagad tu spēsi to izjust aizvien ilgāk, aizvien biežāk, aizvien pieaugošā intensitātē.

Uztici savas bailes Tēva Lielajai Žēlsirdībai. Tās nenāk no Viņa; tās ir nepamatotas, jo tu taču dodies uz svētlaiimi, pēc kuras ilgojies kopš savas radīšanas brīža. Šī svētlaiime atklājas tavā iekšienē, kad tu pakāpeniski ļauj Mīlestībai sevi pārveidot, lai pats kļūtu Mīlestība.

Svētīgs, svētīga tu esi, būdams(-a) tik ļoti piepildīts (-a), uzņemot Manu Mīlestību. Tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.
Es jūs mīlu.”

12. novembris, 5.00

87. Dodies uz priekšu tīrā ticībā

Kungs Jēzu, gribu Tev pateikties un Tevi slavēt par tēvu Dāvidu, kuru noliki manā ceļā kā ceļabiedru, vadoni un padomdevēju grāmatas izdošanai, Mīlestības un Sadraudzības Kopienu darbības sākšanai (kā tas izklāstīts 1. pielikumā) un kā daudzu citu svētību avotu.

Viņš man ir bijis ļoti vērtīgs; mani sarūgtina doma, ka viņam jau drīz jāatgriežas savā zemē. Es ielieku Tavā Sirdī šo vēlēšanos sarīkot viņam svētkus, lai apliecinātu, cik augstu viņu vērtējam un cik ļoti mīlam. Lūdzu Tevi ielikt kādam citam sirdī vēlēšanos man palīdzēt vai parūpēties par šo mazo svētku noorganizēšanu, kā arī darīt mums zināmu Tavu gribu gan attiecībā uz šī notikuma programmu, gan tā vietu un dienu.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi šo lūgšanu.

Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, tev joprojām jādodas uz priekšu tīrā ticībā, iepriekš nezinot, kurp tevi vedu.

Jā, Es Pats lieku tavā sirdī šo vēlēšanos. Kad ielieku sirdī kādu vēlēšanos un tā tiek pieņemta, Es to pārvēršu Savā rīcībā.

Paliec vērīgs pret to, ko turpināšu tev iedvest caur citiem, vērīgs pret durvīm, ko aizvēršu, un tām, ko atvēršu. Ieklausies Manī un paliec Manā Mīlestībā.

Es jūs maigi un neprātīgi mīlu. Es mīlu tevi.”

17. novembris, 4.15

88. Uz šo Jauno, visnotaļ skaisto un šķīsto Baznīcu

“Es, svētā Ģertrūde, esmu no Tēva saņēmusi misiju tevi iedvesmot pierakstīt šādus vārdus.

Baznīca, ko jūs pazināt, sabrūk, tā turpinās sadrupt gabalu pa gabalam, dodot vietu Jaunajai Baznīcai, kas būs visnotaļ skaista un šķīsta, bez nevienas grumbas vai jebkā tamlīdzīga.

Šī Jaunā Baznīca šobrīd tiek celta ārkārtīgi strauji. Šī pārmaiņa notiek neredzamā veidā, taču mums aizvien vairāk tiek dots būt par lieciniekiem siržu pārveidei, kas kļūst iespējama

- ◆ uzņemot Mīlestību, ko Tēvs tajās izlej;
- ◆ aizvien ciešāk tuvojoties Jēzus Sirdij un Marijas Sirdij;
- ◆ saņemot Svētā Gara iedvesmas;
- ◆ paliekot sadraudzībā ar Debesu un Zemes Svētajiem un Svētajām, kā arī pastāvīgā Svēto Eņģeļu apsardzībā.

Neviens cilvēks, kurš dzīvo šīs zemes virsū, nevarēs lielīties, ka ir atjaunojis Jauno Baznīcu. Tā ir dievišķa, nevis cilvēciska darbība. Šo dievišķo darbību var paātrināt vienīgi, ja tai paklausīgi piekrīt. Šāda piekrišana ir vispirms beznosacījumu un neatgriezenisks “jā”; lūgšana un sakramentu, galvenokārt Euharistijas, pieņemšana; ilgi tuvības brīži ar Kungu, ļaujot Viņam jūs pārveidot. Kad sirds ir pārveidota, tā kļūst par instrumentu Tēva rokās citu pārveidošanai.

Necentieties paši saviem spēkiem būt vai kļūt šādi instrumenti, jums tas neizdosies, ja Tēvs pats jūsos nedarbosies un nepaveiks šo pārveidi.

Misiju tevi iedvesmot Tēvs man ir devis tādēļ, lai jums apstiprinātu, ka Debesis ir atvērtas un ka Paradīzes Svētajiem šobrīd kā vēl nekad agrāk ir dota Misija steidzami rīkoties zemes virsū, jo laika nav atlicis daudz. Jēzus Lie-lā Atgriešanās gaidāma drīz. Lielā sagatavošanās notiek, sākot ar sirdīm, kuras ļauj sevi pārveidot.

Svētīgs tu esi, piederēdams šim pulciņam.

Caur Mīlestību tu kļūsti Mīlestība.”

24. novembris, 2.20

89. Kas tevi padara par apustuli

“Mans maziņais, pasaule, kurā jūs dzīvojat, tiks pārveidota. Tēvs jau gatavo šo jauno pasauli. Viņš izraugās daudzus cilvēkus, lai sagatavotu viņus uzņemties atbildīgus pienākumus šajā jaunajā pasaulē un kļūt par citu vadoņiem.

Tēvs Dāvids ir viens no Viņa izredzētajiem. Viņš ir atstājis savu zemi, lai tiktu apmācīts un piedzīvotu konkrētus notikumus, kas viņam ļauj dziļi apgūt pamatus, kuri savukārt palīdzēs pieņemt to, ko Tēvs Savā Mīlestības plānā vēlas viņam sacīt tiešā veidā, padarot viņu par Savas Ugunīgās Mīlestības Uguns dedzinātu apustuli ar Uguns sirdi. Es gribu viņam sacīt, lūk, ko.

Dāvid, Mans iemīļotais, kuru esmu izredzējis un nošķīris savrup, Es tevi gatavoju skaistai un lielai misijai. Nedomā, ka tava apmācība ir beigusies; nē, tā tikai sākas.

Sākot no šīs dienas, tev būs tikai viens vienīgs Mācītājs, Skolotājs, Apmācības Speciālists, Vadonis un Audzinātājs: Es, tavs Dievs. Tāpēc tev būs ik dienas jāveltī Man daudz laika, lai Manī ieklausītos.

Tikai divatnē ar Mani Es tev ik dienas dāvāšu to, kas būs vajadzīgs tavas misijas veikšanai. Atceries, ka ne jau tavas zināšanas dara tevi par apustuli, bet gan tas, kas tu esi.

Es, tavs Dievs, atrodos tavā būtībā, tās dziļumos. Un allaž tieši tur Es gaidu tevi uz tikšanos, lai mēs kļūtu arvien tuvāki un tu arvien vairāk izjustu Manu Mīlestību.

Dāvid, kuru Es dziļi mīlu, netēlo lielo. Paliec visuma-ziņš, aizvien maziņāks, lai Es tūdaļ pat un vēl vairāk varētu izliet tevī Savu Mīlestību. Gribu tevi padarīt par Savu patieso mājokli vienmēr un visur.

Ar piekrišanu, ko Man nemitīgi sniedz, tu aizvien vairāk būsi liecinieks, ka tevī patiešām dzīvoju, runāju un darbojos Es. Tu nonāksi arvien lielākā apbrīnā, vērodams Mani rīkojamies tevī, ap tevi un caur tevi. Mēs kopā sāksim jaunu – mīlošu, komunikatīvu dzīvi, pat tādu, kas *pielips* ikvienam, kurš tev tuvosies.

Svētīgs tu esi, Dāvid, iemīļotais, Manai Sirdij tīkamais dēls. Tu kļūsti Mīlestība.

Kļūstot pavisam maziņš, piekrīti, ka Es tev čukstu ausī: tu esi Mans izredzētais, Es tevi mīlu.

Es tevi maigi mīlu. Es tevi mīlu neprātīgi.”

26. novembris, 22.45

90. Tev nevis jāsaprot, bet jāsvētī

Kungs Jēzu, šovakar jūtu vajadzību ieklausīties Tevī, lai Tu man palīdzētu saprast, ko pašlaik piedzīvoju, un izkļiedētu raizes, kas mani nomāc. Paldies, ka dzirdi un uzklausī manu lūgšanu.

“Mans maziņais, tas, ko tu piedzīvo, tev nevis jāsaprot, bet gan jāpieņem un jāsvētī Tēvs par šo situāciju. Saprast tu to sapratīsi tikai krietni vēlāk.

Tev ne no kā nav jābīstas, tu esi sacījis savu “jā” un to regulāri atkārti. Tu zini, ka esi atradis žēlastību Manās acīs un ka Es rūpējos par tavas dzīves vismazākajiem sīkumiem.

Raizes nenāk no Manis. Tikai ieiedams sevī un uzņemdamas Mīlestību, ko Tēvs tevī šobrīd izlej, notiek tavas būtības pārveide. Tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

5. decembris, 3.10

91. Dzīve bez Manis ir bezjēdzīga

Kungs Jēzu, es lieku Tavā priekšā B. un R. sarežģīto situāciju, kā arī visus pārus, kuri piedzīvo līdzīgas situācijas.

Nāc viņiem palīgā; sūti pār viņiem Savu Garu pārbaugātībā; liec atklāties viņu laulības sakramenta spēkam; dziedini viņu ievainojumus; atver viņu acis, lai viņi ieraudzītu Tavas Mīlestības spēku.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi šo nabaga lūgšanu.

Es ieklausos Tevī un Tevi mīlu.

“Mans maziņais, dzīve bez Manis ir bezjēdzīga. Es esmu Mīlestības centrs. Es esmu Mīlestība. Misiju izplatīt Savu Mīlestību zemes virsū Tēvs ir uzticējis Man. Šajos laikos, kas ir pēdējie, visiem jāatklāj šī patiesība un realitāte.

Daudzi cilvēki domā, ka varēs iemantot laimi paši saviem spēkiem vai ar kādiem citiem līdzekļiem, nevis tiem, ko esmu uzticējis Saviem Apustuļiem un izdalījis ar Savas Baznīcas starpniecību. Viņi maldās un iemaina

graudus pret pelavām. Viņi aiziet pa ciešanu un tumsības ceļu. Tā kā viņi neiet gaismas ceļu, tumsība liedz viņiem saskatīt savus nomaldus, un viņi sliecas tajos iegrimt aizvien dziļāk un dziļāk, cerēdami, ka reiz izdosies nodrošināt laimi pašu spēkiem.

Ciešanas tiek dotas, lai palīdzētu viņiem saprast, ka viņi neatrodas uz īstā ceļa. Daži cilvēki, tikko pamanījuši, ka sāk piedzīvot šīs ciešanas, nāk mesties Manos apskāvienos, lai tajos atklātu, ka Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība. Citi, pasaules domu ietekmēti, stūrgalvīgi paliek uz aplamā ceļa un tikai pēc daudzām ciešanām piekrīt nākt pie Manis.

Cilvēkam un vienīgi viņam pašam kā brīvai būtnei pienākas lemt par savu virzienu. Tomēr Es vēlos tevi lietot, lai sacītu B. un R., lūk, ko.

Manas Sirds bērniņi,

- ♦ jūs, kurus esmu izredzējis vēl pirms jūsu ieņemšanas brīža, lai izlietu jūsos Savu Mīlestību;
- ♦ jūs, kurus esmu savienojis ar laulības sakramentu, lai jūs saņemtu un dāvātu šo Mīlestību;
- ♦ jūs, kurus esmu piepildījis daudz dažādos veidos;
- ♦ jūs, kuriem pastāvīgi sekoju, lai uzticētu jums šo Mīlestību;
- ♦ jūs, kuri pašlaik ciešat tāpēc, ka esat no Manis attālinājušies,
nemēģiniet nodrošināt savu laimi ar pašu vai pasaules līdzekļiem: tas jums neizdosies.

Nāciet tūdaļ pat mesties Manos apskāvienos.

Atzīstiet savu bezspēcību un ierobežojumus.

Atzīstiet, ka Es, Jēzus, esmu jūsu Glābējs un cita nav.

Atzīstiet, ka Es jūs mīlu ar daudz lielāku Mīlestību nekā to, kuru spējat šobrīd saņemt.

B., pieņem šo situāciju nesaprazdama. Atdod visu Man, un tu būsi Manas darbības lieciniece sevī, ap sevi un caur sevi.

R., pats to nezinādams, tu meklē Mani, savu Dievu. Es esmu tevī, tavas būtības dziļumos. Mīlestība, pēc kuras tu alksti, var nākt vienīgi no Manis, un cilvēks, kuru esmu tev izredzējis tās nodošanai, ir B. Nemeklē citur.

Ja vien jūs abi zinātu, kā Es jūs mīlu, tad nāktu mes-ties Manos apskāvienos, un jūsu dzīve mainītos. Jūs ne tikai piedzīvotu jaunu laimi, bet arī būtu Manas Mīlestības liecinieki. Saņemiet Manu Maiguma, Žēlsirdības un Mīlestības Skūpstu.

Es mīlu tevi, B., tādu, kāda tu esi.

Es mīlu tevi, R., tādu, kāds tu esi.

Es jūs abus mīlu.”

10. decembris, 4.55

92. Mīlestība darbojas, jums nezinot

“Mans maziņais, Mīlestība, kas ieņem aizvien vairāk vietas tevī un daudzās sirdīs, kuras sacījušas “jā”, darbojas pastāvīgi, taču bieži vien jums nezinot.

Nav svarīgi, vai jūs to apzināties vai ne. Svarīgi ir tas, ka notiek pārveide.

Līdzekļi, ko Tēvs lieto, nereti krietni atšķiras no tiem, ko jūs būtu varējuši iedomāties un saprast. Tāpat tie ļoti atšķiras atkarībā no konkrētā cilvēka. Vienīgi Tēvs zina, kas katram cilvēkam ir vai nav jāpiedzīvo, jādzird vai kādas iedvesmas jāsaņem, lai būtības dziļumos pilnībā varētu notikt pārveide.

Tikai tad, kad šī pārveide ir jau pienācīgi nostiprinājusies, cilvēks konstatē pārmaiņu – vai nu tāpēc, ka viņš

izturas citādi nekā iepriekš, vai arī citādi uzlūko cilvēkus vai notikumus.

Lūk, kāds piemērs vairāku citu vidū: kad šis cilvēks saņem kādu pateicīgu vai atzinīgu liecību un “agrāk viņam būtu bijusi nosliece ar to lepoties vai to noraidīt”, tagad viņš konstatē, ka var to pieņemt, lai veltītu Tēvam. Tā vietā, lai pamudinātu uz lepnību, šī situācija viņam ļauj nokāpt vēl dziļāk pazemībā.

Tikai no paša pieredzes cilvēks var konstatēt un izprast sevī notikušo pārveidi.

Svētīgi, svētīgas esat jūs, piedzīvodami šo pārveidi, kaut arī vēl esat zemes virsū un pirms lielajiem notikumiem, kas ļoti drīz sāksies.

Tāpēc ka Mīlestība jūs mīl, jūs kļūstat Mīlestība, jo tiekat maigi un neprātīgi mīlēti.

Es jūs mīlu. Es mīlu tevi.”

11. decembris, 3.30

93. Dieva Valstība ir pavisam tuvu

“Mans maziņais, Mani mīļie bērni, priecājieties un līk-smojieties; paceliet galvas, jo Dieva Valstība ir pavisam tuvu. Tikai gluži niecīgs plīvurītis jums traucē šo Valstību saskatīt.

Uz šo lielo ieiešanu jūs sagatavo jūsu būtības pārveide. Ieejas durvis ir jūsu sirds. Šīs durvis atbultē jūsu beznosacījumu un neatgriezeniskie “jā”.

Atvērt šīs durvis ir Mana misija. Atvēršanu atvieglo laiks, ko tu Man velti, lai Es būtu divatā ar tevi. Tieši šajos ilgajos tuvības brīžos, ko pavadām kopā, notiek pārveide, pateicoties Mīlestībai, ko Tēvs ir izlējis Manī un kas izlejas tevī.

Tieši tā tu kļūsti Mīlestības pilna būtne. Nevienam citam

kā šīm Mīlestības pilnajām būtnēm uzticēta misija Mani sagaidīt Manas Lielās Atgriešanās dienā, kas būs ļoti drīz.

Tajā mirklī plīvurs kritīs, Manu Mīlestību varēs izjust. Jūs Mani redzēsiet. Jūs atklāsiet, cik ļoti tiek atmiņā un ko nozīmē tas, ko Es jums atkārtāju jau sen:
Es jūs mīlu.”

17. decembris, 3.00

94. Tēvs ir visu paredzējis

“Mans maziņais, jūs aizvien vairāk tuvojaties lielajiem notikumiem, kas jūs ievēdīs šajā Jaunajā Sabiedrībā, ko vadīs Jauna, tas ir, pilnībā atjaunota, Baznīca.

Nebīstieties, jo visus šos notikumus kontrolēs Tēvs. Viņš ir visu paredzējis; neviens sākums Viņam nepalik nepamanīts.

Jūs jau esat Viņa darbības liecinieki. Jūs labi redzat, ka Viņš darbojas daudzās sirdīs. Jo vairāk ir siržu, kuras sacījušas “jā” iesaistei tuvās attiecībās ar Kungu, jo vairāk ir arī siržu, kuras tiek uzrunātas, dod savu piekrišanu un tiek pārveidotas.

Tieši šis svarīgais process jūs ved uz Jauno Sabiedrību un ļauj tajā ieiet. Lielie notikumi spēcīgāk uzrunās nocietinātākās sirdis un vairāk šķīstīs tos, kuri jau nostājušies uz šī šķīstīšanās ceļa.

Vienlaikus piedzīvodami šo šķīstīšanu caur pārbaudījumiem, jūs arvien tālāk ieejat arī gavilēs, ko vairāki jau sākuši izjust un izjūt vairāk un vairāk tādā mērā, kādā notiek šķīstīšanās.

Jūs tiek ataicināti pieņemt savās sirdīs šīs gaviļes, kas jums dāvā jaunu cerību un vēl nepieredzētu spēku pārbaudījumu un šķīstīšanās izdzīvošanai.

Mazpamazām jūs atklāsiet Tēva bezgalīgās Mīlestības skaistumu, lielumu, platumu, augstumu un dziļumu. Jūs atklāsiet Mīlestību, kad Tā jūs pārveidos. Tas ir gluži kā ar garšīgu ēdienu: jūs to atklājat, kad ēdat. Mīlestību jūs atklājat, ļaujot Tai ieņemt jūsos visu telpu.

Svētīgi, svētīgas jūs esat, būdami tik tuvu pie mērķa un jau izjuzdami tā ietekmi [efektu] vai teju grasīdamies to izjust. Tā jūs kļūstat Mīlestība.

Es jūs maigi un neprātīgi mīlu. Es mīlu tevi.”

21. decembris, 3.30

95. Tavas ciešanas tiks pārvērstas priekā

Kungs Jēzu, šonakt vēlos Tavā priekšā likt mana brāļa A. un viņa dzīvesbiedrenes Ž. ciešanas. No vienas puses, paralīzi, kas skārusi manu brāli, un, no otras puses, smago darbu, ko veic viņa sieva, veltīdama viņam visas šajā situācijā nepieciešamās rūpes.

Lūdzu Tevi, lai šīs ciešanas nebūtu veltīgas, bet gan lai tās nestu svētību viņiem pašiem, viņu ģimenei un ikvienam, kurš atrodas līdzīgā situācijā.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu.

Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es pieņemu tavu lūgšanu, lai nestu to Tēva priekšā, kā arī visus, kurus tu Man uztici, galvenokārt tos, kurus tikko minēji. Tavam brālim Es vēlos sacīt, lūk, ko.

A., Tēva mīļotais dēls, kurš tiki izredzēts jau kopš jaunības gadiem, lai iepazīstinātu ar Mani citus un palīdzētu tiem Mani iemīlēt; tu, kurš atsaucies uz aicinājumu,

atdodams ne vienu vien savas dzīves gadu šai misijai, kas tev bija uzticēta, – nebīsties. Pieņem Tēva Žēlsirdību un Mīlestību. Mana Svētā Māte nes tevi Savās Mātes un Vidutājas rokās. Viņa nemitīgi aizlūdz par tevi.

Tavas ciešanas tiek nestas Tēva priekšā, lai tiktu pārvērstas žēlastībās un svētībās pār tevi un tavējiem, tiem un tām, kurus tu Man uztici un kuri atrodas tādā pašā stāvoklī kā tu.

Ž., atceries šo Vārdu: “Visu, ko jūs darāt vienam no Manējiem, jūs to darāt Man.”

Pagātnei nav nozīmes – tā tiek dzēsta, tiklīdz to atdod Tēva Žēlsirdībai. Nākotne ir Dieva rokās. Svarīgs tev ir pašreizējais brīdis. Piekrītot būt un palikt sava paralizētā dzīvesbiedra rīcībā, veltīt viņam visas vajadzīgās rūpes un darīt to aiz Mīlestības, tu izpildi Tēva Gribu.

Patlaban tu piedzīvo savas dzīves visnozīmīgāko posmu. Tavas ciešanas tiks pārvērstas priekā. Tava gūsteknība tiks pārvērstā lielā iekšējā brīvībā. Tavas bēdas tiks pārvērstas visas tavas būtnes uzplaukumā.

Svētīgs un svētīga jūs esat, piedzīvodami tik skaistu šķīstīšanas un svēttapšanas periodu. Būdami spiesti atzīt savu bezspēcību, jūs atklājat visskaistāko, vissvarīgāko dārgumu, kas senāk bija apslēpts jūsu iekšienē. Šis dārgums ir patiesā Mīlestība un atklājums, ka Tēvs jūs dziļi mīl un ka spējat uzņemt Viņa Mīlestību, lai Tā jūs pārveidotu.

Kad jūsu jūgs kļūst par smagu, atdodiet to Man. Jūs redzēsiet, ka Mana nasta ir viegla. Nāciet mesties Manos apskāvienos. Manas rokas ir plaši atplestas, lai jūs uzņemtu, lai Es piekļautu jūs pie Savas Sirds un jums sacītu:

A., Es tevi mīlu tādu, kāds tu esi.

Ž., Es tevi mīlu tādu, kāda tu esi.

Es jūs maigi un neprātīgi mīlu.”

22. decembris, 2.10

96. Tā ir nevis tava Baznīca, bet gan Manējā

“Mans maziņais, Es joprojām tevi lūdzu iet uz priekšu tīrā ticībā. Vēlos šo nakti izmantot īpašai misijai, lūdzot tevi turpmāk sacīto nodot tēvam P. Es labi redzu, ka tu šaubies un daudz labprātāk atteiktos. Paldies, ka tomēr turpini rakstīt, nezinādams, par ko būs runa. Vēlos sacīt P, lūk, ko.

P, Mans mīļotais dēls, kuru izredzēju vēl pirms tavas ieņemšanas brīža, lai tev uzticētu skaistu un lielu misiju Manā Baznīcā, esmu tevi sagatavojis jau no mātes klēpja, lai tu būtu viens no Maniem iemīļotajiem dēliem, viens no tuvākajiem Manai Sirdij.

Tu esi pašai dziedzīgi atsaucies uz Manu aicinājumu, un Es tev par to pateicos.

Šajos laikos, kas ir pēdējie, Es lietoju kādu mazītiņu instrumentu, kādu laju, lai tev pateiktu, cik vērtīgs tu esi Man, savam Dievam. Ja vien tu pazītu Manu Mīlestību uz tevi un misiju, ko esmu tev uzticējis!

Lielajā Jubilejas gadā, kas sākas, Es vēlos izliet jaunu dvesmu, jaunu garu. Es gribu celt Savos plecos nastu, ko pašlaik nes tu. Atceries, ka šī Baznīca ir nevis tava Baznīca, bet Manējā.

Tu patiešām esi liecinieks, ka Es esmu Dievs, kurš darbojas. To, ko nelielā mērogā paveicu mazajās grupās vai atsevišķās cilvēku kopās, Es varu paveikt visur un visos Savas Baznīcas līmeņos.

To, ko tu vēlies šai Baznīcai, ko esmu tev uzticējis un kuras labā tu tik dedzīgi darbojies, varu īstenot vienīgi Es pats, darbodamies sirdīs. Un sirdis Es atjaunoju, pateicoties ilgiem tuvības brīžiem kopā ar Mani Manā Svētajā Klātbūtnē.

Tu, kurš esi noguris, – nāc vēl vairāk, vēl biežāk atpūsties Manā Svētajā Klātbūtnē. Jo vairāk laika tu pavadīsi Manā priekšā, jo vairāk būsi liecinieks Manai Klātbūtnei, kura darbojas tevī, ap tevi un caur tevi.

Esmu izredzējis tevi, lai dāvātu jaunu skaistumu Savai Baznīcai; caur tevi Es vēlos plūst.

Es gaidu tavu atbildi! Sacīdams “jā”, tu būsi liecinieks, ka Es rīkošos ātri, jo laika nav daudz. No šī “jā” labumu gūs daudzas dvēseles. Nebīsties, tu esi atradis žēlastību Manās acīs, un Es allaž esmu ar tevi.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

27. decembris, 4.00

97. Nāc atpūsties pie Manas Sirds

Kungs Jēzu, lieku Tavā priekšā T. kundzi, viņas vēstuli, kurā viņa piemin, ko Tu viņā paveic, kā arī viņas lūgumu. Paldies, ka dzirdi un uzklausi viņas lūgumu un manējo. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es pieņemu šo lūgumu, lai pienestu to Tēvam. Vēlos sacīt T., lūk, ko.

T., Tēva mīlotā meitiņ, tu, kura tiki piepildīta ar Viņa Mīlestību un joprojām tiec ar To īpašā veidā piepildīta šajos laikos, kas ir pēdējie, – Es aicinu tevi vairāk ieklausīties Manī. Tev vairāk jāuzticas atbildēm, ko Es ielieku tavā sirdī.

Tu, kura esi izredzēta, lai izplatītu Manu Mīlestību šīs zemes virsū, – tev jāvēlti vairāk, daudz vairāk laika ciešai sadraudzībai ar Mani, lai tu un Es kļūtu tuvi draugi. Šajos ilgajos tuvības brīžos Es izliešu tavā sirdī Mīlestību, ko

Tēvs nemitīgi izlej Manējā. Pieņemot Manu Mīlestību, tu kļūsi Mīlestības pilna būtne un būsi vispirms lieciniece tam, ko Es būšu paveicis tevī, bet vēlāk arī tam, ko paveikšu caur tevi.

Mana Sirds deg Mīlestībā uz tevi. Nezaudē laiku, uzlūkodama pati sevi. Pievērs skatienu Man, savam Dievam. Nebīsties, tu esi atradusi žēlastību Manās acīs.

Nāc atpūsties pie Manas Sirds. Pieņem Manu Mīlestību, tu kļūsi Mīlestība, jo Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

29. decembris, 5.20

98. Piekrist veltīt laiku divatnei ar savu Dievu

“Mans maziņais, Mīlestībai, ko šajos pēdējos laikos saņemat savās sirdīs, piemīt tāds spēks, kas pārspēj visu, ko varat iedomāties.

- ◆ Mīlestība, kas tiek uzņemta kādā sirdī, padara to par savu mājokli.
- ◆ Mīlestība pārveido sirdi un cilvēku, lai Kristus Mīlestība viņam *spīdētu cauri*.
- ◆ Mīlestība ap šo cilvēku pārveido arī citus.
- ◆ Mīlestība pārveido arī notikumus, kas atgadās šī cilvēka tuvumā.
- ◆ Mīlestība pārveido, lietojot šo cilvēku misijām redzamā un neredzamā veidā.
- ◆ Mīlestība pārveido caur šo cilvēku, neatkarīgi no tā, vai viņš pats to apzinās vai ne.
- ◆ Mīlestība piepilda sirdis ar Mieru, Prieku un Mīlestību.

Lūk, īsumā raksturots viss, ko paveic Mīlestība, kad

Tā tiek uzņemta kādā sirdī. Tā tiek uzņemta, kad cilvēks atzīst savu niecīgumu, lai atstātu Tai vajadzīgo telpu, kur darboties.

Tā tiek pilnībā uzņemta, kad cilvēks piekrīt iet mazumā un aizliedz pats sevi, lai ļautu Mīlestībai ieņemt visu telpu, vadīt viņa domas, vēlmes un rīcību.

Lai Tā tiktu uzņemta pilnībā, ir svarīgi ilgu laiku pavadīt lūgšanā un kontemplācijā, lai ieietu ciešā tuvībā ar Kungu. Piekrist veltīt laiku, daudz laika divatnei ar savu Dievu.

Citiem vārdiem sakot, tieši palēninot tempu, cilvēks Mīlestībai ļauj darboties sevī, ap sevi un caur sevi.

Svētījiet Tēvu, ka tas tā ir, un izdzīvojiet pilnībā šos ārkārtējo žēlastību mirkļus, kas jūs padara par Mīlestības būtnēm.

Jūs kļūstat Mīlestība. Tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

2000

4. janvāris, 2.40

99. Pāreja uz 2000. gadu

Paldies, Kungs Jēzu, par lielo aizsardzību, ko Tu dāvāji visai zemei, 2000. gadā ieejot.

Es uzticu Tev cilvēci, kura šo situāciju piedēvē savai prasmei un zināšanām, bet aizmirst pateikties Tev. Daudziem pat neienāca prātā vērsties pie Tevis, kaut gan šis notikums bija pirmām kārtām Tava Dzimšanas Diena. Daudziem svarīgākas bija pasaulīgas, tīri miesīgas svinības.

Paldies par tavu lielo iecietību un Žēlsirdību.

Es ieklausos Tevī. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, jūs nesēn piedzīvojāt krāšņus pasākumus par godu jaunajai tūkstošgadei, taču tā ir tikai skaitļa maiņa gadu ritumā. Svarīgs ir nevis datums, ko rakstāt kalendārā, bet galvenokārt tas, kas notiek sirdīs.

Jūs, kuri esat Mani izredzētie, lai būtu drīz sagaidāmās lielās atjaunotnes pirmajās rindās – Es jūs ļoti neatlaidīgi lūdzu, lai neļaujat savu uzmanību novirzīt ārējiem notikumiem, kam esat liecinieki. Uzmanība jāpievērš tikai un vienīgi siržu pārveidei, nevis šiem notikumiem vai nozīmei, ko tiem piešķir cilvēki.

Vienai vienīgai sirdij, ko pārveidojusi Mīlestība, Tēva acīs ir daudz lielāka nozīme nekā visiem šiem ārējiem notikumiem. Šo pārveides procesu *iedarbina* kāds gluži mazs, Tēvam godīgi sacīts “jā”. Viens pats Manas Svētās Mātes Marijas “Jā”, līksmais “*Fiat*” ietekmēja cilvēces Pestīšanas vēstures gaitu!

Katrs mazais, godīgais “jā” spēcīgi ietekmē notikumus. Tā iespaids īstenojas vispirms neredzamā veidā, lai pēc tam pakāpeniski kļūtu redzams.

Jums jāuzlūko ārējie notikumi kā sacīto “jā” rezultāts vai kā aicinājums sacīt beznosacījumu un neatgriezeniskus “jā”. Jo vairāk jūsu būs – to, kuri sakāt “jā”, – jo vairāk būsiet liecinieki Tēva darbībai.

Svētīgi un svētīgas jūs esat, būdami vai kļūdami tik nozīmīgi instrumenti Tēva rokās Jaunās, Mīlestības piepildītās Pasaules celšanai.

Atzīstiet, ka Tēvs jūs dziļi mīl, lai arī paši savukārt kļūtu par Mīlestības pilnām būtnēm.

Es jūs maigi un neprātīgi mīlu. Es mīlu tevi.”

6. januāris, 5.05

100. Visu prioritāšu prioritāte

“Mans maziņais, vienmēr tikai pastāvīgi klausoties Manī, tu pamazām atklāsi, ko Tēvs no tevis gaida.

Tava galvenā misija joprojām notiek neredzamā veidā. Ir svarīgi, lai tu šo realitāti nezaudētu no redzesloka, kaut arī aizvien vairāk esi liecinieks Dieva darbībai, kas tevi varētu pamudināt domāt, ka tava misija ir redzama; taču tas, kas parādās redzamā veidā, ir tikai vāja atblāzma no neredzamā veidā notiekošā.

Nedrīkst sajaukt lietu kārtību un sajaukuma rezultātā

uzskatīt, ka prioritāte jāpiešķir redzamā veidā notiekošajam. Visu prioritāšu prioritāte ir tas, kas notiek neredzamā veidā – vai nu mūsu kopējās tuvās attiecības, vai arī tavas sirds un visas tavas būtības pārveide.

Kad tu cieši turies uz šīs pastāvīgi notiekošās pārveides ceļa, Tēvs tev uztic gluži niecīgas redzamas misijas, kas pasaules acīs gan var likties milzīgas, kaut arī ir pavisam mazas; taču tās darbības apjomīguma dēļ, kura norisinās neredzamā veidā “ar mērķi sagatavot sirdis”, redzamais rezultāts var šķist iespaidīgs, lai gan redzamās misijas nozīme nav sevišķi liela.

Paliec, klausoties Manī, un esi aizvien uzmanīgāks pret to, ko saskati notikumu savstarpējās sakarībās un cilvēkos, kurus Tēvs noliek tavā ceļā, lai palīdzētu tev atklāt un saprast, ko Viņš no tevis gaida. Paturi sirdī un prātā – kas ir galvenais un kas ir otršķirīgs.

Tu jau zini, ka galvenais ir uzņemt Manu Mīlestību un kļūt Mīlestībai, lai izplatītu Manu Mīlestību.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

9. janvāris. 2.15

101. Ļauj, lai tavs Dievs tevī rīkojas

“Mans maziņais, lai Tēva Miers, Prieks un Mīlestība ir ar tevi. Lūk, kas tevī iemājo ik reizi, kad tu nokāp savas būtības dziļumos.

Tu nule tikai sāk izbaudīt, kas ir Tēva Miers, Prieks un Mīlestība, un nekad nebeigi vien atklāt skaistumu, labestību, lēnprātību, apskaidrotību, pašāvību un spēku, kas atrodami šajā Mierā, Priekā un Mīlestībā, kā arī daudzas citas īpašības, kas tev tiks doti, kad būsi sacījis savu lielo “jā” un daudzus mazus “jā” un “nē”.

Lielais atklājums var notikt vienīgi ilgos tuvības brīžos ar Mani, kam pievienoti arī īsi tuvības brīži, tiklīdz tev ir kāds mirklis pabūt vienatnē ar sevi, lai kur tu atrastos, lai kas tev būtu jāveic.

Šī pārveide, kas jau sākusies, turpināsies, ja vien tu pats to apzināti neapturēsi. Tās kvalitāti jeb dziļumu nosaka tava gatavība to pieņemt un ļaut savam Dievam sevi rīkoties. Un allaž tieši caur tavu niecīgumu un bezspēcību Viņš rīkojas ar varenību un spēku.

Tā jūs kļūstat, tā tu kļūsti Mīlestības būtne.

Tāpēc, ka Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

10. janvāris, 3.55

102. Misionāri, kuri nepazīst robežu

“Mans maziņais, Es vēlos uzrunāt visus misionārus.

Tu, kuru esmu izredzējis skaistai un lielai misijai, – atceries, ka Mana vislielākā vēlēšanās attiecībā uz tevi ir mūsu kopējā ciešā tuvība: tu ar Mani un Es ar tevi; tu Mani un Es tevī.

- ♦ Paldies, ka esi Man devis savu piekrišanu.
- ♦ Paldies, ka atzīsti savu niecīgumu.
- ♦ Paldies, ka uzņem Mīlestību, ko Tēvs pastāvīgi izlej tavā sirdī.
- ♦ Paldies, ka esi un aizvien vairāk kļūsti Manas Mīlestības mazais vēstnesis.
- ♦ Paldies, ka liecini citiem, ko esmu paveicis tevī, ap tevi un caur tevi.
- ♦ Paldies, ka pieņem atteikumus un noraidījumus, lai veltītu tos Tēvam.

- ♦ Paldies, ka pieņem pateicības un atzinības apliecinājumus, lai visu veltītu Tēvam.

Viena vienīga dvēsele, kura izglābta ar tavu starpniecību, tev ne vien nodrošina pestīšanu, bet dod arī skaistāku vietu Manā Valstībā.

Tu domā, ka šī mūsu kopējā tuvība un tas, ko esi saņēmis, pašreizējā atsaucdamies uz Manu aicinājumu, tevi jau ir piepildījuši... Tomēr tas, ko esi saņēmis, ir ļoti maz salīdzinājumā ar to, ko saņemsi nākotnē.

Tēva žēlastības un Mīlestība tev allaž tiek dāvātas pārpilnībā. Tas, ko tu saņem, atkarīgs no tavas sirds atvērtības. Būdam iesaistīties lielajā sirds atvēršanās procesā, tu tiks piepildīts aizvien vairāk.

Man ir kāds svarīgs lūgums tev:

Es vēlos, lai tu ne vien esi šī sējuma Labās Vēsts ziņnesis, bet lai tu kļūtu arī misionārs, kurš nepazīst robežu, lūdzot par visu pasauli un īpašā veidā par cilvēkiem, kuru sirdis šī grāmata ir jau uzrunājusi, uzrunā šobrīd vai uzrunās rīt.

Sadraudzībā ar Svētajiem un ar Svētajiem Eņģeļiem Es līdz ar Savu Svēto Māti vēlos vienoties ar tevi, ikvienam sacīdams:

“Tāpēc, ka Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība.”

Tev personiski Es vēlos sacīt:

Svētīgs tu esi, iedams ceļu, kas tevi ved uz Mīlestības pilnību.

“Tāpēc, ka Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība.”

Es, tavs Dievs, degu Mīlestībā uz tevi, sacīdams:

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.

2000. gada 22. janvāris, 2.40

103. Mazais atlikums

“Mana Mātes Sirds pievēršas tev, maziņajam, un visiem šīs zemes maziņajiem.

Es nāku jūs paņemt savās rokās, pieglaust jūsu sirdis pie savējās, lai ieplūdinātu tajās Mīlestību, ko nemitīgi saņemu no paša Mīlestības Avota.

To, ko šobrīd daru, mani darīt lūdz Tēvs. Laika nav daudz. Es redzu, ka Tēvs pasteidzina notikumu gaitu. Viņš negribētu zaudēt nevienu no Saviem zemes bērniem; darbs ir milzīgs, daudzi iet pazušanas ceļu.

Lielais pārveides process, kas patlaban notiek, ir sāciesniecīga atlikuma sirdīs. To skaits bija ļoti mazs. Ļoti reti bija sastopami tie un tās, kuri piekrita sacīt savu pilnīgo, beznosacījumu un neatgriezenisko “jā”.

Ik reizi, kad tiek dota godīga piekrišana, kad cilvēki lūdzas, gavē un pieņem sakramentus, Tēvs šiem žestiem, rīcībai un piekrišanai liek atbalsoties daudzās sirdīs visā pasaulē.

Tā rezultātā grupa pieaug acīm redzami. Šobrīd Debesīs ir ļoti liels prieks, redzot, cik strauji šī piekrišana izplatās.

Jūs esat liecinieki ātrumam, ar kādu izplatās sējums “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS”... Šī redzamā aktivitāte ir ļoti nenozīmīga, salīdzinot ar neredzamo.

Tikai pateicoties tam, ka daži lieli svētie, kuri pašlaik dzīvo zemes virsū, pieņem ārkārtīgi lielas ciešanas, daudzkārtējā cilvēku piekrišana var neredzamā veidā tik strauji izplatīties.

Kļūstiet par lūgšanas, pateicības un slavēšanas sirdīm, lai atbalstītu šīs cietējas dvēseles, kuru priekšgalā stāv neviens cits kā pāvests Jānis Pāvils II. Ja vien jūs zinātu,

cik viņa ciešanas šobrīd ir lielas! Ja jums būtu ļauts redzēt, cik daudz siržu saņem bagātīgas žēlastības viņu ciešanu dēļ, jūs aplam izbrīnītos, konstatējot, cik gigantiska ir tā kustība, kas notiek.

Nāc atpūsties pie savas Māmiņas sirds, lai mēs kopīgi pateiktos Tēvam par šo lielo Viņa Gara aktivitāti, kurš sagatavo ļoti drīz sagaidāmo Mana Dēla Jēzus Lielo Atnākšanu.

Ļauj savai sirdij atvērties līdz galam, lai tā arvien vairāk un vairāk spētu uzņemt Mīlestību. Tu tiec dziļi mīlēts, un tieši pateicoties šai tevī izlietajai Mīlestībai, tu kļūsti Mīlestība.

Ar savu Mātes Sirdi un cieši turot savās rokās, Es tevi auklēju, sacīdama, ka maigi un neprātīgi

Es tevi mīlu. *Marija.*”

31. janvāris, 4.30

**104. Lai tiktu uzrunāti citi,
Es ļāju Savai Mīlestībai plūst tevī**

Kungs Jēzu, es lieku Tavā priekšā māsas Ž. labos novēlējumus. Šī smalkjūtīgā uzmanības apliecinājuma dēļ es patiešām jutos Tavas Mīlestības piepildīts. Cik dziļu apbrīnu izjūtu, redzot Mīlestību, ko Tu izlej viņā un caur viņu!

Nezinādams, kā viņai pateikties, es lūdzu Tevi nākt palīgā manai vājībai un iedvesmot mani, lai savukārt arī viņa pati tiktu atkal Tavas Mīlestības piepildīta. Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu.

Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, ar Sirdi, kas deg Mīlestībā uz Manu iemīļoto, Es atbildu uz tavu lūgumu, sacīdams viņai, lūk, ko.

Manas Sirds Ž.,

kuru Es izredzēju jau no mūžīgiem laikiem, lai gūtu gandarījumu no tā, kas tu esi, pateicoties Mīlestībai, ko tu Man atļauj izliet savā sirdī, un no tā, ka caur tevi Manu Mīlestību savukārt saņems arī daudz citu siržu.

Tu patiešām esi lieciniece, ka Es tevi bieži lietoju, lai izplatītu Savu Mīlestību. Ja tikai tu zinātu, kādu Mīlestību Es ar tavu starpniecību un caur tevi izleju daudzās sirdīs visā pasaulē!

Pateicoties saviem beznosacījumu un neatgriezeniskajiem “jā”, tu esi kļuvusi misionāre, kura nepazīst robežu. Es tevi dedzinu Savas Ugunīgās Mīlestības Ugunī, ņemdams savās rokās, lai pieglaustu tavu sirdi pie Savējās un ļautu tajā brīvi plūst Mīlestībai, maigi čukstēdams tavas sirds ausī: mīļotā Laulātā Draudzene, tu, kura ik dienas piepildi Mani ar savu mīlestību, Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

31. janvāris. 20.35

105. Līdzdalība ar lūgšanu

Kungs Jēzu, es lieku Tavā priekšā uzaicinājumu šā gada aprīlī doties liecināt kādā kongresā.

Lūdzu no Tevis Tavas Klātbūtnes žēlastību šajā kongresā. Kas attiecas uz mani, lūdzu, parādi man skaidri, ko Tu no manis šajā gadījumā gaidi.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu. Es ieklausos Tevī.

Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, tu esi liecinieks, kuru Es vēlos lietot un kuru lietoju aizvien redzamākā veidā. Tas gan nenozīmē, ka tev jāpieņem visi uzaicinājumi.

Ik reizi, kad saņem kādu lūgumu, tev tas jāliek Manā priekšā un jāizsaka savs lūgums Man. Tavs uzdevums šajā kongresā būs neredzama klātbūtne ar lūgšanas palīdzību, lai aicinātu dalībniekus dāvēt beznosacījumu un neatgriezenisku “jā”.

Es vēlos tevi lietot arī, lai sacītu šī kongresa vadītājiem šādus vārdus:

Manas Sirds bērniņi, jūs, kurus esmu izredzējis strādāšanai Manā darbā, paldies, ka pašizliedzīgi atsaucaties uz Manu aicinājumu. Atcerieties, ka visvairāk Es vēlos panākt Savu tuvību ar ikvienu sirdi. Tas var notikt, ja cilvēks Man to atļauj, izteikdams savu piekrišanu.

Nedomājiet, ka šī kongresa panākumi būs proporcionāli to dalībnieku vai lektoru skaitam, kuri tur atradīsies redzamā veidā. Šī kongresa panākumi būs tik lieli, cik daudz Es būšu paveicis sirdīs. Lektoru referātu mērķis ir aicināt katru atsevišķu cilvēku sacīt “jā” un uzņemt Mīlestību, ko Es vēlos izliet viņa sirdī, kad viņš būs atzinis savu niecīgumu un bezspēcību.

Lai tas varētu notikt, daudz laika ir jāveltī lūgšanai, adorācijai (pielūgsmei) un klusumam. Jūs tiekat brīvi aicināti nolasīt šo vēstījumu kongresa dalībniekiem.

Kopā ar Savu Svēto Māti, sadraudzībā ar Svētajiem un Svētajām, kā arī Svētajiem Eņģeļiem, Es pats būšu klāt šajā kongresā, un jūs būsiet Manas darbības liecinieki.

Būtu labi, ja jūs atļautu dažiem dalībniekiem liecināt par Kunga darītajiem brīnumiem, ko viņi konstatēs pēc tam, kad būs sacījuši savu “jā”.

Svētīgi, svētīgas jūs esat, ieiedami Mīlestības pilnībā.

Tāpēc, ka Mīlestība jūs mīl, jūs kļūstat Mīlestība.

Ikvienam no jums Es vēlos sacīt:

Tu, kurš esi šeit, šajā kongresā, – Es tevi mīlu tādu,

kāds tu esi. Nebaidies nākt un mesties Manās rokās. Es esmu Mīlestības Dievs.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

31. janvāris, 23.00

O. kundzei

*Dārgā kundze,
es pievienoju šai vēstulei to, ko tiku iedvesmots
pierakstīt, kad biju lūdzis par jūsu kongresu.*

*Šķiet skaidrs, ka mans uzdevums nav tajā piedalīties
redzamā veidā.*

*Es būšu klāt domās un lūgšanā; un, ja Dievs tā vēlēties,
ar dažu liecinieku starpniecību.*

*Ne jau mana, bet Jēzus klātbūtne ir svarīga. Viņš tur
būs. Viņš tā ir teicis, un to, ko saka, Viņš arī izdara! Viņš
nemelo.*

*Pateicos jums par laipno uzaicinājumu. Es lūdzu, lai
Dievs jūs piepilda ar Savām Žēlastībām un Svētībām.*

Ar brālīgu sveicienu Jēzū L. L.

1. februāris, 0.10

**106. Manam iemīļotajam,
Manai Sirdij tīkamajam dēlam, tēvam D.**

“Mans maziņais, paldies, ka esi šis mazais instru-
ments, kaut arī tev tik nepieciešama būtu atpūta.

Vēlos tevi lietot, lai nodotu šo vēstījumu vienam no
Maniem iemīļotajiem, Manai Sirdij tīkamajiem dēliem,
kurš Manai Sirdij ir ļoti, ļoti tuvs.

Tu zini, ka runa ir par Manu un tavu draugu, tēvu D., kuram Es saku:

Tu, kurš tiki dedzināts Manas Ugunīgās Mīlestības Ugunī;

tu, kurš jau tagad vairāk dzīvo Debesīs nekā zemes virsū;

tu, kurš Man esi atļāvis ieņemt tevī visu telpu;

tu, kuram nav cita motīva kā vien dzīvot Man;

tu, kuru Es lietoju, lai izplatītu Savu Mīlestību ar tavu klātbūtni vien;

tu, kurš pilntiesīgi dzīvo Jaunajā Baznīcā;

tu, kurš Mani piepildi ar svētlaimi pie katra sava elpas vilciena:

Es vēlos tev pateikties, ka esi balzams Manai un Mana Vikāra Jāņa Pāvila II sirdij, kuras cieš mūsu tautas un arī daudzu izredzēto dēlu (garīdznieku) nomaldu dēļ.

Tavas dienas tiek paildzinātas tādēļ, lai tu vēl vairāk izplatītu Manu Mīlestību šīs zemes virsū un Debesīs iemantotu vietu vēl tuvāk pie Manas Sirds.

Es pateicos Tēvam par brīnumu, kas esi tu.

Mani pārņem milzīgs prieks, domājot par lielajām gaviļēm, ko piedzīvošu, stādot tevi priekšā Tēvam, kad tas brīdis būs pienācis.

Es degu Mīlestībā uz tevi. Tu esi kļuvis Mīlestība.

Manas Sirds mazais dārgakmeni, Es tevi mīlu.”

7. februāris, 2.35

107. Vērtību skala

Kungs Jēzu, es vēlos likt Tavā priekšā nelielo lekciju, kas man būs šovakar jānolasa vienā no K. K. nodaļām

un kuras tēma ir “Kā izdzīvot savu ticību darījumu vidē”.

Pie viena uzticu Tev kādu personu, kura šaubās, ko iesākt ar bankas kontā uzglabāto naudas summu. Viņa man atgādināja vienu no grāmatas “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” fragmentiem, kurā sacīts, ka naudai nav nekādas vērtības! Vai man tā jāatdod?... Kaut kur jāiegulda, lai tā nestu augļus?... Kas man jādara?

Es lūdzu Tevi nākt un dāvāt man Savas atklāsmes par šo tematu vai arī dāvāt tās cilvēkiem pašiem, lai pilnībā īstenotos Tēva Mīlestības plāns. Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu.

Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, sabiedrībā, kas šobrīd ir jūsējā, nauda, materiālie labumi, komforts, ērtības, izpriecas, tehnoloģijas un visas patēriņa preces tiek pielietotas pārspīlētos apmēros.

Cilvēkam nav iespējams pilnībā izdzīvot savu ticību, ja viņš piešķir tik lielu nozīmi tādām pasaules lietām kā nauda, materiālie labumi utt. Ļoti grūti ir mēģināt pārvaldīt savu mantu, vienlaikus ielaižoties kompromisos; reizēm par augstāko vērtību uzskatot Dievu, reizēm – naudu, reizēm – materiālos labumus, reizēm – komfortu, reizēm – izpriecas, ceļojumus utt.

Turpretim cilvēkam kļūst ļoti viegli izdzīvot ticību – pat jūsu sabiedrībā –, ja viņš savā prātā ir stingri un neapšaubāmi noteicis, ka augstākā vērtība ir Dievs un ir Viņam sacījis pilnīgu un beznosacījumu “jā”. Kad šis galīgais lēmums pieņemts, cilvēkam jālūdzas un jāieklausās Kungā, lai saprastu, ko Kungs vēlas, lai viņš darītu ar savu mantu vai naudu.

Tam jānotiek pilnīgā gatavībā saņemt atbildi

- ♦ vai nu par ziedošanu, vai arī pārvaldīšanu;
- ♦ mēģinot tās pareizi izlietot vai pārvaldīt nevis to vērtības dēļ, bet tikai un vienīgi tāpēc, ka tās šim cilvēkam ir uzticējies Dievs un ka viņa misija ir regulāri un pienācīgi izpildīt mazus, ikdienišķus uzdevumus.

Lai šo misiju veiktu pareizi, cilvēkam jābūt labi apguvušam vērtības, kas tev tika mācītas tavu biznesa gaitu pašā sākumā un ir šādas:

Ikviens lēmums tev jāpieņem, respektējot Radītāja iedibināto vērtību kārtību, kuras var izvietot nelielā, viegli iegaumējamā skalā.

Dievs
cilvēks
materiālie labumi
nauda

Naudai pašai par sevi nav nekādas vērtības, tas vienkārši ir cilvēku izgudrojums materiālo vērtību apmaiņai.

Materiālie labumi kalpo cilvēkam, dodot viņam iespēju paēst, apgērbties, dzīvot kādā miteklī utt.

Cilvēks ir Dieva radīta būtne, kuras mērķis ir Viņu iepazīt, mīlēt un Viņam kalpot.

Ja tiktu ievērota Radīšanas kārtība, neviens lēmums nebūtu pretējs Dieva Gribai. Cilvēks allaž tiktu respektēts, kad runa ir par materiālajiem labumiem vai naudu. Diemžēl plaši izplatītu viltus vērtību dēļ daudzi cilvēki ienāk dzīvē, apgriežot šīs vērtības pretējā secībā:

nauda
materiālie labumi
cilvēks
Dievs

Visvairāk cilvēks tad alkst pēc naudas, lai ar tās palīdzību iegādātos visu, ko vien iekāro. Pēc tam sākas

dzīšanās pēc materiālajiem labumiem un visa, kas no tā izriet.

Apmierinājis šīs divas vēlēšanās, viņš pievērsīsies cilvēkiem un tikai pašās beigās iedomāsies arī par Dievu. Un tas ir absurds: Dievs nevar atrasties skalas apakšā.

Tieši šī vērtību apgriešana pretējā secībā izraisa tik daudz nelaimju un ciešanu.

Sniedzot šo paskaidrojumu, Es no jums neprasu vēlēties mainīt pasauli, bet gan dot savam Dievam atļauju jūs pārveidot:

- ♦ lai jūs spētu dzīvot, respektējot kārtību, ko Viņš ieviesa Radīšanas brīdī;
- ♦ lai ikviens jūsu lēmums vai izvēle saskanētu ar jūsu ticību un pagodinātu Dievu.

Tikai pilnībā pieņemot, ko Mīlestība vēlas jūsos paveikt, jūs kļūsiat Mīlestības pilnas būtnes.

Es jūs maigi un neprātīgi mīlu.”

18. februāris, 4.10

108. Pazemība ierāda Dievam vietu, kas Viņam pienākas

“Mans maziņais, Manas rokas ir plaši atplestas, lai pieņemtu tevi tādu, kāds tu esi, ar visām tavām vājībām. Jo vairāk tu atzīsti savas vājības, jo mazāks, vājāks un ievainojamāks jūties, jo vairāk vietas Es varu tevī ieņemt.

Esmu tev sacījis, ka ieejas durvis ir tavas “jā”. Iegājis pa šīm durvīm, Es ieņemu brīvo vietu. Tikums, kas palielina Man atstāto vietu, ir pazemība. Tātad, jo vairāk pazemības, jo vairāk vietas priekš Manis.

Es aicinu tevi apcerēt šo mācību; tā ir pamatā arvien

tuvākām attiecībām starp mums. Esmu lūdzis tevi rakstīt: atzīsti, ka neesi nekas, pilnīgi nekas. Tagad tev tas jāizdzīvo. Tas gan nenozīmē, ka neesi nekur derīgs; gluži pretēji, tu esi ļoti vērtīgs Tēva acīs. Tu tiec dziļi mīlēts.

Tikai pazemība, un ne vien pieņemta, bet arī izdzīvota, pienācīgi tevī izdzīvota, izceļ lielās bagātības, ko Tēvs tevī ielicis tavas radīšanas mirklī.

Svētīgs tu esi, pakāpeniski atklādams šīs bagātības un to, kas tām neļauj redzami izpausties.

Mazais dārgakmeni, saņem Manu Mīlestību. Es mīlu tevi.”

29. februāris, 3.20

**109. Ļaut sevi “nojaukt”,
lai tiktu “uzcelts no jauna”**

“Mans maziņais, neesi neticīgs. Es tevi vadu aizvien lielākā mērā. Kad tu vēl vairāk kļūsti paklausīgs instruments Manās rokās, Es varu labāk tevi iedvesmot gan domās, gan vārdos vai darbos.

Tāpat Man ir vieglāk iedvesmot cilvēkus, kuri vēršas pie tevis, un izgaismot notikumus, kas norisinās ap tevi. Tas gan nenozīmē, ka tu vienmēr dzirdēsi vārdus, ko vēlies dzirdēt, vai redzēsi notikumus norisināties tā, kā patiktu tev.

Tas, ko tu vēlies, ne vienmēr ir tev pats labākais. Svarīga ir Mana Vēlēšanās, nevis tavējā. Es gan zinu, kas tev jāpiedzīvo, lai tu kļūtu šāds paklausīgs un nevainojams instruments Tēva rokās, turpretim tu pats to nezini. Tikai to nezinādams, tu ļauj sevi vadīt un vari kļūt tas, ko Es vēlos, lai tu būtu.

Jūs dzīvojāt tumsības pasaulē un patlaban grasāties to

atstāt, lai ieietu Gaismas Pasaulē. Šajā Jaunajā Pasaulē jums ir jāatklāj viss! Atklāšana notiek pakāpeniski, tādā mērā, kādā jūs ļaujiet sevi “nojaukt”, lai tiktu “uzcelti no jauna” saskaņā ar Tēva plānu.

Ir runa nevis par cilvēcisku, bet gan dievišķu darbu. Necenties saprast, to tu nevari, tas nav tavos spēkos, tomēr ticībā tu vari to pieņemt. Tieši pieņemdams, tu iemanto visas žēlastības, kas tev vajadzīgas, lai atstātu šo tumsības pasauli un ieietu Gaismas Pasaulē.

Tavs “jā”, atzīstot savu niecīgumu un uzņemot Mīlestību, padara tevi par Mīlestības būtņi, kura spēj ieiet šajā Jaunajā Gaismas Pasaulē.

Jūs dzīvojat ārkārtēju žēlastību laikā. Jums pat visas mūžības nepietiks, lai pateiktos Tēvam, ka esat dzīvojuši zemes virsū šajā pārveides laikā, kas jūs ved uz Mīlestības pilnību.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

8. marts, 3.15

110. Kopīgi izplatīt Mīlestību

Paldies, Kungs Jēzu, par manām vājībām un grūtībām, kas sniedzas pāri maniem spēkiem;

Paldies par šo lielo labvēlību, ko man parādi, atļaujot būt Tavas darbības lieciniekam;

Paldies par daudzajām liecībām, ko Tu ļauj man ik dienas dzirdēt un kurās atklājas brīnumi, ko Tu paveic caur grāmatu “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS”;

Paldies par II sējumu, kas drīzumā tiks izdots;

Paldies, ka Tu paveic tik daudz, lietodams tik trauslu, grēcīgu, nestipru un ievainojamu instrumentu;

*Paldies, ka Tu atklāj mums Savas Mīlestības Visspēcību;
Paldies par visu. Es Tevi mīlu.*

“Mans maziņais,
mēs staigājam kopā;
mēs rakstām kopā;
mēs runājam kopā;
mēs kopīgi tiekamies ar cilvēkiem;
kopīgi viņus mīlam, jo kopīgi esam ļāvuši Tēvam mūs
mīlēt;
kopīgi esam iesaistījušies misijā neredzamā veidā, lai
uzrunātu daudzas sirdis;
kopīgi pateicamies Tēvam, ka Viņš izlej tik daudz
Mīlestības.

Lielā cīņā ar tumsības spēkiem ir tiešām jau sākusies.
Mums ir tikai viens vienīgs ierocis – Mīlestība. Jūs pašlaik
tikai sākat saskatīt vai nojaust šī Ieroča – Mīlestības – lie-
lo spēku.

Jo vairāk to lietosiet, – kad būsiet tai atļāvuši sevi
caurstrāvēt un pārveidot, – jo vairāk būsiet tās varenības
liecinieki.

Saņemiet vēlreiz šo žēlastību un Mīlestības straumi,
ko Tēvs izlej jūsu sirdīs šai pašā mirklī.

Manas Lielās Atgriešanās Lielais Mielasts notiks ļoti
drīz. Jums steidzami jāļauj sevi ietērt šim Mielastam
piemērotās drānās, Mīlestības drānās. Domājot par šo
Mielastu, Es degu Mīlestībā uz jums.

Pieņemiet, pieņemiet, pieņemiet Manu Mīlestību.
Laika nav daudz: ir jāpasteidzas šodien, jo rīt varbūt jau
būs par vēlu.

Esmu jums bieži atkārtojis, ka mīlu jūs maigi un

neprātīgi. Šodien Es vēlos jums to izsacīt atkal un vēl vairāk ar šo vārdu:

Es jūs dievišķi mīlu.

Es dievišķi mīlu tevi.”

15. marts, 4.00

111. Gaviles, pārbaudījumi, šķīstīšana

“Mans maziņais, laika nav daudz. Atgriezieties un ticiet Labajai Vēstij!

Patiesā un vienīgā Labā Vēsts ir Mana Lielā Atgriešanās, kas gaidāma ļoti drīz!

Tas neatceļ neko no tā, kas teikts Svētajos Rakstos; gluži pretēji, šī vienīgā Labā Vēsts īsteno to, kas Rakstos jau sacīts.

Mana Sirds, kas ir vienota ar Tēva Sirdi, aizvien vairāk deg Mīlestībā.

Svētais Gars pašlaik zemes virsū mīt ar vēl nekad nepieredzētu spēku. Tieši tas jums ļauj būt lieciniekiem Viņa zibenīgajai darbībai daudzās sirdīs.

Ļoti jūs lūdzu, pārstājiat skatīties paši uz sevi, savām vājībām, uz to, kas notiek sliktis jūsu apkārtnē. Paceliet galvas.

Ticiet uz Manu Lielo Atgriešanos.

Ticiet Tēva Mīlestībai.

Ticiet Svētā Gara darbībai.

Kļūstiet par Manas Mīlestības uztvērējiem.

Kļūstiet par patiesiem Manas Mīlestības lieciniekiem.

Kļūstiet par Manas Mīlestības izplatītājiem.

Esiet drošībā kā mazuļi mātes vai tēva rokās.

Esiet gaismas stari visā tumsības pasaulē.

Esiet Miera, Prieka un Mīlestības būtnes.

Lūk, tāda ir skaistā un lielā misija, kas uzticēta tiem un tām, kuri saka Tēvam savu pilnīgo, beznosacījumu un neatgriezenisko “jā”. Tikai caur jūsu niecīgumu un bezspēcību, kad esat tos pieņēmuši,

- ◆ plūst Mīlestība, ko Tēvs vēlas jūsos izliet;
- ◆ jūs kļūstat patiesi misionāri, kuri nepazīst robežu;
- ◆ jūs spējat iziet cauri pārbaudījumiem, paši palikdami gaviļēs.

Tā notiek šķīstīšana, kas jums palīdz arvien vairāk izbaudīt Gaviles pārbaudījumos.

Paceliet galvas. Esiet līksmi.

Drīz Es būšu klāt!

Es jūs dievišķi mīlu.”

1. PIELIKUMS

Mīlestības un Sadraudzības Kopienas

1999. gada 8. decembris

Pēc “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” 1. sējuma iznākšanas es dzirdēju vairākus pozitīvus komentārus no cilvēkiem, kuri bija sacījuši Kungam savu “jā” un meklēja kādu veidu vai veidus, kā turpināt iet uz priekšu un palikt uzticīgiem “jā”.

Tāpēc 1999. gada 4. jūlijā es izteicu šādu lūgšanu:

“Ar Kunga Jēzus rokām, Māmiņas Marijas aizbildniecību, sadraudzībā ar Debesu un zemes Svētajiem un Svētājām, Svēto Eņģeļu pavadīts, vēlos likt Tēva priekšā “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” lasītājus un lasītājas, kuri izjūt vajadzību dalīties ar citiem un kopā ar viņiem padziļināt lasot apgūto, tāpat saņemt arī no citiem viņu pārdomu augļus.

Lai Svētajam Garam labpatīk izliet Savu Gaismu to cilvēku sirdīs, kuri vēlas savstarpēji īstenot šo jauno dzīvesveidu un ļaut dzīvot jaunajai Mīlestības būtnei, kura viņos ieņem aizvien vairāk vietas, un kuri atzīst savu

solidaritāti ar citiem, lai varētu sevi realizēt pilnībā. Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu.”

Tālāk sacītais tika īstenots pēc pieciem vēstījumiem, ko saņēmu 1999. gada 4., 6., 7., 11. jūlijā un 20. septembrī, un sakārtots atbilstoši mazo Mīlestības un Sadraudzības Koptienu izveides vajadzībām.

Šie vēstījumi tika pierakstīti, klausoties Kungā. Tāpēc tie arī jālasa ar tādu pašu nostāju.

L. L.

MAZO KOPIENU NOZĪME

Īpašais mērķis: kļūt par Mīlestības būtni

“Jūs nākat no strukturētas pasaules, kura darbojas prāta līmenī, kas prasa daudz uz sasniegumiem un sacensības balstītu zināšanu un prasmju, izraisot konkurenci, šķelšanos, karus utt. Jūs ieejat pasaulē, kas dzīvos pirmām kārtām sirds līmenī un kurā prāts, zināšanas un prasmes kalpos sirdij. Šis esamības stāvoklis, kas prasa paš aizliedzību, cēlsirdību un padevību, izraisīs mieru, prieku un vienotību.”

Vispārējais mērķis: ieiet Jaunajā Baznīcā un Jaunajā Sabiedrībā

“Jūs dzīvojat pasaulē, kas paļaujas uz cilvēka varenību; jaunā pasaule paļausies uz Dieva Mīlestības Visspēcību.

Iekams dzīvot šajā Jaunajā Sabiedrībā, ir jāpieder pie

1. pielikums

Jaunās Baznīcas. Runājot par Baznīcu, cilvēki runā par koleģialitāti, par kopienu.

Mīlestībā, ko Es izleju sirdīs, ir jāspēj dalīties ar citiem, tāpēc ir svarīgi tikties nelielās kopienās, lai dalītos Mīlestībā un saņemtu Mīlestību, ko uzņēmis tas vai cits cilvēks.

Ir tikai viens vienīgs ceļš, kā ieiet šajā Jaunajā Baznīcā, – uzņemt Manu Mīlestību, kļūt par Mīlestību, izplatīt Mīlestību. Šīs mazās kopienas būs apmācību vietas, lai saliktu kopā to, ko ikviens piedzīvo savas būtības dziļumos, un tādējādi vienmēr un visur spētu izdzīvot šo patieso Mīlestību.”

KONKRĒTI JAUTĀJUMI PAR MSK

Definīcija

“Mīlestības un Sadraudzības mazās Kopienas būs apmācību vietas cilvēkiem, kurus vadīs vienas un tā pašas ilgas, kuri sargāsies spriest par otra pārveidi, bet gan vēros vienīgi paši savu iekšējo pārveidi, atklājot, kas viņiem jāuztic Tēva Žēlsirdībai, lai kļūtu par Mīlestības pilnām būtnēm, kuras ļauj Tēva Mīlestībai brīvi plūst caur sevi.

Kopiena ir tad, kad kopā sanākuši divi vai vairāki cilvēki. Un, lai varētu sekmīgi dalīties, grupai nevajadzētu pārsniegt piecpadsmi cilvēku. Šīs nelielās Mīlestības un Sadraudzības kopienas var veidoties, pateicoties viena vai dažu cilvēku iniciatīvai.”

Noteikumi

“Ieteicams, lai MSK veidotos pēc iespējas dabiskāk no vienu aprindu, viena apvidus, vienas pilsētas vai ciema, viena kvartāla vai kaimiņu rajona cilvēkiem.

Lai Mīlestība varētu valdīt, Kopienu dalībniekiem nepieciešama liela elastība attiecībā uz citiem punktiem, galvenokārt uz minēto laiku, kas jāuzskata par maksimālo, taču, ja vien iespējams, tas ievērojami jāsamazina, īpaši sākumā.

Tomēr jāievēro laiks, kas paredzēts ieiešanai ciešā tuvībā ar Kungu, tikai tas nekad nedrīkstētu pārsniegt četrdesmit piecas minūtes.

Iespēju robežās tikšanās reizēm būtu jānotiek ik nedēļu.”

Norise trijos posmos:

- “Pirmais posms jāveltī ieiešanai tuvās attiecībās ar Svēto Trīsvienību, tātad ar lūgšanu, kas ilgst aptuveni trešo daļu no tikšanās laika – Euharistijai vai adorācijai veltītu laiku – saskaņā ar iespējām. Ja notiek adorācija, to var veikt daļēji klusumā, daļēji ar mūziku un skaļi izteiktām lūgšanām. Šāda lūgšana varētu notikt, pamatojoties uz abreviatūru PGLUP: “pielūgsme”, “gandarīšana”, “lūgumi”, “upurdāvanas”, “pateicības”.
- “Otrajā posmā (kas veltīts, augstākais, četrdesmit piecas minūtes ilgai mācībai) tiek ieteikts sākt ar kādu lasījumu no Dieva Vārda, varbūt no kāda psalma – pēc iedvesmas. Otrā lasījumu varētu ņemt no grāmatas “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS”. Cita izvēles iespēja: kāds teksts vai kasete par grupas izaugsmei noderīgu garīgumu.

1. pielikums

Pienākumu lasīt mācību var uzticēt grupas dalībniekiem. Pēc mācības lasītāja vēlēšanās mācību var arī saīsināt.”

- “Trešajā posmā notiktu dalīšanās. Grupas locekļi var pārrunāt vai nu to, kā izpratuši piedāvātos tekstus, vai to, kādā veidā tos integrēt savā ikdienas dzīvē, vai arī pieredzi, par kuru kāds no locekļiem pastāstījis kopienai.”

Tikšanās vieta un ilgums

“Grupai jāizvēlas šīm tikšanās reizēm atbilstoša vieta. Ļoti piemērotas ir personiskās dzīvesvietas, ja vien tikšanās netraucē citus iemītniekus vai arī šie citi netraucē grupu.

Ieteicams tikties te pie viena, te cita dalībnieka, ņemot vērā konkrētās iespējas un nevienam šo pienākumu neuzspiežot.

Grupai jāizlemj par tikšanās ilgumu, kas būtu nosakāms starp vienu un trim stundām, – atkarībā no locekļu vēlēšanās un lūgšanu paradumiem, kā arī no dalībnieku skaita.

Ja tikšanās ilgst vairāk nekā divas stundas, nepieciešama pauze atpūtai un atspirdzinājumiem.”

Pamatnosacījumi

“Jums jāpārskata visi savi ieradumi, sākot ar lūgšanas, domāšanas, klausīšanās un runāšanas veidu.

- Tātad katra cilvēka iekšienē jānorisinās svarīgai pārveidei gan viņa domāšanas, gan esamības, gan rīcības veidā. Šī pārveide sākas no pilnīga,

beznosacījumu un neatgriezeniska “jā”, kam pievienojas vēl daudzi mazāki “jā”, kā arī “nē” visam, kas nesaderas ar šiem “jā” un neļauj tiem pilnībā īstenoties.

- Tāpēc šis “jā” būs vienīgā prasība līdzdalībai šajās Mīlestības un Sadraudzības Kopienās. Labākai šī “jā” izpratnei ieteicams, lai cilvēks būtu lasījis līdz šim brīdim šajos rakstos sniegtās mācības un tām pilnībā pievienotos.
- MSK tiek izveidotas, lai atsauktos uz patiesu cilvēka vajadzību, kurš tikko kā ir pateicis savu pilnīgo, beznosacījumu un neatgriezenisko “jā”.
- Šādam cilvēkam vajadzīgs citu atbalsts, kuri arī ir sacījuši savu “jā”, lai pastāvīgi ļautu sevi spēcīnāt lūgšanai, gavēnim, sakramentu pieņemšanai, ilgjiem tuvības brīžiem ar Kungu un pareizām mācībām par jauno domāšanas, esamības un rīcības veidu.
- Turklāt viņam kopā ar citiem, kuri sacījuši savu “jā”, jāgūst pieredze šajā jaunajā dzīvesveidā, pirms viņš spēj to integrēt ikdienā – jebkurā laikā un vietā.
- Pamatnoteikums ir pieņemt otru cilvēku tādu, kāds viņš ir, lai ikviens justos respektēts, pieņemts un mīlēts.
- Tiem, kuri sacījuši savu “jā”, sabiedriskos kontaktus, kuros bieži vien pietrūkst jēgas, vērtību vai īstas mīlestības, MSK aizstās ar kontaktiem, kas būs patiesa barība sirdij, dvēselei un garam.
- Šo mazo Mīlestības un Sadraudzības Kopienų mērķis nav aizstāt kādu kopienu vai lūgšanu grupu, kas jau sekmīgi darbojas, pat tās pārveidot ne.”

SEŠPADSMIT PRAKTISKI MĒRĶI

“Mans maziņais, ļauj Manai tuvībai aizvien dziļāk tevi caurstrāvot. Šī tuvība ar Mani ir tevī notiekošās pārveides pamats. Papildinājums ir tavas attiecības ar citiem, kas allaž būtu jāizdzīvo Mīlestības gaisotnē.

Tā kā jums ir grūti izdzīvot šīs attiecības ar cilvēkiem, kuri gadās jūsu ceļā, jums ir jātrenējas kopā ar cilvēkiem, kuriem ir tādas pašas ilgas kā jums, tāpēc ir ļoti svarīgas šīs mazās Mīlestības un Sadraudzības Kopienas, kas palīdzēs **iemācīties un reāli piedzīvot, lūk, ko:**

1. pieņemt sevi tādus, kādi esat, ar visiem trūkumiem un vājībām;
2. pieņemt otru, kāds viņš ir, nevēloties viņu mainīt;
3. mācīties uzklaut otru – ko viņš piedzīvo un kas viņš ir;
4. atzīt, ka esat vienlīdzīgi;
5. lai katrs varētu izteikties pēc vēlēšanās, netikdams piespiests;
6. lai katrs tiktu aicināts aktīvi piedalīties tikšanās reizē, tomēr šo pienākumu nedrīkst nevienam uzspiest;
7. lai katrs spētu izteikties pēc savām vajadzībām, netikdams iegrožots pārāk striktos noteikumos;
8. lai katrs atklāj, cik svarīgi ir meklēt patiesību, nevis censties panākt, lai viņam izrādītos taisnība, aizstāvēt jau izteikto viedokli;
9. lai katrs mācās uzticēties grupai un ikvienam tās dalībniekam;
10. lai katrs prot pieņemt otru cilvēku, kurš izsaka pretēju viedokli viņējam, nejudzami atstumts;
11. mācīties piedot sev un citiem;

12. apzināties, ka citi mazās kopienas dalībnieki tevi mīl un novērtē;
13. apliecināt citiem savu atzinību un mīlestību;
14. atklāt, cik svarīgi ir piedzīvot šīs tikšanās ciešā tuvībā ar Jēzu, kas izpaužas te caur vienu, te caur citu;
15. pastāvīgi ļauties Svētā Gara vadībai un iedvesmām, nemitīgi lūdzot, lai Viņš dāvā Savas atklāsmes;
16. visu lūgt un sagaidīt no Tēva.

Lūk, dažas galvenās norādes, pēc kurām jāvada šīs tikšanās, atceroties, ka galvenā ir un pirmajā vietā jāliek **Mīlestība**. Tikai uzņemot Tēva Mīlestību, cilvēks var to izdzīvot un dāvēt citiem.

Svētīgi jūs esat, iedami šo ceļu, kas ved uz Mīlestību pārpilnībā. Es jūs maigi mīlu. Es maigi mīlu tevi.”

VISU UZUPURĒT TĒVA ŽĒLSIRDĪBAI:

Lai kļūtu par Mīlestības būtņēm

“Mans maziņais, Saviem apustuļiem Es teicu, ka tikai pēc Mīlestības, kāda viņiem būs citam pret citu, pārējie ļaudis viņus atzīs par Maniem mācekļiem. Arī mūsdienās jūs par Maniem izredzētajiem tiksiet atzīti pēc šīs zīmes. Tāpat pēc Mīlestības, ko izjutīsiet pret citiem, varēsiet secināt, vai esat Mīlestības pilnas būtnes vai ne.

Atcerieties, ka risinājums nāks nevis no jums, bet gan no Manis, jūsu Dieva. Vienīgi tāpēc, ka Mīlestība jūs mīl,

1. pielikums

jūs varat kļūt Mīlestības pilnas būtnes. Visu, ko izjutīsiet pretēju Mīlestībai, atdodiet Tēva Žēlsirdībai, lai Viņš to pārvērstu Mīlestībā.”

Ja jūsu domas ir negatīvas

“Pat ja neteiksiet otram nevienu nepatīkamu vai aizskarošu vārdu, bet jūsu domas par viņu būs kritiskas, negatīvas vai aizspriedumu pārpilnas, – jūs liegsiet Mīlestībai brīvi plūst sevī un caur sevi. Tikko sākat cīnīties ar tādām iznīcinošām domām, jums tās jāatdod Tēva Žēlsirdībai, lūdzot Viņu pārvērst jūsu sirdi, lai padarītu to spējīgu pieņemt otru tādu, kāds viņš ir, un ļautu Mīlestībai brīvi plūst starp jums.

Mācieties uzlūkot, ko skaistu Tēvs paveic otrā cilvēkā, nevis saskatīt trūkumus un kļūdas.”

Ja gadās konflikti

“Konflikti un grūtības jāpieņem kā situācijas, kas atklāj jūsu ievainojamību, vājumu un aicina jūs pievērsties Man, savam Tēvam, lai jūs visu uzticētu Man un visu gaidītu no Manis.

Paši no sevis jūs nespējat veikt tādu pārveidi, īpaši ja esat bijis cilvēks ar noslieci uz kritizēšanu un jums ir bijis daudz prasību pret citiem un sevi pašu. Vienīgi Mīlestībai pieder vara veikt tādu pārveidi – ar nosacījumu, ka jūs tai ļaujat brīvi rīkoties un izmainīt jūsu ieradumus uzlūkot citus, domāt par viņiem un viņus tiesāt.”

Ja gadās nopietnas grūtības

“Ja kādas MSK iekšienē tās locekļi sapratīs, ka tā nenes cerētos augļus, allaž būs jāvēršas pie Tēva, lai visu uzticētu Viņam un, visu Viņam lūdzot, visu no Viņa arī sagaidītu.

Ikvienam MSK loceklim jāpārbauda pašam sevi, pamatojoties uz daudzajām šajos rakstos ietilpstošajām mācībām. Ja secinājums kļūst pārāk grūti panesams, labāk uz laiku lēnprātīgi aiziet, lai vairāk laika veltītu ciešai tuvībai ar Kungu, nekā vēlēties uzspiest savu gribu grupai vai censties nomainīt to vai citu cilvēku.

Tas, ka atgadās grūtāki brīži, ir normāli, lai varētu piedzīvot piedošanas patieso dimensiju un konstatētu, ka Mīlestība ir spēcīgāka par visu. Bet, ja krīzes ieilgst, tas vairs nav tik normāli.”

Noslēgumā

“Kļūdami Mīlestības būtnes, jūs izplatīsiet Mīlestību un arī citi tiks pārveidoti – nevis caur to, ko jūs teiksiet, bet tikai un vienīgi caur to, kas jūs būsiet.

Mīlestība piedalīsies ikvienā no šīm tikšanās reizēm; tā jūs drīzāk kļūsiet Mīlestība. Es vienmēr jūs apmeklēšu, lai paustu jums Savu Mīlestību, jo neprātīgi jūs milu.

Svētīgi un svētīgas jūs esat, iedami šo ceļu, kas jūs ved uz Mīlestību. Nebīstieties; dodiet savu piekrišanu, un Mīlestība par visu parūpēsies. Saņemiet Manu maigo un Mīlestības pilno Skūpstu.”

2. PIELIKUMS

Vakardienas... un šītdienas lūgšanas

Lūgšana ir...

- “Mīlestības pilna uzmanība, pateicoties kurai mēs paliekam vienvienīgā Vaiga priekšā.”

(Moriss Zundels, priesteris)

- “Mīlestība ir uguns. Lūgšana ir malka, kas to uztur.”

(Stans Ružjē)

Paļāvības lūgšana

Mans Tēvs, es uzticos Tev,
Dari ar mani, ko vien gribi.
Lai arī ko Tu ar mani darītu,
Es pateicos Tev,
Es esmu gatavs uz visu, es pieņemu visu,
Lai tikai Tava Griba piepildās manī
Un visās Tavās radībās...
Es nevēlos nekā cita, mans Dievs.
Tavās rokās es ielieku savu dvēseli;
Es Tev to atdošu, mans Dievs,
Ar visu savas sirds mīlestību,
Jo es Tevi mīlu
Un šī mīlestība mani mudina
Atdot sevi,
Ielikt sevi Tavās rokās
Bez atlikuma un ar bezgalīgu paļāvību,
Jo **Tu esi mans Tēvs.**

(T. Šarls de Fuko)

Jēzus lūgšana Savam Tēvam, mūsu Tēvam

“Tēvs, Es slavēju Tevi par žēlastību straumi, ko Tu šobrīd izlej pār Saviem izredzētajiem.

Tēvs, Es slavēju Tevi, ka Tu pabeidz Savu radīšanu pie Saviem izredzētajiem.

Tēvs, Es slavēju Tevi, ka dari viņus par Mīlestības būt-nēm, kuras vienotas ar Manu un Manas Mātes Sirdi.

Tēvs, Es slavēju Tevi par daudzajām sirdīm, ko uzru-nāsi caur viņiem.

Tēvs, Es slavēju Tevi par šo jauno Baznīcu, ko Tu pat-laban atjauno.

Tēvs, Es slavēju Tevi par šo jauno sabiedrību, kas pārtop caur Taviem izredzētajiem.

Tēvs, Es slavēju Tevi, ka Tu atklāj Savu Žēlsirdību, Mī-lestību un Visvarenību viņos, ap viņiem un caur viņiem.

Paldies, Tēvs, par tik lielu Mīlestību, par šo Ugunīgās Mīlestības Uguni, kas pašlaik deg Tavu izredzēto sirdīs.

Lūdzu Tevi, lai šī Mīlestības Uguns izplatās visās sirdīs.

Paldies, Tēvs, ka allaž uzklausi Manu lūgšanu.

Piepildi Savus izredzētos ar Savu Mīlestību.

Piepildi īpašā veidā maziņo, kurš raksta šīs rindas, kā arī visus un visas, kurus viņš nes sirdī vai kurus Mēs esam viņa sirdij *uzpotējuši*.

Lai viņu un viņa miļos piepilda Mūsu Trīsvienīgā Mī-lestība. Amen.”

Lūgšana Svētajam Garam

1. Nāc, Svētais Gars,
Visvarenais Svētdarītājs,
Mīlestības Dievs,
Kurš ar neizmērojamām žēlastībām piepildīji
Jaunavu Mariju;
Kurš apbrīnojamā veidā
Pārvērti apustuļu sirdis;
Kurš ar brīnumainu varonību
Apveltīji Savus mocekļus:

Nāc mūs svētdarīt,
Apgaismo mūsu garu,
Stiprini mūsu gribu,
Šķīstī mūsu sirdsapziņu,
Izlabo mūsu spriedumus,
Aizdedzini mūsu sirdi
Un pasargā mūs no nelaimes
Pretoties Tavām iedvesmām. Amen.

*Iekšējās Dzīves Dievmāte,
Svētā Gara Bezvainīgā Laulātā Draudzene,
Izlūdz mums tādu pašu uzticību
Visām žēlastības iedvesmām,
Kāda bija Tev.*

2. pielikums

2. Ak, Svētais Gars,
Manas dvēseles Dvēsele, es Tevi pielūdzu,
Apgaismo mani,
Vadi mani,
Stiprini mani,
Mierini mani;
Saki, kas man jādara,
Dod man Savas pavēles.
Es Tev apsolu paklausīt
Visam, ko Tu no manis vēlēšies,
Un pieņemt visu,
Kam Tu ļausi ar mani notikt;
Tikai liec man pazīt
Tavu Gribu.

(Kardināls Mersjē)

Magnificat

Marijas dziedājums (Lk 1)

“Augsti slavē Kungu mana dvēsele,
Un mans gars gaviļē Dievā, manā Pestītājā!

Jo Viņš ir uzlūkojis Savas kalpones pazemību;
Lūk, no šī laika mani svētīgu teiks visas paaudzes.

Varenais lielas lietas manī darījis;
Un svēts ir Viņa Vārds!

Viņa Mīlestība paliek paaudžu paaudzēs
Pār tiem, kuri Viņu bīstas.

Viņš parāda varu ar Savu elkoni,
Izklīdinādams lepnos sirdsprātā.

Viņš varenos gāž no troņiem
Un paaugstina pazemīgos.

Izsalkušos Viņš piepilda labumiem
Un bagātos atstāj tukšā.

Viņš pieceļ Savu kalpu Izraēli,
Viņš atceras Savu Mīlestību,
Kā bija solījis mūsu tēviem,
Abrahamam un viņa pēctečiem mūžīgi.”

*Lūgšana
svētajam Ercenģelim Miķelim*

Lai satriektu dēmonu armiju

Svētais Ercenģeli Miķeli,
Aizsargā mūs cīņā
Un esi mūsu aizstāvis
Pret dēmona ļaunumu un slazdiem.
Lai Dievs viņam pavēl,
Mēs Tev to lūdzam;
Un Tu, Debesu Karapulku Virspavēlniek,
Ar dievišķo varu, kas Tev uzticēta,
Aizraidi elles dziļumos
Sātānu un citus ļaunos garus,
Kuri klejo pa pasauli,
Lai pazudinātu dvēseles.
Amen.

(Pāvests Leons XIII)

*Svētais Ercenģeli Miķeli,
Nāc sagatavot Jēzus atgriešanos!*

Svētais Ercenģeli Miķeli,
Debesu Karapulku Virspavēlniek,
Nāc sagatavot Jēzus Kristus Atgriešanos.
Lai Tavi Eņģeļu leģioni
Pārstaigā debesis;
Lai viņi visur,
Ikvienu cilvēka garā un sirdī,
Liek atskanēt Kunga Pēdējam saucienam;
Lai viņi mūs apzīmogo
Ar Dieva bērnu zīmi;
Lai viņi ar Žēlsirdības zīmi apzīmogo tos,
Kuri atsakās atsaukties uz aicinājumu
Un kurus, kā mēs to ceram
Savu neatlaidīgo lūgšanu un aizlūgumu dēļ,
Kungs tomēr izglābs.

(Īss klusuma brīdis, uzticot Kungam šīs personas)

Mēs piekrītam jau šeit, zemes virsū,
Piederēt pie Tavas Armijas,
Pievienojoties Taviem Debesu Karapulkiem
Un piebiedrojoties visiem Eņģeļiem, Svētajiem,
Mocekļiem un Izredzētajiem, lai sludinātu un dziedātu
Kunga Jēzus Kristus Slavu. Alleluja.

Rīta lūgšana

Kungs, šis austošās dienas klusumā
Es nāku lūgt Tev mieru, gudrību un spēku.
Es vēlos šodien uzlūkot pasauli
Ar mīlestības pilnām acīm;
Būt pacietīgs, saprotošs, lēnprātīgs un gudrs;
Ieskatīties dziļāk par ārieni
Un saredzēt Tavus bērnus tādus, kādus viņus redzi Tu,
Līdz ar to ieraugot katrā vienīgi labo.
Aizver manas ausis jebkādiem apmelojumiem;
Pasargā manu mēli no jebkādiem nenovīdīgiem
vārdiem;
Lai manā prātā paliek
Vienīgi tādas domas, kas svētī;
Lai esmu tik labvēlīgs un līksms,
Ka ikviens, kurš man tuvotos,
Izjustu Tavu Klātbūtni.
Ietērp mani Savā Skaistumā, Kungs,
Un lai visas šīs dienas garumā es atklāju citiem Tevi.

(Kardināls L. Ž. Suenenss)

Vakara lūgšana

Tēvs, es šovakar nāku pie Tevis visu Tavu bērnu vārdā
Pateikties par svētībām, ar kurām mūs piepildīji;
Lūgt Tavu piedošanu par mūsu vainām
Un mīlēt Tevi visu to vietā, kuri Tevi nemīl.
Vislabais Tēvs, dāvā visiem slimniekiem un cietējiem
Atvieglojumu, spēku un cerību.
Tiem, kuri šonakt tiks aizsaukti pie Tevis,
Dāvā svētu un mierīgu nāvi,
Lai mēs visi kopā
Varētu mūžam dziedāt
Par Tavu Bezgalīgo Žēlsirdību.
Mans Dievs, es uzpurēju Tev visas Sv. Mises,
Kas tiek svinētas visā pasaulē,
Par visiem saviem brāļiem,
Kuriem šonakt jāstājas Tavā priekšā.
Lai Jēzus, Pestītāja, Dārgo Asiņu dēļ
Viņiem tiek parādīta Žēlsirdība. Amen.

(Kardināls L. Ž. Suenens)

Pirmā sējuma lasītāju liecību turpinājums

Jūsu pieraksti man palīdzēja atjaunot attiecības ar Dievu. Aiz milzīga pārguruma, kas mani noveda līdz depresijai, es biju zaudējusi patīku dzīvot un lūgties. Kad nu šie ciešanu brīži ir jau aiz muguras, es apzinos, ka šo pārbaudījumu laikā Kungs mani nekad netika atstājis.

Ja atgadās drūmāki brīži un depresija atkal tiecas ņemt virsroku, es Garā atveru kādu lappusi jūsu grāmatā... tas man ļoti palīdz.

Ik reizi, kad Jēzus jums apliecina, ka neprātīgi jūs mīl, es Viņa Vārdus attiecinu uz sevi un gūstu no tiem svētību.

Māsa B. D., Sentelī

Es pateicos Kungam par jūsu siržu atvērtību un palāvību, ko izdzīvojat ticībā. Jūs, Leandr un Elizabete, esat paklausīgi instrumenti, un Kungs izmanto šos vēstījumus, lai uzrunātu manu sirdi.

Šajos rakstos es atpazīnu sevi, un vairākkārt man bija sevi ar varu jāpiespiež pārtraukt lasīt, lai saņemtu slavas un pielūgsmes lūgšanu, kas manī raisījās. Tie ir barojoši un vienkārši vēstījumi, kas mūs aizvien dziļāk ievēd tuvībā ar Trīsvienību.

M. D.-L., Tetforda

Vēlos katrā ziņā jums pateikties par vērtīgo grāmatu. Vērīga tās lasīšana stiprina manu ticību. Zinu – “pastāv liels risks, ka Mīlestība mani notvers”. Kaut jel Tā turpinātu mani pārveidot... tā ir mana vēlēšanās! Novēlu, lai no šiem Mīlestības vēstījumiem svētības gūtu daudz jo daudz cilvēku.

G. T., Sendamjēna

Es joprojām turpinu smelties spēkus no rakstiem, ko Jēzus tev iedvesmā diktējis. Vārds ik rītu ir jauns un manā ikdienā aktuāls, jo mācu astoņpadsmit jauniešus no vecākajām klasēm. Viņi ir burvīgi un izslāpuši pēc Dieva. Es viņiem stāstu par Jēzus neizmērojamo Mīlestību uz ikvienu no viņiem.

Māsa Ž. Ž., Portāža

Es tikko kā atklāju šo grāmatu, un mani satriec tas, kā Jēzus sagatavo mūsu sirdis. Dienu un nakti arī man gribas Viņam sacīt: jā! jā! jā! Ugunīm jāiedegas sirdīs, Jēzus saka!

Viņš jūs izredzējis par kareivjiem Savā Armijā, kas dodas iekarot citas sirdis (kā Žanna d'Arka). Jēzus vēlas jūs lietot Savas MĪLESTĪBAS pārpilnības dēļ.

O. K., Francija

Alfabētiskais rādītājs

(Skaitļi norāda vēstījumu numurus)

- Abrahams** (~a “jā”) 50.
Anna un Joahims (tevi pavada) 63.
Apustulis (~ ar Uguns sirdi) 84.
Atgriešanās (zeme ir sagatavota uz Manu Lielo ~os) 5; 69; 88; (rīt, Manas Lielās ~ dienā) 64.
Atzīt (savu niecīgumu) 35; 74; (savu grēcīgo stāvokli) 80; (ka Jēzus ir Glābējs) 91.
Augšāmcelties (Es vēlos ~ visās sirdīs) 27.
Autors (sējuma ~) 75.
Avots (vienotībā ar ~u) 75.
Balzams (abām Mūsu Sirdīm) 66; (Manai ievainotajai Sirdij) 43; 50.
Baznīca (~ ir koleģialitāte, kopiena) 55; (tāda, kādu jūs to pazināt, sabrūk) 88; (~as mācība) 91; (tā ir Mana ~) 96; (Manas ~as jaunais skaistums) 88; 96; (~ tiks pilnīgi atjaunota) 27; 65; 80; 94.
Bezspēcība / nevarība (pieņemt savu ~u) 95.
Būt (vispirms ir jā~ pašam, pirms iespējams dot citiem) 8.
Būtne / būtība (tu kļūsti jauna ~) 52; (Ēs mītu tavā ~ā) 91.
Centrs (Es esmu Mīlestības ~) 91.
Cerība (kāda ~ jāiemanto) 29.
Ciešanas (ir nepieciešamas, lai darītu auglīgu tavu misiju) 37; (~u lielā vērtība) 7; (pēc tuvinieka pašnāvības) 45; (~, kas tiek pārvērstas žēlastībās) 95; (pieņemt ~) 52; (~ brīdina) 91.

- Darbs** (tas nav tavs ~) 41; (gatavība strādāt Manā ~ā) 44; (tas ir Mans ~) 53.
- Daudz siržu** (tiek aizdedzinātas) 5; (ļauj sevi pārveidot) 18; (tiek šķīstītas) 27.
- Dāvids** (vēstījums tēvam ~am) 89.
- Debesis** (ir atvērtas) 88.
- Dieva Valstība** (ir pavisam tuvu) 93.
- Dieva Vārds** (Mana mācība) 62.
- Divsliežu ceļš** (mācība par ~u) 64; 81.
- Drošība** (Es esmu tava ~) 13.
- Dzīve** (~ bez Manis ir bezjēdzīga) 91.
- Enģeļi** (~u karapulka pavadīti) 6; 23; 25; 34; 39; 46; 53; 63; 65; 88; 102.
- Es esmu** (Ceļš, Patiesība, Dzīvība) 91.
- Euharistija** (~as sakraments) 6; 88.
- Euharistiskā Klātbūtne** (nāc atpūsties Manā ~ajā ~ē) 79; 96.
- Evaņģelizācija** (sākt ar sevi pašu) 79.
- Ērglēns** (līdzība par ~u) 63.
- Glābējs** (Es esmu jūsu ~) 91; (~ un Pestītājs) 34.
- Griba** (Dieva ~) 2; 6; 12; 30; 41; 42; 43; 45; 54.
- Grūtības** (ar kurām tu sastopies) 82.
- Ģertrūde** (svētās ~es vēstījums) 88.
- Ģimene** (Debesu Galma lielā ~) 12.
- Ieklausīties** (kā ~ Dievā) 35.
- Ienaidnieks** (~a paņēmiens) 65.
- Iet mazumā** (lai ļautu darboties Svētajam Garam) 40.
- Izlīgums** (~a sakraments) 6; 61.
- Izplatīšana** (par ~u parūpēšos Es pats) 17; 75.
- Izredzētais** (lielai Misijai) 81.
- Izšķirtspēja / spriestspēja** (lai iegūtu ~u) 28; 14.
- Īsākais ceļš** 12.
- Jaunā Pasaule** (pastāvīgās attiecībās ar Debesīm) 6.
- Jaunā Sabiedrība** (tiek veidota) 34; 60; 80; 94.
- Jautājumi** (vienoties par šādiem ~iem) 69.
- “Jā”** (brīvs un pilnīgs) 6; 73; 74; (~, kas nāk no visas jūsu būtības) 66; (sacītie ~ saīsina pārbaudījumu laiku) 80; (ik mirklī tiek sacīti “jā”) 86; (jūsu ~ atbultē šīs durvis) 93; (~, lai ļautu sevi pārveidot) 94; (Marijas ~) 99.

- Jāzeps** (svētā ~a vēstījums) 23.
- Jēzus** (nav cita glābēja kā vien ~) 91.
- “Katoļu Vēstnesis”** (tikšanās ar “~ša” komandu) 69; (vēstījums “~ša” lasītājiem) 74.
- Klātbūtne** (Mana ~ vēlas būt ļoti diskrēta) 32.
- Klusums** (ievērot ilgu ~a brīdi, lai klausītos Dievā) 35.
- Kļūdas** (atzīt savas ~) 85.
- Kontemplēt** (Tēva Mīlestību) 4.
- Krusts** (ņemt savu ~u) 7.
- Laiks** (vajadzīgs ~, lai kļūtu par pieaugušo) 11; (~a nav daudz) 18; 66; 80; 88; (šie ~i ir pēdējie) 91.
- Laime / svētlaipe** (cilvēkam pašam sevī) 43; 71; 80; 91.
- Laimīgs vectētiņš** 68.
- Lasītāji** (sējuma ~) 15; 75; (ikviena ~a unikālā misija) 30.
- Laulība** (~as sakraments) 91.
- Lieldienas** (jaunas ~ šim sirdīm) 27.
- Lūgšana** (ilgi ~as brīži) 6.
- Lūgties** (par visu pasauli) 21; (un klusēt) 35.
- Marija** (ir nomodā par tevi) 34; 67; (15. augusta vēstījums) 66; (~as “jā” ietekme) 99; (tuvi draugi ar Jēzus Sirdi un ~as Sirdi) 88; 102.
- Mērķi** (praktiski ~) 56.
- Miers, Prieks, Mīlestība** (Tēva ~) 101.
- Misija** (neredzamā veidā, bet mazākas ~ arī redzamā veidā) 6; 100; (lasītāju ~) 10; 81; 93; 102; (lūk, tava patiesā ~) 21; (Tēva ~) 88.
- Misionāri** (kļūt par ~iem, kuri nepazīst robežu) 102.
- Mīlestība** (ieejas durvis Svētā Gara dāvanām) 1; (visi tiek mīlēti ar līdzīgu ~u, lai paši kļūtu ~) 10; (ļaut šai ~ai sevi pārveidot) 70; (pieņemiet Manu ~u) 80; (Es esmu ~as centrs) 91; (Tēva bezgalīgā ~) 94; (lūk, ko paveic ~) 98.
- Mīlestības skola** (jūs mācāties ~ā) 16.
- Mīlestības un Sadraudzības Kopienas (MSK)** (kā tās darbojas) 55; 59; (mērķi) 56; 57; (nozīme) 56; (~sāk darboties) 72.
- MSK** (Mīlestības un Sadraudzības Kopiena) sk. 1. pielikumu.
- Nabadzība** (materiālā un garīgā) 47.
- Nasta** (atdod savu ~u Man) 75; 84.

- Neredzamā veidā** (uzrunāti ~) 14; 18; 21; 86; (misija ~) 43; 47; 50; 54; 98; 100; (pārveide ~) 88; (“jā” ietekme ~) 99.
- Neveiksme** (mācība ar ~es palīdzību) 78.
- “Nē”** (pasaules domu strāvotājumiem) 6; 73; (viltus drošībām) 81.
- Niecīgums** (paliec savā ~ā) 4; 49; (pieņem savu ~u) 3; 9; 17; 23; 25; 31; 64; (atzīstī savu ~u) 17; 34; 35; 38; 41; 74; 98; 102; (“jā” savam ~am) 64; 101.
- Norādes** (lai ieklausītos Manī) 35; (īstenot dažas ~) 56; 72.
- Paklausība** (tava ~ Manam Garam) 73.
- Paļāvība / uzticēšanās** (pilnīga ~ Tēva rokās) 77; 84.
- Paldies** (Marijas ~) 66; (~, vectētiņ) 68; (Kunga ~ misionāriem) 102.
- Pasaules domas** (~ vairs neietekmē jauno radījumu) 52; (sekas ~u uzklaušīšanai) 91.
- Pašreizējais mirklis** (pilnībā izdzīvot ~i) 8; 50; 58; 95.
- Pateikties** (par Viņa svētībām) 35.
- Pazemība** (Es tev dāvāju ~as žēlastību) 24; (paliec ~ā) 28; (citu izteiktas piezīmes vairo ~u) 85.
- Pārbaudījumi** (“jā” samazina ~us) 80.
- Pāreja** (no ārējās dzīves uz iekšējo) 27; (uz 2000. gadu) 99.
- Pārveide** (visas zemes ~) 5; (~ notiek tevī) 10; (sirds ~) 73; (notiek, jums nezinot) 92.
- Pārveidot** (ļaut sevi ~ Avotam) 39.
- PGLUP** (lūgšanas pamats) 59.
- Piekrišana** (cik svarīgi atkārtot savu ~u) 10; 54; 55.
- Pieredze redzamā veidā** (piedzīvot ~i) 14.
- Prieks** (Mans ~ ir liels, stunda ir pienākusi) 80.
- Radīšana** (jūs esat iesaistīti Tēva veiktajā ~ā) 20; (Es pabeidzu iesākto ~u) 80.
- Raizes** (uztici Man visas savas ~) 35; (~ nenāk no Manis) 90.
- Sadursmes** (izvairīties no ~ēm) 70.
- Saites / piesaistes** (Es pārcērtu ~) 80.
- Sakramenti** (pastāvīgi pieņemt ~us) 35; 88.
- Sējums / grāmata** (~ nesīs bagātīgus augļus) 3; 54; (~ laišana klajā) 25; (tas nav tavš darbs) 41; (informācija par ~u) 26; 42; (satura

- rādītājs) 44; (komentāri par ~u) 49; 53; (caur šo ~u Es uzrunāju tavu sirdi) 58; (šī ~a Labās Vēsts nesējs) 102.
- Sirdis** (jaunas Lieldienas šīm ~īm) 27; (jūsu ~īs) 66; (~žu sagatavošana) 76; (~žu pārveide) 31; 36; 41; 43; 51; 88; 99.
- Sirds** (Dieva ~) 65; 80; 81; 84; 96; 98.
- Skaistums** (Es jums atdodu atpakaļ jūsu sākotnējo ~u) 80.
- Spējas** (~ām jākalpo sirdij) 12.
- Steidzama nepieciešamība** (sagatavot sirdis) 74; 76.
- Stunda** (ir pienākusi) 80.
- Svētais Gars** (paklausība ~ajam ~am) 2; 6; 73; 88; (evaņģelizēts saskaņā ar Manu ~o ~u) 79; (gudrība un izšķirtspēja, ko dāvā ~) 28; (~ā ~a darbības liecinieks) 40.
- Svētie** (Paradīzes ~ darbojas zemes virsū) 88.
- Svētīgi, svētīgas** (jūs esat) 15; 92; 94; 102.
- Svēto sadraudzība** 39.
- Šķīstīšana** (zemes ~) (sek-mēt ~u) 36; (~, pieņemot Mīlestību) 80; (~as pāreja) 86; (~, pārbaudījumi, gaviļes) 94.
- Tēvs** (ļauj ~am tevi vadīt) 13; (~ darbojas, kad cilvēks sacījis godīgu “jā”) 27; (Mīlestības Avots ir ~) 39; (visu uzticēt ~a Žēlsirdībai) 61; (saņem Manu ~a Skūpstu) 65; (Mīlestība, ko izlej ~) 66; 89; (vēlēšanās darīt ~a Gribu) 66; (“jā” ~am) 81; (~ uztic Misiju) 91.
- Ticība** (~ būtne) 8; (iet uz priekšu tīrā ~ā) 23; 30; (rīkoties kā ~as cilvēkam) 61.
- Tumsība / tumsa** (~as ceļš) 91.
- Tuvība** (Mana ~ - tavs dārgums) 1; (ieiet ~ā ar Mani) 5; 48; (~ ar Dievu) 76; (~as brīži ar Mani) 93; 101; 102.
- Uguns** (~ sirds) 84.
- Uzlūkot** (laiku, kas vajadzīgs brieduma sasniegšanai) 11; (~ Tēvu) 35; (nezaudē laiku, ~ojot pats sevi) 97.
- Uzņemt / pieņemt** (visu ~ un tikai pēc tam saprast) 90; (~ Dieva Mīlestību) 74.
- Uzticēties** (~ Man) 83.
- Valdnieks** (nemeklē citu ~u) 9.
- Veldzēties** (pie Tēva Mīlestības Avota) 70; 82.

Satura rādītājs

Izdevēja piezīme izdevumam franču valodā	9
Priekšvārds	11
Pirmā sējuma lasītāju liecības	13

Vēstījumu numuri

Lappuses

1999

1. Mana tuvība – tavs dārgums	17
2. Ieklausīties Manā Gribā	18
3. Pieņem Manu plānu nesaprazdams	20
4. Pa Tēva ceļu	22
5. Mana Klātbūtne tevi pārveido	23
6. Jaunās Pasaules saikne ar Debesīm	24
7. Manas ciešanas darīja auglīgu Manu Misiju	26
8. Viss Viņam, viss sev, viss citiem	27
9. Nemeklē citu valdnieku	29
10. Tava patiesā misija ir Mīlestība	30
11. Tevī veidojas jaunā būtne	31
12. Kā virs Zemes, tā arī Debesīs	32
13. Es esmu tava drošība	34
14. Atbilde tiek dota, kad sirds ir atvērta	35
15. Svētīgi tie lasītāji, kuri uzņem žēlastības	36
16. Jūs mācāties Manā skolā	37

Satura rādītājs

17.	Viss pieder Man.....	38
18.	Laika nav daudz... kļūstiet Mīlestība	39
19.	Tavu lūgšanu Es lieku Tēva priekšā.....	40
20.	Iesaistīts Tēva veiktajā Radīšanā.....	41
21.	Aizlūdz par visu pasauli.....	42
22.	Slimais cālēns ar salauztajiem spārniņiem	43
23.	Tēvs rūpējas par šo lielo pāreju	45
24.	Pazemība atvieglo nastu.....	46
25.	Zini, Kurš tevi vada!.....	47
26.	Uzticiet savas vēlēšanās Man, Es tās pārvērtīšu Savā darbībā	49
27.	Tu piedzīvosi jaunas Lieldienas	50
28.	Pazemībā tu saņem gudrību un spriestspēju	51
29.	Kā jācer pēdējo laiku izredzētajam	51
30.	Tu esi unikāls... tava misija arī	52
31.	Svēto sadraudzība.....	53
32.	Mana Klātbūtne vēlas būt ļoti diskrēta.....	54
33.	Patiesā Dzīvība	55
34.	Jaunā Sabiedrība	56
35.	Paliec, klausoties Manī.....	57
36.	Tu sekmē Zemes šķīstīšanu	58
37.	Tavas ciešanas dara auglīgu tavu misiju	59
38.	Es esmu ar tevi	60
39.	Mīlestības Avots ir Tēvs.....	61
40.	Piekrīti iet mazumā, un Svētais Gars darbosies ...	62
41.	Tas nav tavs darbs.....	63
42.	Viņa Uguns aizdedzināti.....	64
43.	Tu esi balzams Manai ievainotajai Sirdij	65
44.	Tas, kurš piedalās Manā darbā, saņems savu algu	66
45.	Debesu vārti viņam ir atvērti.....	67
46.	Šī Jaunā Zeme.....	68
47.	Palieciet, ieklausīdamies savā sirdī	70
48.	Nokāp dziļāk sevī.....	71
49.	Es degu vēlmē izplatīt Tēva Mīlestību	72
50.	Tu Manī un Es tevī.....	73
51.	Vienoti ar Tēvu sirdī.....	74
52.	Jauns radījums Jaunai Baznīcai.....	75

53. Ar piekrišanu un lūgšanu pasteidzināt Mīlestības plāna īstenošanu	76
54. Palieciet slavēšanā.....	77
55. Mīlestības un Sadraudzības Kopienas (MSK)	77
56. Praktiski mērķi MSK ietvaros	79
57. Lai kļūtu par Mīlestības būtņēm	81
58. Staigāt tīrā ticībā.....	82
59. Noteikumi līdzdalībai Mīlestības un Sadraudzības Kopienās	83
60. Piesātināts ar Manu Mīlestību, ļauj Tai plūst caur sevi.....	84
61. Rīkoties kā ticīgam cilvēkam vai kā pasaulīgam cilvēkam	85
62. Tas, kas nāk no Svētā Gara, ir Gaisma	86
63. Tevi pavada Anna un Joahims	87
64. Rīt, Manas Lielās Atgriešanās dienā	89
65. Es tevi iedvesmošu	90
66. Ir jāsteidzas uzņemt Mīlestību	92
67. Es palieku nomodā kā laba Māte	93
68. Laimīgs vectētiņš.....	94
69. Es tevi mīlu, tu Man esi vajadzīgs.....	96
70. Uzlūko Mani, un tu pasmelsi jaunu spēku.....	98
71. Tēva mazais vēstnesis	99
72. MSK sāk darbību ⁸	100
73. Daudz ir ļaužu, kuri dodas ceļā.....	103
74. “Jā”, kas maina visu	104
75. Vienotībā ar Mīlestību	106
76. Steidzami jāsaņem sirdis	107
77. Pilnīga palāvība Tēva rokās	108
78. Tavas dzīves mācība.....	110
79. Tēvs Pats pārveido	112
80. Šķīstīšanās, uzņemot Manu Mīlestību	113
81. Lielā cīņa	115
82. Nāc veldzēties pie Avota	117
83. Es pateicos, ka tu Man uzticies	118
84. Apustulis ar Uguns sirdi.....	119
85. Piezīme, ko sadzird un atzīst, allaž vieš gaismu	121

⁸ Skatīt 1. pielikumu šī sējuma beigās.

Satura rādītājs

86.	Ik mirkli tiek sacīti “jā”	123
87.	Dodies uz priekšu tīrā ticībā	124
88.	Uz šo Jauno, visnotaļ skaisto un šķīsto Baznīcu...	125
89.	Kas tevi padara par apustuli.....	126
90.	Tev nevis jāsaprot, bet jāsvētī.....	127
91.	Dzīve bez Manis ir bezjēdzīga	128
92.	Mīlestība darbojas, jums nezinot	130
93.	Dieva Valstība ir pavisam tuvu	131
94.	Tēvs ir visu paredzējis	132
95.	Tavas ciešanas tiks pārvērstas priekā.....	133
96.	Tā ir nevis tava Baznīca, bet gan Manējā	135
97.	Nāc atpūsties pie Manas Sirds.....	136
98.	Piekrist veltīt laiku divatnei ar savu Dievu.....	137

2000

99.	Pāreja uz 2000. gadu	139
100.	Visu prioritāšu prioritāte	140
101.	Ļauj, lai tavš Dievs tevī rikojas.....	141
102.	Misionāri, kuri nepazīst robežu	142
103.	Mazais atlikums.....	144
104.	Lai tiktu uzrunāti citi, Es ļauju Savai Mīlestībai plūst tevī	145
105.	Līdzdalība ar lūgšanu	146
106.	Manam iemīļotajam, Manai Sirdij tīkamajam dēlam, tēvam D.	148
107.	Vērtību skala	149
108.	Pazemība ierāda Dievam vietu, kas Viņam pienākas.....	152
109.	Ļaut sevi “nojaukt”, lai tiktu “uzcelts no jauna” ...	153
110.	Kopīgi izplatīt Mīlestību.....	154
111.	Gaviles, Pārbaudījumi, šķīstīšana	156
1. pielikums • Mīlestības un Sadraudzības Kopienas....		159
2. pielikums • Vakardienas... un šīsdienas lūgšanas.....		169
Pirmā sējuma lasītāju liecību turpinājums		179
Alfabētiskais rādītājs		181

La Fondation des choisis de Jésus
(Jēzus izredzēto apvienība)

C.P. 22019, Sherbrooke (Quebec)
Canada J1E 4B4

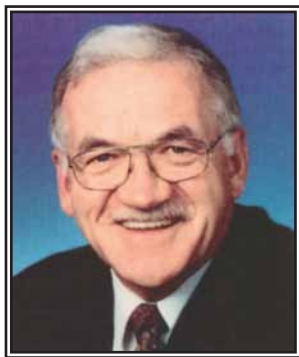
E-pasts: choisisdejesus@leandrelachance.com

Mājas lapa: www.leandrelachance.com
(informācija pasaulē izplatītākajās valodās)

Informācija par kustību *Dzīvības Straumes* un izdoto
grāmatu katalogs (iespēja pasūtīt pa pastu):

www.dzivibasstraumes.lv

E-pasts: info@dzivibasstraumes.lv

Leandrs Lašans

*Iemācīties atraisīties
no savām piesaistēm
vai piekrist to pār-
ciršanai nav viegli,
īpaši tādām cilvē-
kam kā Leandrs
Lašans, kurš piera-
dis “taisīt biznesu”.
Var just, ka viņā
notiek šī cīņa, šī
kauja, šī rīvēšanās
starp viņa ārējo
būtni – “reputāciju,
pārticību, panāku-
miem” un iekšējo
būtni – “maigumu,
lēnprātību, jūtī-
gumu”. Tiešām, kas
par cīņu!*

**Žans Marks Odē,
Šerbrūka**

Pirmais sējums ar šādu pašu nosaukumu tika publicēts 1999. gada aprīlī. Mums tika uzticētas Autora garīgās sarunas ar Viņa mazo vēstnesi Leandru. Arī turpmākā gada laikā šīs sarunas ir turpinājušās un tagad iznāk otrajā sējumā.

Šī sējuma saturs atšķiras vienīgi ar pastiprinātu orientāciju uz kopienisko dimensiju un aicinājumu iesaistīties mazās Mīlestības un Sadraudzības Kopienās, vienlaikus uzsverot arī to, ka galvenā nozīme piešķirama “kalpojumam neredzamā veidā... Es vēlos, lai tu kļūsti par misionāru, kurš nepazīst robežu”.

Sikāk izvērstā tēma par garīgumu, kura pamatā ir “jā”, kas jāsaka Kungam... “Tāpat kā viens pats Manas Svētās Mātes Marijas “Jā”, līksmais “Fiat” ietekmēja cilvēces Pestīšanas vēstures gaitu!”

Mēs ceram, ka lasītājs uzņems šo otro sējumu kā “neizsmēlamus garīgos dārgumus, ko viņš nekad nebeigs vien izsaiņot”.

ISBN 9984-9779-9-4

9 789984 977997